

**Diş Hekimliği
Fakültesi**

4-5 Mayıs 2018

**Marmara Üniversitesi
Diş Hekimliği Fakültesi
Kongre Salonu**

Konuşmacılar:

- Prof. Dr. Toros Alcan
- Prof. Dr. Alper Alkan
- Dr. Mario Imburgia
- Dr. Jong-Choel Kim
- Dr. Sybrand Van Reede
Van Oudtshoorn
- Prof. Dr. Yasemin Özkan
- Prof. Dr. Ateş Parlar
- Prof. Dr. Sina Uçkan

dhf.marmara.edu.tr

Değerli Meslektaşlarım,

Yaklaşık 2,5 yıl önce taşındığımız Başbüyükte'ki yeni kampüsümüzde öğrencilerimize ve diş hekimliği mezuniyet sonrası eğitim vermek amacıyla meslektaşlarımıza, çağdaş bir diş hekimliği eğitimi sunmak için en üstün teknolojik donanıma sahip konferans salonları, araştırma laboratuvarları, genel anestezi ameliyathanesini ve Simülasyon laboratuvarlarını hizmete açmanın gururunu yaşıyoruz.

M.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi olarak, hizmet kalite standartları ve yapılan eğitim çalışmalarının geldiği nokta itibarıyla 2018 yılını kalitede yeni dönem ilan ederek çalışmalarımızı sistematik hale getirdik. Bu yıl Diş Hekimliğinin tüm paydaşlarını içine alan hatta uluslararası arenada etkin ve önemli bir araç haline gelecek olan mezuniyet sonrası eğitimin kalite standartlarının etkinliğini artırma adına eğitim faaliyetlerimiz yoğun bir şekilde devam edecektir. Bunun ilk adımını da 4-5 Mayıs tarihlerinde düzenleyeceğimiz M.Ü. 1. Diş Hekimliği Sempozyumuyla atmaya planladık.

Diş Hekimliği Fakültemizde düzenleyeceğimiz sempozyumumuzda her biri alanında çok iyi olan konuşmacıların olduğu bilimsel programın yanı sıra, canlı cerrahi ve protetik uygulamaların canlı olarak uygulanacak olması ve yine meslektaşlarımızın pratik deneyimlerinin hızlanması için özel workshopları ile dopdolu bir program sizleri bekliyor...

Sayıllı günler kalan sempozyumumuza siz değerli meslektaşlarımızı heyecanla bekliyoruz...

Prof. Dr. Yasemin Özkan
Marmara Üniversitesi
Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı

BİLİM KURULU BİLGİLERİ

Adı	Soyadı	Ünvan	Üniversite/Kuruluş
Yasemin	Özkan	Prof.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Yaşar	Özkan	Prof.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Buket	Evren	Doç.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Y.Umut	Aslan	Yrd.Doç.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Hesna	Öveçoğlu	Prof.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Leyla	Kuru	Prof.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Başak	Doğan	Prof.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Serap	Akyüz	Prof.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Funda	Kahn	Prof.Dr.	Chicago / ABD
Şebnem	Yalçınkaya	Prof.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Bülent	Şermet	Prof.Dr.	İstanbul Üniversitesi D.H.F.
Muzaffer	Ateş	Prof.Dr.	Medipol Üniversitesi D.H.F.
Olca	Şakar	Prof.Dr.	İstanbul Üniversitesi D.H.F.
Sina	Uçkan	Prof.Dr.	Medipol Üniversitesi D.H.F.
Alper	Alkan	Prof.Dr.	Bezmialem Vakıf Üniversitesi Üniversitesi D.H.F.
Mario	Imburgia	Prof.Dr.	University of Palermo Faculty of Dentistry
Funda	Yanıkoglu	Prof.Dr.	Marmara Üniversitesi D.H.F.
Maher	Almasri	Prof.Dr.	BPP University Faculty of Dentistry
Mario	Bresciano	Prof.Dr.	Torino / Italy / Private Practice
Gülsüm	Ak	Prof.Dr.	İstanbul Üniversitesi D.H.F.
Pınar	Kursoğlu	Prof.Dr.	Yeditepe Üniversitesi D.H.F.
Jong-Choel	Kim	Prof.Dr.	Seul / Güney Kore

DÜZENLEME KURULU BİLGİLERİ

Adı	Soyadı	Ünvan	Üniversite/Kuruluş	Etkinlikteki Görev Tanımı
Yasemin	Özkan	Prof Dr	Marmara Üniversitesi D.H.F.	Başkan
Yılmaz Umut	Aslan	Yrd Doç Dr	Marmara Üniversitesi D.H.F.	Genel Sekreter
Erkut	Kahramanoğlu	Yrd Doç Dr	Marmara Üniversitesi D.H.F.	Mali İşler Koordinatörü
Gökhan	Göçmen	Yrd Doç Dr	Marmara Üniversitesi D.H.F.	Web sayfası / SM Koord.
Sertaç	Sırma	Dr	Marmara Üniversitesi D.H.F.	İletişim Koord.

4 MAYIS 2018 CUMA PROGRAMI

09.15 - Açılış Konuşması

Marmara Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. M. Emin Arat

09.30 - Estetik Bölgede Dijital İmplantoloji - Prof. Dr. Yasemin Özkan

10.30 - Kahve Arası

11.00 - VertiCAD: an innovative concept in smile designing Dr Mario Imburgia

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Bülent Şermet

12.00 - Öğle Yemeği

13.00 - Estetik Bölgede Tek Diş Eksikliklerinde Endikasyona Göre Farklı İmplant Uygulama Yöntemleri - Prof. Dr. Ateş Parlar

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Leyla Kuru

15.00 - Kahve Arası

15.30 - Şiddetli Sınıf II Olgularda Ortogonatik Cerrahi Planlama: Paradigmanın Değişimi - Prof. Dr. Toros Alcan

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ahu Acar

WORKSHOPLAR:

17.00 - Dr Sybrand Van Reede Van Oudtshoorn – CEREC eğitimi

17:00 - Dr Bora Korkut – Dental Fotoğrafçılık

5 MAYIS 2018 CUMARTESİ PROGRAMI

09.00 - Integrating lifestyles - Dr Sybrand Van Reede Van Oudtshoorn
Oturum Başkanı: Doç. Dr. Buket Evren

10.30 - Kahve Arası

11.00 - Maksillomandibuler travmalara güncel yaklaşımlar - Prof.Dr.Sina Uçkan
Oturum Başkanı: Prof. Dr. Başak Doğan

12.00 - Öğle Yemeği / Poster Presentation

13.00 - Ülkemizde Cerrahi Uygulamalarda Diş Hekimlerinin Yetki Sınırları
Prof. Dr. Alper Alkan
Oturum Başkanı: Prof. Dr. Yaşar Özkan

14.00 - R2Gate Digital Oral Design - Dr. Jong Cheol Kim
Oturum Başkanı: Doç. Dr. Korkut Ulucan

16.00 - Kapanış - Poster ödülü ödül töreni

WORKSHOPLAR:

16.00 - Doç. Dr. Altay Uludamar – Çene İlişkilerinde Dijital Kayıt

16.00 - Dr. Jong Cheol Kim - Prof. Dr. Yaşar Özkan – R2Gate ile Dijital implantoloji

POSTER SUNUMLARI

PS-01

Temporomandibular Eklem Disfonksiyonunun Radyolojik Yöntemlerle Değerlendirilmesi:
Olgu Sunumu

Ulay G. - Keser G. - Pekiner FN

PS-02

Oral Kandidiaziste Tedavi Yaklaşımı: İki Olgu Sunumu

Keser G.- Pekiner FN

Treatment Approach For Oral Candidiasis: Two Case Reports

PS-03

Karsinom Nedeniyle Üst Çenede Oluşan Defektin Protetik Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu
Yusuf Mutlu- Kübra Değirmenci- Mustafa Hayati Atala

Prosthetic Rehabilitation of the Maxillary Defect Due to Carcinoma: Case Report

PS-04

İki Farklı Lokalizasyonda İzlenen Stafne Kemik Kavitesi

Berçeste Polat Akmansoy - Fatma Dönmez - Mehmet Oğuz Borahan

Two Different Localizations of Stafne Bone Cavity

PS-05

Piyojenik Granüloma: Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Berçeste Polat Akmansoy - Ender İdman - Birsay Gümrü - Necip Fazıl Erdem

Pyogenic Granuloma: A Case Report with a Review of Literature

PS-06

Skuamoz Hücreli Karsinoma: Olgu sunumu

Berçeste Polat Akmansoy - Ender İdman - Asım Dumlu

Squamous Cell Carcinoma: A Case Report

PS-07

Artiküler Eminens Eğimi Değerlendirme Yöntemleri

Berçeste Polat Akmansoy - Şebnem Erçalık Yalçınkaya

Articular Eminence Inclination Analysing Methods

PS-08

Çocuk Hastalarda Dentigeröz Kistlerin Tedavi Yaklaşımı (İki Olgu Sunumu)

Dt. Selin Yıldırım - Araş. Gör. Selçuk Mert Özçelik - Araş. Gör. Gökhan Gedikli -

Prof. Dr. Serap Akyüz

Dentigerous Cyst Treatment Approach On Pediatric Patients : Case Series

PS-09

Tip 1 Diabetes Mellitus ve Periodontal tedavi: Vaka raporu

Gül Sipahi - Başak Doğan

Type 1 Diabetes Mellitus and Periodontal treatment: A case report

PS-10

Atrofik Maksillanın İmplantlar ile Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu

Mehmet Sefa Hacibektaşoğlu - Nilüfer Bölükbaşı Balcıoğlu

Rehabilitation of Atrophic Maxillary with Implants: Case Report

PS-11

Periferik Ossifiye Fibrom Tedavisinde Periodontal Yaklaşım: Bir Vaka Raporu

Ömer Birkan Ağralı - Gamze Kavuncu - Fatma Nihan Aksakallı -Leyla Kuru

*Periodontal Therapy Approach in Peripheral Ossifying Fibroma Treatment:
A Case Report*

PS-12

Periodontal Tedavinin Glikolize Hemoglobin Seviyesi Üzerine Etkisi: İki Olgu Raporu

Yaprak KALKAN - Başak DOĞAN

Effect of Periodontal Therapy on Glycated Hemoglobin Level: Two Case Reports

PS-13

Maksiller Sinüs İçindeki Ektopik Üçüncü Molar'ın Endoskopi Yardımlı Cerrahi Çekimi

Gürkan ABDİOĞLU - İbrahim Murat AFAT - Onur GÖNÜL

Endoscopy Assisted Extraction of the Ectopic Third Molar from Maxillary Sinus

PS-14

Üst santral diş eksikliğinin geçici köprü uygulaması ile immediyat restorasyonu

Güvencan Çınar - Yiğit Fıratlı Erhan- Fıratlı - Onur Geçkili - Canan Bura

PS-15

Çürüklü ve Çürüksüz Daimi ve Süt Dişlerinde Florür Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Ruya Kuru - Gulsah Balan - Serap Akyuz - Aysen Yarat

Immediate temporary restoration of a maxillary central incisor

PS-16

Endodontik İntrakanal Medikamentlerinin Neden Olduğu Mandibular Sinir Hasarının Tedavisi ve Prognozu

Sertaç Aktop - Onur Atalı

Treatment and Prognosis of Endodontic Intracanal Medicament Caused Mandibular Nerve Damage

PS-17

Sınıf III Hastalarda Ortognatik Cerrahi Sonrası Ramustaki Değişimlerin 3B Değerlendirilmesi
Kadir Beycan - Ahu Acar
3D Evaluation of Ramal Changes after Orthognathic Surgery for CI III Patients

PS-18

Otojen Blok Greft İle Ogmente Edilen Bir Olgunun İmplantlar ile Rehabilitasyonu
Mirtofig Gasimli - Nilüfer Bölükbaşı Balcıoğlu
Rehabilitation of a Patient Ogmented with Autogenous Block Graft with Implants

PS-19

Açılı Anterior İmplantlarda Bireysel Abutment Kullanımı: Olgu Sunumu
Özge Kebabcıoğlu- Onur Geckili - Buket Aybar
The Use of Customized Abutments in Misaligned Anterior Implants: Case Report

PS-20

Engelli Çocuklarda Sialik Asit ve Dental Parametreler
Ebru Emekli-Alturfan - Gizem Yavral - Şehkar Oktay - Aysen Yarat - Serap Akyüz
Sialic Acid and Dental Parameters in Children with Disabilities

PS-21

Farklı Periodontitis Tiplerinden İzole Edilen Enterococcus Faecalis Suşlarında
Vankomisin Direnç Geninin Araştırılması
Beyza Olukpınar Genç - Tanju Kadir - Ömer Birkan Ağralı - Korkut Ulucan -
Banu Uygun Can - Leyla Kuru
*Investigation of Vancomycin Resistant Gene in Enterococcus faecalis Strains
Isolated From Different Periodontitis Species*

PS-22

Hijyenik Olmayan Sınıf 4 Kompozit Restorasyonların Estetik Rehabilitasyonu:
2 Yıllık Takip Raporu
Korkut B. -Atalı PY
*Esthetic Rehabilitation of Non-Hygienic Class IV Composite Restorations:
A 2 Year Follow-up Report*

PS-23

Aşırı Aşınmış Dentisyona ve Sınırlı Interoklüzal Mesafeye Sahip Hastanın Protetik Tedavisi
Ahmed Sayed Ahmed - Rifat Gozneli - Amjad Shaar - Faisal Kayali - Yasemin Özkan
Rehabilitation of a Patient with Severely Worn Teeth and Limited Interocclusal Space

PS-24

Tam Seramik Onleylerin İki Farklı Yöntem ile Simantasyonu: 1 Yıllık Vaka Raporu
Zeliha Şanıvar Abbasgholizadeh - Aslı Meltem Yayla - Şükrü Can Akmansoy -
Yasemin Özkan - Seda Keban Aydın
Cementation of All-Ceramic Onleys with Two Different Techniques: 1 Year Case Report

PS-25

Konjenital Lateral Eksikliğinde Multidisipliner Yaklaşım: 2 Yıllık Klinik Rapor
Erkut Kahramanoğlu - Mohammed Abdul Rahman Badwan - Ahu Acar - Yaşar Özkan -
Yasemin Kulak Özkan
Multidisciplinary Approach to Congenital Lateral Deficiency: A 2-Year Clinical Report

PS-26

Marsüpyalizasyon İşlemine Yardımcı Olmak Amacıyla Hazırlanan Protetik Stentler:
Vaka Raporu
Zeliha Şanıvar Abbasgholizadeh - Tuğçe Çetin - Begüm Türker - Yasemin Özkan -
Seda Keban Aydın
Prosthetic Stents Prepared to Aid the Marsupialization: Case Report

PS-27

Dikey Boyutu Azalmış Bir Hastanın Tüm Ağız Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu
Coşkun Yıldız - Can Metiner - Şebnem Begüm Türker - Ceren Küçük - Yasemin Özkan
Full Mouth Rehabilitation of a Patient with Decreased Vertical Dimension: A Case Report

PS-28

Tam Dişsiz Hastanın İmplant Üstü Hareketli Protez ile Protetik Rehabilitasyonu – 3 Yıllık Takip
Seda Keban Aydın - Caner Çetin - Coşkun Yıldız - Buket Evren - Yasemin Özkan
*Prosthetic Rehabilitation of an Edentulous Patient with Implant Supported Overdenture:
3 Years Follow up*

PS-29

Orta Hat Diastemasının Lamina Restorasyonu ile Rehabilitasyonu
Ceren Küçük - Erkut Kahramanoğlu - Buket Evren - Rim Zakri - Yasemin Özkan
Rehabilitation of Dental Midline Diastema with Laminate Veneer Restorations

PS-30

Renklenmiş Dişlerin Laminate Veneerler ile Restorasyonu: Vaka Sunumu
Coşkun Yıldız - Emre Asım - Ceren Küçük - Zeliha Şanıvar Abbasgholizadeh -Yasemin Özkan
Restoring Discolored Teeth with Laminate Veneers: A Case Report

PS-31

İmplant Destekli Hareketli Protezlerde Bar ve Locator Ataşman Sistemleri: Vaka Raporu
Elçin Keskin Özyer - Erkut Kahramanoğlu - Ceren Küçük - Buket Evren - Yasemin Özkan
Implant Supported Overdenture With Bar And Locator Attachment Systems: Case Report

PS-32

Devrilmiş Molar Dişlerin Adeziv Restorasyonlar ile Rehabilitasyonu: Vaka Raporu
Emre Tezulaş - Ceren Küçük - Coşkun Yıldız - Seda Keban - Yasemin Özkan
Rehabilitation of Excessively Tilted Molars via Adhesive Restorations: A Case Report

PS-33

Alt Rezorbe Tam Dişsiz Çenenin Rehabilitasyonu: 3 Yıllık Vaka Raporu
Erkut Kahramanoğlu - Yılmaz Umut Aslan - Seda Keban Aydın - Yaşar Özkan - Yasemin Özkan
Rehabilitation of Resorbed Edentulous Mandible: 3-Year Clinical Report

PS-34

Anterior Bölge Estetiğinin Sağlanmasında Tam Seramik Sistemler: Vaka Raporu
Elçin Keskin Özyer - Fuldan Baysal - Riyad Derviş - Ceren Küçük - Ayşe Saatman -
Yasemin Kulak Özkan
Full Ceramic Systems to Provide Anterior Esthetics: Case Report

PS-35

Hemimaksiller Defektli Hastanın Protetik Rehabilitasyonu
Halis Özsürmeli - Begüm Türker - Yasemin Özkan - Yaşar Özkan - Gökhan Göçmen
Prosthetic Rehabilitation of a Patient with Hemimaxillary Defect

PS-36

Metal Destekli Postların Klinik ve Radyolojik Olarak Değerlendirilmesi: 5 Yıllık Takip
Ercut Kahramanoğlu - Hamit Enes Türken - Coşkun Yıldız - Şükrü Can Akmansoy -
Yasemin Özkan
Clinical and Radiographic Evaluation of Metal Post-Core Systems: 5-Year Follow-Up

PS-37

Sınıf III Malokluzyon ve Dental Orta Hat Sapması Olan Hastaya Protetik Yaklaşım
Hüner Elif Karabulut - Rifat Gözneli - Şükrü Can Akmansoy - Yılmaz Umut Aslan -
Yasemin Özkan
Prosthetic Approach of a Patient with Class III Malocclusion and Dental Midline Deviation

PS-38

Tüm Dişleri Mevcut Hastalarda Konvansiyonel Ölçü Ve İntraoral Dijital Taramanın Netliğinin Karşılaştırılması.

Emad Edin Alsayed - Umut Aslan - Yasemin Özkan

Comparison Of The Accuracy Of Intraoral Scanning Systems With Conventional Impression In Full Dentate Patient

PS-39

Azalmış Okluzal Dikey Boyutun Protetik Rehabilitasyonu: 6 Yıllık Takip

F. Kübra Yıldız Domaniç - Coşkun Yıldız - Rifat Gözneli - Begüm Türker - Yasemin Özkan

Rehabilitation of Decreased Vertical Dimension: 6-Year Follow-up

PS-40

Oligodonti Vakasına Multidisipliner Yaklaşım: 2 Yıllık Vaka Raporu

Şükrü Can Akmansoy - Merve Öztürk - Berceste Polat Akmansoy - Erkut Kahramanoğlu - Yasemin Özkan

Multidisciplinary Approach to Oligodontia Case: 2-Year Case Report

PS-41

Lityum-disilikat Tam Seramiklerin Farklı Diş Doku Yüzeylerine Makaslama Bağlanma Dayanımları

Merve Karagöz - Rifat Gözneli - Yasemin Özkan

Shear Bond Strength of Lithium-Disilicate All-ceramics on Different Tooth surfaces

PS-42

Anterior Estetiğin Sağlanmasında Lamina Restorasyonlar: Vaka Raporu, 3 Yıllık Klinik Takip
Zeliha Şanivar Abbasgholizadeh - Mina Pourmohammad - Buket Evren - Yasemin Özkan - Mohammad Kemal

Laminate Veneers to Provide the Anterior Esthetics: A Case Report: 3 Years Follow Up

PS-43

Çoklu Diastemalar ve Azalmış Okluzal Dikey Boyutlu Hastanın Porselen Lamina Restorasyonlar ile Estetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu

Mohsen Haghighat - Umut Aslan - Yasemin Özkan - Basmah Alsheikh - Mustafa Saad Znad

Esthetic Rehabilitation Using Porcelain Laminate Veneers for a Patient with Multiple Diastema and Decreased Vertical Dimension: Case Report

PS-44

Lityum Disilikat Tam Seramiklerin Er:YAG Laser Uygulama Sonrası Kopma Dayanımları

Rifat Gözneli, Merve Karagöz, Sinem Ok, Ahmad Alradi, Yasemin Özkan

Debonding Strength of a Lithium-Disilicate All-ceramic Material After Er:YAG Laser Application

PS-45

İki Farklı Hastanın Tam Seramik Lamina Destekli Sabit Protezler ile Estetik Rehabilitasyonu
– 3 Yıllık Takip

Seda Keban Aydın - Coskun Yıldız - Zeliha Şanıvar Abbasgholizadeh - Şükrü Can Akmansoy -
Yasemin Özkan

*Aesthetic rehabilitation of 2 patients with all ceramic laminate retained fixed partial prostheses
– 3 years follow up*

PS-46

Down Sendromlu ve Mental Retarde Hastanın Protetik Tedavisi

Sinem VURAL, Rifat GÖZNELİ, Yılmaz Umut ASLAN, Seyed Esmail POURABBAS,
Yasemin ÖZKAN

Prosthetic Treatment of a Mentally Disabled and Down Syndrome Patient

PS-47

Tam Dişsiz Çenelerin Sabit Protetik Rehabilitasyonu: 3 Yıllık Vaka Raporu

Erkut Kahramanoğlu - Şükrü Can Akmansoy - Seda Keban Aydın - Yasemin Özkan -
Yaşar Özkan

Fixed Prosthetic Rehabilitation of Edentulous Jaws: 3-Year Clinical Report

PS-48

Lityum Disilikat Tam Seramik Maryland Köprü Restorasyonlar: Vaka Raporu

Elçin Keskin Özyer - Rifat Gözneli - Tansu Şendurur - Yılmaz Umut Aslan - Yasemin Özkan

Lithium Disilicate All-ceramic Maryland Bridge Restorations: A Case Report

PS-49

Derin Kapanışı Olan Bireylerde Protetik Tedavi Seçeneği: Dikey Boyut Yükseltme

Tuğçe ÇETİN - Ceren KÜÇÜK - Ossama Ziad OUDA - Şebnem Begüm Türker -
Yasemin Özkan

Prosthetic Treatment Options In Individuals With Deep-Bite :Increasing Vertical Dimension

PS-50

Kazanılmış Maksilofasiyal Defektlerde Kullanılan Cerrahi Obtüratörler: Vaka Raporu

Zeliha Şanıvar Abbasgholizadeh, Begüm Türker, Büşra Almassarani, Yasemin Özkan,
Seda Keban Aydın

Surgical Obturators Used in Acquired Maxillo-facial Defects: A Case Report

PS-51

Klinik, Radyolojik ve Histopatolojik Bulgular Eşliğinde kompaund odontom: Bir Olgu Sunumu

Asel Üsdat - Emrah Canbazoğlu - Berceste Polat Akmansoy - Şebnem Erçalık Yalçinkaya

Clinical, Radiological and Histopathological Findings of Compound odontoma: a Case Report

PS-52

Ön bölge diş eksikliklerinde implant destekli vidalı tam seramik restorasyonlar
Onur Geçkili - Esmâ Geçkili - Canan Bural
Screwed full porcelain implant restorations in cases of missing anterior teeth

PS-53

Parkinson Hastalarının Zigoma İmplantları ile Oral Rehabilitasyonu
Uğur Alp Dinç - Kürşat Aladağ - Gühan Dergin - Coşkun Yıldız
Oral Rehabilitation of Parkinson's Patients with Zygomatic Implants

PS-54

Anterior implant restorasyonlarında yumuşak doku şekillendirmesi:2 olgu sunumu
Aliye Ceren ÜRGÜN - Onur GEÇKİLİ - Mustafa RAMAZANOĞLU - Mustafa YILMAZ
Recontouring soft tissues in anterior implants restorations: 2 Case Reports

PS-55

Üst Çene Beş İmplant Destekli Hibrit Protezde Kırık Tamiri
Mahmut Kemal Nalbantoğlu - Onur Geçkili - Esmâ Geçkili
Repair of a Fractured Five Implant Supported Maxillary Hybrid Prosthesis

PS-56

Multiunit Abutmentlarda Vida Kırığı Gözlenen Vakalarda Tedavi Yaklaşımları
Şebnem Özatik - Canan Bural - Onur Geçkili
Therapeutic Approaches to Screw Fractures in Multiunit Abutments

PS-57

Dişeti Büyümesini Ölçen İki İndeksin uyumu
Ahmad Safa Alkateb, Hafize Öztürk Özener, Leyla Kuru
The Concordance of Two Indices Measuring Gingival Overgrowth

PS-58

Kök Yüzeyi Açıklığının Örtülmesi Amacıyla Sapsız Bağ Dokusu Grefti Kullanımı: Olgu Sunumu
Ömer Birkan Ağralı, Mümin Çalık, Leyla Kuru
Use Of Free Connective Tissue Graft For The Covering Exposed Root Surface: A Case Report

PS-59

Bruksist Bir Hastanın İmplant Destekli Sabit Protez Uygulaması 5 Yıllık Takip
F. Kübra Yıldız Domaniç - Yılmaz Umut Aslan - Erku Kahramanoğlu - Begüm Türker -
Şükrü Can Akmansoy - Yasemin Özkan
Evidence of Bruxism in Patient with Implant-Retained Fixed Prosthesis A Five Year Follow Up

PS-60

Atrofiye Dişsiz Mandibulanın Dört İmplant ile Desteklenen Sabit Protezlerle Tedavisi

Buket Evren - Yaşar Özkan - Yasemin Özkan - Ceren Küçük

Treatment of Athrophic Edentulous Mandibula with Fixed Prosthesis Supported by Four Implants

PS-61

Tek Diş İmplantının Geleneksel ve İki Dijital Sistem Ölçüsü Arasında Doğruluk ve Zaman Verimliliğinin Karşılaştırması

Mohamad Alibrahimnesfaldonia - Y. Umut Aslan - Yasemin Özkan - Zeliha Şanıvar

Abbasgholizadeh - Şükrü Can Akmansoy

Comparision of the Accuracy and Time Efficiency Between Conventional and Two Digital Systems Impressions of Single Tooth Implant

PS-62

Aşırı Rezorbe Maksillanın Dört İmplant ile Desteklenen Hareketli Protezle Tedavisi: Vaka Raporu

Qutada Kadhim - Buket Evren - Gökhan Göçmen - Yasemin Özkan - Mustafa Meglaj

Treatment of Severely Resorbed Edentulous Maxilla with Removable Prosthesis Supported by Four Implants: Case Report

PS-63

Protez irritasyonuna bağlı oluşan doku hasarının doku düzenleyici ile tedavisi

Begüm Buzbaş - Merve Cansızoğlu - Gülsen Bayraktar - Canan Bural

Use of tissue conditioners in treating denture stomatitis

PS-64

Mobil Dişin Birleşik Lamina Splint Sistemi ile Tedavisi : Vaka Raporu

Pınar Kursoğlu - Elifnaz Özen - İzim Türker

Treating Mobile Tooth with Unified Laminate Splint : A Case Report

PS-65

Bruksizm ve Bruksizmi Etkileyen Farmakolojik Ajanlar

Pınar Kursoglu - İzim Türker - Elifnaz Özen

Pharmacologic Considerations in Bruxism

PS-66

İmmatür Daimi Dişlerde Kanal Tedavisinde Yeni Bir Yaklaşım

Kalyoncu I. - Eren Giray F. - Durhan M.A. - Haznedaroglu E. - Durmus B.

A Novel Approach in Pulp Canal Treating Immature Permanent Teeth

PS-67

D Vitamini Reseptörü rs1544410 Polimorfizminin Diş Çürüğü Oluşumuna Etkisi

Başak Funda Eken - Canan Sercan - Hazal Gezmiş - Özlem Moufti Chousen - Deniz Kıracı - Serap Akyüz - Korkut Ulucan

Effect of Vitamin D Receptor rs1544410 Polymorphism on Tooth Decays

PS-68

Otoimmün Dermatozlarda Oral Mukoza: Literatür Derlemesi

Borahan MO - Keser G - Ulay G - Pekiner FN

Oral Mucosa in Autoimmun Dermatitis: Literature Review

PS-69

3D Modelleme ve Piezocerrahinin Rekonstrüktif Cerrahideki Avantajları; Bir Vaka Sunumu

Araş. Gör. Gökhan Gedikli - Dr. Öğr. Üyesi Gökhan Göçmen - Araş. Gör. Oğuzhan Cengiz - Araş. Gör. Siavash Abbasgholizadeh - Prof. Dr. Yaşar Özkan

Advantages of 3D Modeling and Piezosurgery in Reconstructive Surgery; A Case Report

PS-70

İskeletsel Sınıf III Hastalarda Bimaksiller Cerrahi Sonrası 6 Ay Boyunca Yüz Yumuşak Doku Değişikliklerinin Üç Boyutlu Stereofotogrametri ile İncelenmesi

Dt. Vesna VUKOBRAT PEKEL - Yrd. Doç. Dr. Kadir BEYCAN

Three-Dimensional Stereophotogrammetric Evaluation of Facial Soft Tissue Changes Over a 6-Month Period Following Bimaxillary Surgery in Skeletal Class 3 Patients

POSTER BİLDİRİLERİ / POSTER PRESENTATION

PS-01

Temporomandibular Eklem Disfonksiyonunun Radyolojik Yöntemlerle Değerlendirilmesi: Olgu Sunumu

Ulay G.1, Keser G.1 Pekiner FN1

1Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
İstanbul, Türkiye

Özet

Temporomandibular eklem (TME) rahatsızlıklarında kesin tanının konulabil-mesi amacıyla detaylı klinik inceleme ve değerlendirme ile birlikte eklem fonksiyonlarının ve patolojilerinin incelenmesi için çeşitli radyolojik tetkiklere gereksinim duyulmakta, bu amaçla birçok radyolojik görüntüleme yöntemin-den yararlanılmaktadır. Radyografiler, hem eklem kemik yapılarının morfolojik karakterleriyle ilgili, hem de kondil ve fossanın fonksiyonel ilişkileri ile ilgili bilgiler verir. Bu çalışmada temporomandibular eklem bölgesinde ağrı şikayetiyle Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji kliniğine başvuran 45 yaşındaki kadın hastanın farklı radyolojik yöntemlerle değerlendirilmesi literatür bilgileri doğrultusunda sunulmuştur.

Anahtar kelimeler : temporomandibular eklem bozuklukları, radyolojik inceleme

Summary

A variety of radiological examinations are needed to examine joint functions and pathologies with detailed clinical evaluation in order to be able to establish a definite diagnosis in temporomandibular joint disorders. Many radiological imaging methods are used for this purpose. Radiographs provide information on both the morphological characteristics of the joint bone structures and the functional relationships of the condyle and fossa. In this study, a 45 year old female patient who referred to Oral Diagnosis and Radiology Clinic of Marmara University Faculty of Dentistry with the complaint of pain in the temporomandibular joint region was presented with different radiological methods in the light of literature information.

Key words: temporomandibular joint disorders, radiographic evaluation

PS-02
ORAL KANDİDİAZİSTE TEDAVİ YAKLAŞIMI: İKİ OLGU SUNUMU
Keser G.¹, Pekiner FN¹

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
İstanbul, Türkiye

Özet

Kandida enfeksiyonları, her yaşta görülebilen, deri, mukoza, iç organ ve sistemlerin akut ve/veya kronik enfeksiyonlarıdır. Dişhekimliğinde bilinen en yaygın kandida enfeksiyonları insanlarda en yüksek oranda izole edilen tür olan *Candida albicans* tarafından meydana gelir. Enfeksiyonun oluşmasında endokrin bozukluklar, uzun süren enfeksiyon hastalıkları ve antibiyotik kullanımı gibi sistemik; sigara kullanımı, nemli ve asidik ortam gibi konağa bağlı faktörler ve patojene bağlı faktörler rol oynamaktadır.

Bu makalede Kronik Obstruktif Akciğer Hastalığı (KOAH) tanılı, Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji Kliniği'ne oral kandida enfeksiyonu nedeni ile başvuran 60 yaşında kadın ve 70 yaşında erkek iki olguda teşhis ve tedavi yaklaşımı sunulmuştur.

Anahtar kelimeler: oral kandidiazis, tedavi yaklaşımı

TREATMENT APPROACH FOR ORAL CANDIDIASIS: TWO CASE RE-PORTS

Keser G.¹, Pekiner FN¹

¹Department of Oral Diagnosis and Radiology, Marmara University, Faculty of Dentistry,
İstanbul, Turkey

Abstract

Candida infections are acute and / or chronic infections of the skin, mucosa, internal organs and systems which may be seen at any age. The most common candida infections known in dentistry are caused by *Candida albicans*, which is the highest isolated species in humans. Systemic factors such as endocrine disorders, long-standing infectious diseases and the use of antibiotics are systemic factors, local factors such as cigarette smoking, moist and acidic media and pathogen-related factors play a role in infection.

In this article, diagnosis and treatment approach for 60 years old woman and 70 year old male patients with Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD) and oral candidiasis who referred to Oral Diagnosis and Radiology Clinic of the Marmara University Faculty of Dentistry is presented.

Keywords: oral candidiasis, treatment approach

PS-03

KARSİNOM NEDENİYLE ÜST ÇENEDE OLUŞAN DEFECTİN PROTETİK REHABİLİTASYONU: VAKA SUNUMU

Yusuf Mutlu- Kübra Değirmenci- Mustafa Hayati Atala

Abant İzzet Baysal Üniversitesi/ Diş Hekimliği Fakültesi/ Protetik Diş Tedavisi ABD

Amaç: Tümörler, üst çenede meydana gelen edinsel defektlerin sık görülen sebeplerinden biridir. Tümörlerin tedavisinde gereken cerrahi müdahaleden sonra oluşan defektin rekonstrükte edilemediği durumlar protetik rehabili-tasyonu gerektirir. Obturatör protezlerle rehabilitasyon, tedavi sonrasında kazanılan defektin neden olduğu; fonksiyonel, fonetik, estetik ve psikolojik problemlere etkili çözüm sunarak hastanın sosyal hayatına devam etmesini kolaylaştırır.

Gereç ve Yöntemler: 64 yaşında erkek hasta Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na üst çenesindeki defekt şikayetiyle başvurdu. Hastaya klinik ve radyolojik muayene yapıldı. Tam dişsizlik durumu olan hastanın üst çene ön bölgesinden alınan 28x20 mm boyutunda skuamöz hücreli karsinom sebebiyle baş boyun bölgesinden yüksek doz radyoterapi ve kemoterapi aldığı öğrenildi. Cerrahi endikasyonu olmayan hastamıza implant destekli protez planlaması yapılamadı. Hastamıza akrilik materyalden obturatör yapılması planlandı. Obturatörün defekte uzanan kısmında yumuşak astar materyali kullanılarak hastanın proteze alışması ve rahat kullanabilmesi sağlandı. Hazırlanan protezlerde lateral kuvvetleri azaltarak protez stabilitesine katkı sağlaması amacıyla lingualize okluzyon konseptine uygun olarak diş dizimi yapıldı. Protezlerin hasta ağızında uyumlandırılması işleminden sonra kontroller yapıldı.

Bulgular: Yumuşak astar materyali protezin tutuculuğunu ve hastanın adap-tasyonunu olumlu etkiledi. Diş diziminin lingualize okluzyon dikkate alınarak düzenlenmesinin, protezin stabilitesini ve fonksiyonunu desteklediği görüldü. Hasta kontrol seanslarında protezine alışmakta problem yaşamadığını, fonksiyon ve estetik açıdan memnun kaldığını belirtti.

Sonuç: Üst tam dişsiz hastalarda kazanılmış defekt ve azalan kemik desteği varlığında protezin tutuculuğuna katkı sağlaması için yumuşak astar materyalleri tercih edilmektedir. Bu vakalarda stabilite ve fonksiyonu desteklemek için lingualize okluzyon konsepti tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Protetik rehabilitasyon, obturatör, yumuşak astar matery-ali.

PROSTHETIC REHABILITATION OF THE MAXILLARY DEFECT DUE TO CARCINOMA: CASE REPORT

Objectives: Tumors are one of the common causes of acquired defects that can be seen in the maxilla. Conditions that can not be reconstructed after surgical intervention needed in the treatment of tumors require prosthetic rehabilitation. Rehabilitation with obturator prostheses facilitate the patient's social life by providing an effective solution to the cause of defects acquired after treatment; functional, phonetic, aesthetic and psychological problems.

Materials and Methods: A 64-year-old male patient was presented to the Abant İzzet Baysal University, Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics with complaints of a defect in

the maxilla. Clinical and radiological examination was performed. The patient with complete edentulous was found to have received high dose radiotherapy and chemotherapy from the head and neck region due to squamous cell carcinoma of 28x20 mm in size got from the front maxilla area. Surgical treatment is contraindicated for patient. So, implant treatment can not be planned. An obturator from acrylic material was planned for the patient. A soft lining material was used on the part of the obturator that extended to the defect, allowing the patient to get used to the prosthesis comfortably. By reducing the lateral forces in the prepared prosthesis tooth alignment was performed in accordance with the lingualize occlusion concept in order to make contribution to the stability of the prosthesis. The adaptation of prostheses was arranged and recalls were done.

Results: The soft lining material positively affected the attachment of the prosthesis and the adaptation of the patient. It has been observed that the tooth arrangement considering lingual occlusion supports the stability and function of the prosthesis. During the patient's recalls the patient stated that he did not have any problems in using the prosthesis and also he was satisfied with the function and esthetics of the obturator.

Conclusions: For the maxillary total edentulous patients soft lining materials are preferred in order to contribute to the retention of the prosthesis in the presence of acquired defects and reduced bone support. In such cases, lin-gualized occlusal concepts can be preferred to promote stability and function of prostheses.

Keywords: Prosthetic rehabilitation, obturator, soft lining material.

PS-04

İKİ FARKLI LOKALİZASYONDA İZLENEN STAFNE KEMİK KAVİTESİ

Bercestte Polat Akmansoy, Fatma Dönmez, Mehmet Oğuz Borahan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı,
İstanbul, Türkiye

Amaç: Asemptomatik seyreden stafne kemik kavitesi (SKK), en sık mandibular angulus bölgesinde mandibular kanal trajesinin inferiorunda görülen unilateral, sınırları düzenli, ovoid radyolusent kemik lezyonlarıdır. Yine de oldukça nadir olarak anterior bölgede izlenen olgular da mevcuttur. Birçok yazar, SKK'nin mandibular gelişim sırasında glandüler dokunun bir kısmının sıkışmasına yol açan konjenital bir kusur nedeniyle ortaya çıkabileceğini bildirmiştir. Tanı genellikle düz plan radyografiler ile yapılırsa da atipik olgularda manyetik rezonans görüntüleme (MRG) gibi ayrıntılı görüntüleme tekniklerinin kullanılması gerekebilmektedir.

Gereç ve Yöntemler: Bu olgu sunumda; posterior SKK olan 46 yaşında erkek hasta ve oldukça nadir görülen anterior SKK olan 53 yaşındaki erkek hasta değerlendirilmektedir. Her iki asemptomatik lezyon da rutin dental muayene sırasında panoramik radyografi ile saptandı ve defektlerin ayrıntılı değerlendirilmesi için konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanıldı. Posterior SKK vakasında lingual kemik korteksinde ekspansiyon ve perforasyon olduğu izlendi. Tanıda diğer kemik lezyonlarını elimine edebilmek için aspirasyon biyopsisi uygulandı ve MRG istenildi. Anterior SKK vakasında ise panoramik radyografide 43 nolu diş apeksinin komşuluğunda oval radyolusent lezyon izlendi. Vitalometrik muayene sonucunda ilgili dişin vital olduğu görüldü. KIBT'ta 43 nolu diş apeksi ile lezyonun ilişkili olmadığı ve lingual kemik korteksinde konkavite olduğu saptandı.

Bulgular: Her iki vakaya da uygulanan aspirasyon biyopsisi sonucunda her-hangi bir içerik elde edilemedi. Bir yıllık radyolojik ve klinik takip sonucunda lezyonların özelliklerinin benzer kaldığı izlendi.

Sonuç: Posterior SKK vakaları; karakteristik radyografik özellikleri nedeniyle kolaylıkla teşhis edilebilse de, anterior SKK vakaları; oldukça nadir görülmeleri nedeniyle başka patolojik lezyonlar ile karıştırılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Stafne kemik kavitesi, tükrük bezi, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

TWO DIFFERENT LOCALIZATIONS OF STAFNE BONE CAVITY

Bercestte Polat Akmansoy, Fatma Dönmez, Mehmet Oğuz Borahan

Marmara University School of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology,
İstanbul, Turkey

Aim: Stafne bone cavities (SBC) are asymptomatic bone lesions that are well-circumscribed ovoid radiolucent defects most commonly seen unilaterally in the mandibular angulus, below the inferior alveolar canal. Nevertheless, it may unusually appear in the anterior region. Many authors have reported that the condition could arise due to a congenital defect leading to the entrapment of some portion of glandular tissue during mandibular development. Diagnosis is

commonly made by plain X-ray, but use of more accurate imaging techniques such as magnetic resonance imaging (MRI) is required in atypical cases.

Material and Methods: This case report involves a 46-year-old male patient with typical posterior SBC and a 53-year-old male patient with unusual anterior SBC. Both asymptomatic lesions were determined by panoramic radiography during routine dental examination. In order to reveal the exact location of the defects, a cone-beam computed tomography (CBCT) was performed. There was an expansion and perforation on the lingual bone cortex in posterior SBC patient. For further investigation, aspiration biopsy was applied and MRI was demanded. An oval radiolucent lesion was seen neighbouring the apex of tooth number 43 on the panoramic radiography in anterior SBC patient. Related tooth gave positive response to the vitality test. In CBCT, there was no relation with tooth apex and a concavity was detected on the lingual cortex.

Results: Aspiration biopsy was applied too but no contents were obtained in both cases. Radiological and clinical features stayed similar at the end of one-year follow-ups.

Conclusion: Posterior SBCs can be easily diagnosed because of their unique location on radiographs; however, the anterior SBCs may be misdiagnosed and confused with other pathological entities owing to their unusual locations. In necessary conditions, confirmatory tests such as CBCT, MRI, sialography must be performed. No treatment is required but radiological and clinical follow-ups are necessary for SBC.

Keywords: Stafne bone cavity, salivary gland, cone beam computed tomography

PS-05

PIYOJENİK GRANÜLOMA: OLGU SUNUMU VE LİTERATÜR DERLEMESİ

Berceste Polat Akmansoy¹, Ender İdman¹, Birsay Gümrü¹, Necip Fazıl Erdem²

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Oral kavitedeki yumuşak doku büyümelerinde tanıya varmak genellikle zordur, çünkü normal anatomik yapılar, enflamasyon, kistler, gelişimsel anomaliler, neoplazmalar gibi çeşitli prosesler bu tip lezyonlara neden olabilmektedir. Yumuşak doku büyümelerinin en yaygın nedenlerinden biri olan piyojenik granüloma; lokal irritasyon veya travmaya tepki olarak gelişen, doku onarım yanıtının aşırı olması sonucu ortaya çıkan, sık görülen tümör benzeri nonneoplastik bir doku büyümesidir. Bu sunumun amacı; bir vaka sunumu eşliğinde piyojenik granülomun etiyojisi, klinik-radyolojik-histopatolojik özellikleri, tedavisi ve prognozunun gözden geçirilmesidir.

Gereç ve Yöntemler: Medikal anamnezinde hipertansiyon, tip 2 Diabetes Mellitus, gastritis ve hipotiroidizm mevcut olan 54 yaşında erkek hasta, sol maksiller posterior bölgede ağrısız şişlik şikayeti ile Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Lezyonun klinik, radyolojik ve histopatolojik incelemeleri gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Yapılan klinik muayenede; maksiller sol ikinci molar dişin distalinde, dişsiz alveol kret üzerinde, yaklaşık 1 cm çapında, saplı, yüzeyi ülser yumuşak doku kitlesi saptanmıştır. Panoramik radyografi ve konik ışın bilgisayarlı tomografi görüntüleme, lezyonun tanısında yararlı bilgi sağlamamıştır. Klinik ve radyolojik değerlendirme sonucunda piyojenik granüloma ön tanısı konan lezyonun kesin tanısı için eksizyonel biyopsi gerçekleştirilmiştir. Histopatolojik inceleme ile piyojenik granüloma tanısı doğrulanmıştır.

Sonuç: Yumuşak doku büyümelerinin tanı ve ayırıcı tanısında; etiyojik faktörlerin araştırılması, klinik-radyolojik bulguların değerlendirilmesi ve histopatolojik inceleme önem taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: piyojenik granüloma, etiyojik faktörler, eksizyonel biyopsi, histopatolojik inceleme

PYOGENIC GRANULOMA: A CASE REPORT WITH A REVIEW OF LITERATURE

Berçeste Polat Akmansoy¹, Ender İdman¹, Birsay Gümrü¹, Necip Fazıl Erdem²

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Istanbul, Turkey

²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

Aim: Soft tissue enlargements of the oral cavity often present a diagnostic challenge because a diverse group of processes, such as variation of normal anatomic structures, inflammation, cysts, developmental anomalies, neoplasms, may produce such lesions. Pyogenic granuloma, a common nonneoplastic tumorlike growth of the oral cavity that develops in response to a local irritation or trauma and stimulates an exuberant or excessive tissue repair response, is of the most common entities responsible for causing soft tissue enlargements. The aim of this presentation is to overview the aetiology, clinical-radiological-histopathologic features, treatment and prognosis of pyogenic granuloma along with a case report.

Material and Methods: A 54-year-old male patient with hypertension, type 2 diabetes mellitus, gastritis and hypothyroidism was admitted to Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Marmara University with the complaint of painless swelling in the left maxillary posterior region. Clinical, radiological, and histopathological examinations of the lesion were performed.

Results: Clinical examination revealed a pedunculated, ulcerated soft tissue mass about 1 cm in diameter on the edentulous alveolar crest distal to the maxillary left second molar. Panoramic radiography and cone beam computed tomography imaging was unable to provide any useful information for differentiating the lesion. Excisional biopsy was performed for definitive diagnosis of the lesion which is thought to be a pyogenic granuloma. Histopathological examination confirmed the diagnosis of pyogenic granuloma.

Conclusion: In the diagnosis and differential diagnosis of soft tissue growths; investigation of aetiological factors, evaluation of clinical-radiological findings, and histopathological examination are important tasks.

Keywords: pyogenic granuloma, aetiological factors, excisional biopsy, histopathological examination

PS-06

SKUAMUZ HÜCRELİ KARSİNOMA: OLGU SUNUMU

Bercesta Polat Akmansoy, Ender İdman, Asım Dumlu

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı,
İstanbul, Türkiye

Amaç: Dünya çapında ağız kanserlerinin görülme sıklığı gün geçtikçe artmaktadır. Tüm kanser tipleri içerisinde ağız kanserlerinin görülme oranı % 2-4 arasındadır. Epidermoid karsinomlar içinde sınıflandırılan skuamoz hücreli karsinom (SHK), tüm baş ve boyun kanserleri arasında en sık (% 90 <) izlenen karsinom tipidir. SHK, en sık 5-8. dekat aralığında erkeklerde izlenmektedir. Gereç ve Yöntem: Anamnezinde tütün ürünleri veya alkol tüketimi olmayan 61 yaşındaki erkek hasta, sol bukkal mukozasında 4 aydır devam eden ve iyileşmeyen, ağrılı bir lezyonla Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Ağız içi muayenede sol yanak mukozası ve sol retromolar trigon bölgesinde eritematöz ve eroziv lezyonlar saptandı. Lenf nodu muayenesinde ise sol tarafta submandibular lenfadenopati olduğu belirlendi. Panoramik radyografisinde sol molar dişsiz bölgede radyolusent alan izlendi. Ayrıntılı histopatolojik değerlendirme için her iki yüzeye de fırça biyopsisi uygulandı.

Bulgular: Histopatolojik değerlendirme sonucunda; düzensiz, atipik skuamoz epitelyal hücreler saptandı. Hasta cerrahi tedavisi için Marmara Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı'na yönlendirildi.

Sonuç: SHK, ağız boşluğunda birçok farklı lokalizasyonda görülebilmektedir. 5 yıllık sağ kalım oranlarının (% 50 <) düşük olması nedeniyle, prognozunun uzun vadede iyi olmadığı görülmüştür. Erken teşhis bu hasta grubunda kritik rol oynamaktadır. Şüpheli durumlarda erken tanı için detaylı ağız içi muayene ve destekleyici tanı amaçlı ayrıntılı radyografik değerlendirme diş hekimleri tarafından yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Skuamoz hücreli karsinoma, oral kavite, oral mukoza

SQUAMOUS CELL CARCINOMA: A CASE REPORT

Bercestte Polat Akmansoy, Ender İdman, Asım Dumlu
Marmara University School of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology,
Istanbul, Turkey

Aim: The incidence of oral cancers is rising among the world. Oral cancer range is between % 2-4 within the entire types of cancers. Squamous cell carcinoma (SCC) which is classified as an epidermoid carcinoma, is the most frequent carcinoma (% 90 <) among all head and neck cancers. SCC most commonly appears in males during fifth and eight decades of their lifetime. **Material & Method:** In this case, a 61-year-old male patient, with medical history of no consume of any tobacco products or alcohol, referred Marmara University Department of Maxillofacial Radiology with major complaint of non-healing and painful lesion on his left buccal mucosa for the previous 4 months. Intra-oral examination revealed erythematous and erosive lesions on both left buccal mucosa and left retromolar trigone region. Lymph node examination revealed submandibular lymphadenopathy on the left side. A radiolucent area was determined on left mandibular posterior edentulous region by panoramic radiography. For further histopathological evaluation, brush biopsy was applied to both surfaces.

Results: Histopathological result was indicated an unevenly formed, atypical squamous epithelial cells. Patient was directed to the Marmara University Department of Otorhinolaryngology for surgical treatment.

Conclusion: SCC can be seen on any localization in the oral cavity. Because of the low 5-year survival rate numbers (% 50 <), prognosis is poor in long term. Early diagnosis plays critical role for this patient group. For the early diagnosis, detailed intraoral examination and further diagnostic radiographies must be performed by dentists in suspicious situations.

Keywords: Squamous cell carcinoma, oral cavity, oral mucosa

PS-07

ARTİKÜLER EMINENS EĞİMİ DEĞERLENDİRME YÖNTEMLERİ

Berçeste Polat Akmansoy, Şebnem Erçalık Yalçinkaya

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı,
İstanbul, Türkiye

Amaç: Kompleks temporomandibular eklem (TME) sisteminin kemik yapı elemanlarından olan artiküler eminens (AE) morfolojisi alt çene hareketlerinde ve temporomandibular disfonksiyonun (TMD) etiolojisinde önemli rol oynamaktadır. Artiküler eminens eğimi (AEE), AE'nin posterior duvarı ve herhangi bir horizontal düzlem (Frankfurt horizontal düzlemi, oklüzal veya palatal düzlem vb.) arasındaki açı olarak tanımlanmaktadır. AEE'nin normal kabul edildiği eğim değerleri 30-600 aralığında iken, 300 altında "düzleşme", 600 üzerinde ise "dikleşme" terimleri kullanılmaktadır. Literatürde AEE değerlendirilmesine farklı yöntemler bulunmaktadır. Bu çalışmada AEE'nin radyolojik değerlendirilmesinde kullanılan belirli yöntemlerin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: PubMed ve EMBASE elektronik veri tabanları İngilizce kaynaklar arasından uygun çalışmaları belirlemek için araştırılmıştır. Araştırma kelimeleri "AEE, AE dikliği, AEE ölçüm yöntemleri, AEE analiz yöntemleri" olarak seçilmiştir. Prospektif/retrospektif radyolojik çalışmalar dahil edilmiş ve AEE'yi ölçen çalışmalar belirlenmiştir.

Bulgular: Veri tabanlarının ilk taramasında 199 makale elde edilmiştir. Bunlardan 135'inin AEE ile ilgili ve 29'unun radyolojik araştırmalar olduğu görülmüştür. Bulgular pek çok farklı yöntemin olduğunu göstermiştir. Seçilmiş makalelerin değerlendirilmesinde "best-fit" ve "top-roof" düzlemi metodlarının en fazla tercih edilen yöntemler olduğu belirlenmiştir. Pek az çalışma bahsedilen yöntemlerin modifikasyonlarını kullanmıştır. Sonuç: AE eğimi; kondil-disk kompleksi hareketlerini ve buna bağlı olarak TME biyomekanizmasını belirler. AEE morfolojisi ile TMD ilişkisi tartışmalı bir konudur. Ölçüm yöntemleri ve diagnostik görüntüleme tekniklerindeki farklılıklar bu farklı sonuçların elde edilmesinden sorumlu olabilmektedir. Günümüze kadar olan literatürlerde, AEE değerlendirilmesinde en çok tercih edilen yöntemler belirlenerek bu bildiriye sunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Artiküler eminens eğimi, artiküler eminens eğimi ölçüm yöntemleri, radyolojik değerlendirme

ARTICULAR EMINENCE INCLINATION ANALYSING METHODS

Berçeste Polat Akmansoy, Şebnem Erçalık Yalçınkaya

Marmara University School of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology,
Istanbul, Turkey

Aim: Articular eminence (AE) is a pivotal osseous component of complex temporomandibular joint (TMJ) system and its morphology has an important role on the magnitude of movements of the lower jaw and temporomandibular dysfunctions (TMDs). The inclination of the articular eminence is defined as an angle between posterior wall of the AE and any horizontal plane such as Frankfort horizontal, occlusal or palatal plane. The normal value of articular eminence inclination (AEI) is between 300 and 600. When AEI angle is below 300, it is described as “flat”, and when the angle is above 600 it is considered as “steep”. There are some particular methods to analyse AEI in the literature. The aim of this study was to document the most distinguished radiological analysing methods of AEI.

Material and Methods: The electronic databases of PubMed and EMBASE in the English literature were searched to identify eligible studies. The search terms were “AEI, AE steepness, AEI measurement methods and AEI analysing methods”. Prospective and retrospective radiological studies were included. The studies analysing AEI were documented.

Results: A primary search was broken down to 199 articles. Out of this, 135 were related with AEI and 29 were radiological studies. The results indicated the varied techniques. The analysis of selected articles revealed that “best-fit” and “top-roof” line methods are the most favoured ones. Modifications of aforementioned methods have also been conducted in a few studies.

Conclusion: The inclination of the AE determines the path of movements for the condylar-disc complex, therefore TMJ biomechanism. The relationship between the morphology of the AEI and TMD is a matter of controversy. Differences in measurement methods and diagnostic imaging techniques may be responsible for the various outcomes. The current research literature has shown the preferred methods of AEI evaluation and this report described those mainly used techniques.

Keywords: Articular eminence inclination, methods of articular eminence inclination measurement, radiological evaluation

PS-08

ÇOCUK HASTALARDA DENTİGERÖZ KİSTLERİN TEDAVİ YAKLAŞIMI (İKİ OLGU SUNU-MU)

Dt. Selin Yıldırım¹, Araş. Gör. Selçuk Mert Özçelik¹, Araş. Gör. Gökhan Gedikli²,
Prof. Dr. Serap Akyüz¹

1Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

2Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Dentigeröz kistler, sürmemiş bir dişin folikülünün genişlemesiyle oluşan ve dişin kole bölgesine yapışarak diş çevreleyen, iyi huylu odontojenik kistlerdir. Çoğunlukla karışık dişlenme döneminde ortaya çıkar. Enfekte olmadıkları sürece ağrısız genişleyen dentigeröz kistler, genellikle diş sürmesindeki gecikmeye bağlı olarak alınan radyografilerle saptanır. Dentigeröz kistlerin patogenezi tam olarak açığa kavuşmasa da Benn ve ark. 1996 yılında dentigeröz kistlerin iki tip olabileceğini bildirmiştir.

Bu çalışmanın amacı dentigeröz kisti olan iki ayrı olgunun marsupializasyon yöntemi ile tedavisini sunmaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Olgu-I: Kliniğimize sağ alt çenede şişlik şikayetiyle başvuran 11 yaşındaki erkek hastada yapılan klinik ve radyografik incelemede sağ mandibular kortikal kemikte genişleme, 85 ve 45 nolu dişleri içine alan radyolusent lezyon saptandı.

Olgu-II: Kliniğimize benzer şikayetle başvuran 9 yaşındaki kız hastada yapılan muayene sonucunda 75 nolu dişin apikalinden mandibula tabanına kadar uzanan ve 35 numaralı diş içine alan radyolusent lezyon görüldü.

Her iki olguda da çekim öncesi hastalardan ölçü alınarak kist lümenine yer-leşebilecek metal tüplü hareketli apareyler hazırlandı. Lokal anestezi altında diş çekimleri gerçekleştirilerek immedat intraoral kist apareyleri yerleştirildi. Diş çekimleri sonrası hastaların velilerinden aparey tüplerinin günde en az 3 kez serum fizyolojik ile kist kavitesini yıkamaları istendi. Olgu-I'in kist kavite-sinden doku parçası alınarak histopatolojik incelemeye gönderildi.

BULGULAR: Hastalar birinci kontrolü takiben üçer hafta ara ile düzenli kontrolere çağırıldı. Üç ay sonunda alınan kontrol radyografisinde kistin küçüldüğü görüldü. Olgu-I'de aparey kullanımı 3 ay devam etti, kemikleşmenin 6. ay sonunda tamamlandığı görüldü. 12. Ay kontrolünde 45 nolu dişin oklüzyona ulaştığı, apeks gelişiminin sorunsuz devam ettiği ve asemptomatik olduğu görüldü. Olgu-II'de ise aparey kullanımı 8 ay sürdü, 7. ayın sonunda radyografik olarak kistin iyileştiği belirlenmesine rağmen 35 nolu diş henüz sürmediği için aparey 1 ay daha yer tutucu olarak kullanıldı. Hastanın operasyondan sonra 12. Ay kontrolünde 35 nolu dişin sürmesini tamamladığı görüldü.

SONUÇ: Çocuk hastalarda dentigeröz kistlerin görülme sıklığı fazladır ve marsupializasyon ile yapılan konservatif tedavi yaklaşımı başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, marsupializasyon

DENTIGEROUS CYST TREATMENT APPROACH ON PEDIATRIC PATIENTS : CASE SERIES

Dt. Selin Yıldırım¹, Araş. Gör. Selçuk Mert Özçelik¹, Araş. Gör. Gökhan Gedikli², Prof. Dr. Serap Akyüz¹

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Paediatric Dentistry Department

²Marmara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

AIM: Dentigerous cysts are benign odontogenic cysts that develop by the expansion of an unerupted tooth follicle which is attached to the neck of the tooth. They are mostly revealed in mix dentition stage. Dentigerous cysts are painless as long as there is no infection and are usually determined by control radiographs. Although the exact pathogenesis of dentigerous cysts remain unknown, in 1996 Benn-et-al. mentioned that dentigerous cysts may be two types. The aim of this study is to present the treatment of two separate patients with dentigerous cysts by marsupialization.

MATERIAL-METHOD: Case-I: An 11-year-old male patient applied with right lower jaw swelling. Clinical and radiographic examinations revealed and clinical enlargement in the right mandibular cortical bone, periapical radiolucent lesion determined at tooth number 85, 45. Case-II: A 9-year-old girl who presented with a swelling in the left lower jaw has a radiolucent lesion extending from the apex of the tooth 75 to the mandible base that contain tooth 35. On both cases, impressions taken from the patients before surgical extraction and removable appliances with metal-tube had been prepared. The tooth extracted under local anaesthesia and cyst appliances placed immediately. After extraction parents irrigated with saline at least 3 times a day from the tubes of the appliances.

RESULTS: Patients were called to regular visits every three weeks after the first check. After 3 months cyst was reduced on both cases. In Case-I the use of appliances terminated at 3th month, ossification was completed in 6th month call-up. In case-II the total use of removable appliance was 8 months. At 7th month cyst was healed radiographically. At the twelfth month, it was seen that the teeth reached the occlusion, the apex development continued smoothly and asymptomatic in both cases.

CONCLUSION: The incidence of dentigerous cysts is high at childhood and conservative treatment with marsupialisation is successful.

Key words: dentigerous cyst, marsupialization

PS-09

TİP 1 DİABETES MELLİTUS VE PERİODONTAL TEDAVİ: VAKA RAPORU

Gül Sipahi, Başak Doğan

Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji A.D., İstanbul

Amaç: Tip 1 diabetes mellitus (DM), çoğunlukla çocukluk çağında görülen pankreatik β hücrelerinin yetersiz insülin salgılamasıyla karakterize, sistemik, otoimmün bir hastalıktır. Periodontal enfeksiyon sonucu, DM hastalarında zayıf glisemik kontrol görülebilir. Bu vaka raporunda başlangıç periodontal tedavinin (BPT), tip 1 DM hastasının HbA1c seviyesi üzerine etkisi gösterilmiştir.

Gereç ve yöntemler: Yirmi yaşındaki kadın hasta Marmara Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Periodontoloji kliniğine dişeti kanaması ve halitosis şikayetiyle başvurdu. Hastanın medikal anamnezinde, tip 1 DM hastası ve son HbA1c seviyesinin %9.2 olduğu bulgulandı. Hastanın oral Enapril 5 mg (2x1), intramusküler (IM) Novarapid Flexpen 100 U/ml, 3 ml (3x1) ve IM Levemir Flexpen 100 U/ml, 3 ml (2x1) kullanmakta olduğu öğrenildi. Klinik muayenesinde, özellikle anterior maksilla ile mandibulada yoğun plak ve diştaşı birikimine bağlı hiperemik, ödemli dişeti olduğu görüldü. Klinik ve radyografik muayene sonucunda hastaya plağa bağlı gingivitis teşhisi koyuldu. Tüm ağız plak indeks, gingival indeks, sondalama derinliği ve sondalamada kanama değerleri başlangıç ve BPT sonrası 3. ayda kaydedildi. Tedavi sonrası 3. Ay HbA1c değeri alındı. BPT kapsamında detaylı ağız hijyen eğitimi verildi ve hastaya el aletleri ve ultrasonik aletler ile supragingival ve subgingival diş yüzeyi temizliğini yapıldı.

Bulgular: BPT sonrası 3. ayda ödemli dişetleri fibrotik hale geldi ve tüm klinik parametrelerde iyileşme gözlemlendi. HbA1c seviyesi %9.2'den %8.6 ya geriledi. Hastanın halitosis şikâyeti ortadan kalktı.

Sonuç: Bu vaka raporunda BPT'nin tip 1 DM hastasının HbA1c seviyesine pozitif etkisi sunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Diabetes mellitus, gingivitis

TYPE 1 DIABETES MELLITUS AND PERIODONTAL TREATMENT: A CASE REPORT

Gül Sipahi, Başak Doğan

Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Marmara University, Is-tanbul

Aim: Type 1 diabetes mellitus (DM) is a systemic autoimmune disease characterized by insufficient insulin secretion of the pancreatic β cells and occurs predominantly in childhood. Periodontal infection may lead to poorer glycaemic control in patients with DM. In this case report, the effect of initial periodontal treatment (IPT) on HbA1c level of a patient with type 1 DM is presented.

Material and Methods: A twenty-year-old female patient applied to Marmara University, Faculty of Dentistry, Periodontology Clinic with a chief complaint of gingival bleeding and halitosis. The medical history revealed that the patient had type 1 DM with HbA1c level 9.2%. The patient was using oral Enapril 5 mg (2x1), intramuscular (IM) Novarapid Flexpen 100 U/ml, 3 ml (3x1) and IM Levemir Flexpen 100 U/ml, 3 ml (2x1). In clinical examination, due to mass of plaque and calculus, hyperemic and edematous gingiva was observed, especially in the anterior maxillary and mandibular region. After clinical and radiographic evaluations, the patient was diagnosed with plaque-induced gingivitis. Full mouth plaque index, gingival index, probing depth and bleeding on probing were recorded at baseline and 3 months after IPT. The patient was treated with IPT including oral hygiene instructions and scaling with hand instruments and ultrasonics.

Results: Three months after IPT, edematous gingiva became fibrotic and all clinical parameters improved. HbA1c levels decreased from 9.2% to 8.6%. The patient's complaint of halitosis also disappeared.

Conclusion: This case report presents positive effect of IPT on HbA1c levels of type 1 DM patient.

Key words: Diabetes mellitus, gingivitis

PS-10

ATROFİK MAKSİLLANIN İMPLANTLAR İLE REHABİLİTASYONU: VAKA SUNUMU

Mehmet Sefa Hacibektaşoğlu*, Nilüfer Bölükbaşı Balcıoğlu**

* Doktora Öğrencisi, Diş Hekimi, İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral İmplantoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

** Doç. Dr. İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral İmplantoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

Amaç : Bu vaka sunumunun amacı; kemik rezorpsiyonlarının nedenleri, yu-muşak dokuların, alveolar yapının incelenmesi, tedavi planlaması, ogmen-tasyon cerrahisinde kullanılacak biyomateryaller ve implant tedavisinin sonuçlarının uzun dönem takibi hakkında vaka örneği ile bilgi vermektir.

Gereç ve Yöntemler : 48 yaşındaki erkek hasta 2010 yılında maksillada santral dişinin aşırı mobil olması şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde travma sonrası dişin mobil olduğu öğrenildi. Gerekli klinik ve radyolojik muayeneler sonucu tedavi planı oluşturuldu. İlk olarak mobil olan aşırı atrofik köke sahip diş çekildi ve bölge ogmente edildi. Ogmentasyon işlemi partiküllü greft materyalleri, kollajen membran ve Trombositten Zengin Fibrin kullanıldı. 4 ay sonra şeffaf plaklar ile cerrahi rehberler hazırlandı. Bölgeye 1 adet dental implant uygulandı. Zirkon abutman kullanılarak zirkon kuron hazırlandı.

Bulgular : Hastanın senelik yapılan klinik ve radyolojik kontrollerinde herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır. Hasta yaklaşık 8 yıldır implant üstü protezlerini başarı ile kullanmaktadır.

Sonuç : Atrofik maksillaya sahip hastaların implant açısından rehabilitasyonlarında dikkatli tedavi planlaması ve titiz klinik uygulamalar ile ogmentasyon ve implant uygulamaları uzun dönem hasta memnuniyetini sağlayabilmektedir.

Anahtar kelimeler : atrofik maksilla, dental implant, ogmentasyon

REHABILITATION OF ATROPHIC MAXILLARY WITH IMPLANTS: CASE REPORT

Mehmet Sefa Hacibektasoglu*, Nilufer Bolukbasi Balcioglu**

* Phd. Student, DDS, Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Implantology, Istanbul, Turkey.

** Assoc. Prof. Dr. Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Implantology, Istanbul, Turkey.

Aim : The purpose of this case presentation is to provide information on the causes of bone resorption, the examination of soft tissue, alveolar structure, treatment planning, biomaterials to be used in augmentation surgery, and the long-term follow-up of the results of implant treatment, together with an case example.

Materials and Methods : A 48-year-old male patient admitted to our clinic in 2010 with the complaint that the central tooth was over-mobile. It was learned that the tooth was mobile after the trauma in the patient's history. As a result of the necessary clinical and radiological examinations, a treatment plan was established. First, the mobile tooth with extreme atrophic roots was removed and augmentation was performed in the region. Particle graft materials, collagen membrane, and thrombocyte rich fibrin were used in the augmentation procedure. After 4 months, surgical guides were prepared with transparent plaques. One dental implant was applied to the region. The region was restored with zirconium crown using zircon abutment

Findings : No complications were found in the annual clinical and radiological control of the patient. The patient has been using implant prostheses successfully for about 8 years.

Results : In implant applications in patients with atrophic maxillae, careful treatment planning, meticulous clinical applications and augmentation followed by implantation can provide long term patient satisfaction.

Keywords : atrophic maxillary, dental implant, augmentation

PS-11

PERİFERAL OSSİFİYE FİBROM TEDAVİSİNDE PERİODONTAL YAKLAŞIM: BİR VAKA RAPORU

¹Ömer Birkan Ağralı, ¹Gamze Kavuncu, ²Fatma Nihan Aksakallı, ¹Leyla Kuru

¹Periodontoloji Anabilim Dalı, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul, Türkiye.

²Onkoloji Enstitüsü, Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İstanbul, Türkiye

Amaç: Periferal ossifiye fibrom (POF), periodontal ligament hücrelerinden köken alan, genellikle üst çene anterior dişetinde lokalize, çevre dişetiyle uyumlu renkte, sapsız, reaktif dişeti lezyonudur. Bu vaka raporunda, dişeti büyümesi şikayetiyle periodontoloji kliniğine başvuran hastanın periodontal tedavisi sunulmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Üst çene dişetinde 3 sene önce lazer kullanılarak eksize edilen küçük bir lezyonda tekrar eden büyüme şikayetiyle Marmara Üniversitesi Periodontoloji Kliniğine başvuran sistemik olarak sağlıklı 15 yaşında erkek hastanın, yapılan ağız içi muayenesinde, üst çene sağ santral ve lateral dişeti bölgesinde, çevre dişetiyle uyumlu renkte, enflamatuvar karakter göstermeyen palpasyonda sert ve ağrısız dişeti büyümesi tespit edildi. Radyografik muayenesinde ilgili bölgede radyoopasitede artış tespit edildi. Başlangıç periodontal tedavinin ardından, kemik ile ilişkili olduğu düşünülen lezyonun eksizyonel tanı ve tedavisi planlandı. Bu amaçla tam kalınlık flep kaldırıldı. Yumuşak dokuya invaze olan kalsifiye alanlar sağlam doku sınırıyla beraber uzaklaştırıldı ve biyopsi örnekleri histopatolojik açıdan incelendi. Kemikte prodüktif ve desktrüktif komponent birlikte izlendi, düzensizlikler piezo cerrahi yöntemiyle atravmatik olarak düzeltildi ve kemik çıkıntıları biyopsi örneğine dahil edildi. Flep 5/0 rezorbe olabilen poliglukolid-ko-laktid suture ile primer olarak kapatıldı. Dikişler bir hafta sonra alındı.

Bulgular: 3. ayda yapılan klinik değerlendirmede, lezyonun tekrarlamadığı ve dokunun sağlıklı bir konturda iyileştiği tespit edildi. Histopatolojik incelemede lezyona POF tanısı konuldu.

Sonuç: Bu olgunun sınırları dahilinde elde edilen veriler, piezo cerrahi teknik ile gerçekleştirilen, minimal invaziv özellikteki eksizyonel yumuşak ve sert doku düzenlenmesinin POF tedavisinde başarılı bir alternatif olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelime: Periferal ossifiye fibrom, piezo cerrahi, flep

PERIODONTAL THERAPY APPROACH IN PERIPHERAL OSSIFYING FIBROMA TREAT-MENT: A CASE REPORT

¹Ömer Birkan Ağralı, ¹Gamze Kavuncu, ²Fatma Nihan Aksakallı, ¹Leyla Kuru

¹Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Marmara University, Is-tanbul, Turkey.

²Institute of Oncology, Department of Tumour Pathology, Faculty of Medicine, Istanbul University, Istanbul, Turkey.

Aim: The peripheral ossifying fibroma (POF) is a reactive gingival overgrowth considered to be derived from periodontal ligament and occurs more often in the maxillary anterior area. With regard to the clinical features of the lesion, it is reported to be generally sessile , pale pink and smooth. In this case report, periodontal treatment of a patient who applied to the periodontology clinic with the complaint of gum enlargement was presented.

Method: A systemically healthy 15-year-old male referred to the Periodontology Clinic with complaint of reccurent growth in a small lesion in the upper jaw which had been excised using a laser 3 years ago. Intraoral examination revealed that lesion involves maxillary right central and lateral incisors. It was sessile, hard and pale pink. No inflammation and no pain on the palpation were detected. Radiographically an increase in bone density at maxillary anterior region was seen. After initial periodontal treatment, full thickness flap was reflected and calcification areas within the flap were removed. Bone deformities were corrected with piezo surgery atraumatically. Both the soft and hard tissues were used as biopsy samples for histopathological diagnosis. The flap was closed primarily with 5/0 resorbable polyglycolid-co-lactid sutures which were removed after 1 week.

Results: Histopathological examination revealed the lesion to be POF. At 3th month follow up, periodontal tissue was healthy without any reccurance.

Conclusion: Within the limits of this case it has been demonstrated that min-imally invasive excisional soft and bone tissue arrangement performed with piezo surgical technique is successfull alternative in the treatment of POF

Key Words: Peripheral ossifying fibroma, piezo surgery, flap.

PS-12

PERİODONTAL TEDAVİNİN GLİKOLİZE HEMOGLOBİN SEVİYESİ ÜZERİNE ETKİSİ: İKİ OLGU RAPORU

Yaprak KALKAN, Başak DOĞAN

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Periodontitis ve tip 2 diabetes mellitus (T2DM) oldukça sık görülmekte ve aralarındaki ilişki uzun zamandan beri bilinmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, T2DM'li iki kronik periodontitis hastasında cerrahi olmayan periodontal tedavinin (COPT) serum HbA1c düzeylerine etkisini göstermektir.

Gereç ve Yöntemler: Dişeti kanaması şikayetiyle, 48 (Hasta-I) ve 50 yaşlarında (Hasta-II) iki kadın hasta Marmara Üniversitesi Periodontoloji Kli-niğine başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirmelerden sonra bu hastalara kronik periodontitis tanısı kondu. Hastaların tıbbi öyküsü, T2DM'yi içeriyordu. Başlangıç, 1. ve 3. aylarda tüm ağız plak indeksi (Pİ), gingival indeksi, sondalama derinliği (SD), klinik ataşman seviyesi (KAS) ve sondalamada kanama (SK) %'si kaydedildi. HbA1c seviyeleri, başlangıçta ve COPT'den 3 ay sonra değerlendirildi. COPT, 3 hafta içinde 4 seansta tüm ağız diş temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesini içermektedir. Her bir randevudan sonra ağız hijyeni talimatları gözden geçirilmiş, periodontal ve sistemik durumları arasındaki önemli ilişki hastalara vurgulanarak takip edildi.

Bulgular: Her iki hastada da COPT'den 3 ay sonra tüm klinik parametrelerde iyileşme görüldü. Ortalama SD'de azalma ve KAS kazancı Hasta-I'de sırasıyla 0.8 mm ve 0,55 mm iken, Hasta-II'de 0.34 mm ve 0.20 mm olarak tespit edildi. SK % Hasta-I'de %84'ten %37,5'a düşerken, Hasta-II'de %58'den %25'e düştüğü görüldü. Bununla birlikte HbA1c seviyesi Hasta-I'de %1.3, Hasta-II'de ise %0.8 azalma ile iyileşme gösterdi.

Sonuç: Bu sonuçlar, COPT'nin klinik parametrelere ek olarak HbA1c seviyesi üzerinde dikkate değer bir etki gösterebileceğini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Diabetes mellitus, periodontitis, hemoglobin A1c

EFFECT OF PERIODONTAL THERAPY ON GLYCATED HEMOGLOBIN LEVEL: TWO CASE REPORTS

Yaprak KALKAN, Başak DOĞAN

Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Marmara University

Aim: Periodontitis and type 2 diabetes mellitus (T2DM) are highly prevalent conditions and their association has long been recognized. The aim of this case presentation was to show the effect of non-surgical periodontal therapy (NSPT) on serum HbA1c levels in two chronic periodontitis patients with T2DM.

Materials and Methods: Two female patients, 48 (Patient-I) and 50 years-old (Patient-II), were admitted to Marmara University Periodontology Clinic with complaints of gingival bleeding. After clinical and radiographic evaluations, patients diagnosed with chronic periodontitis. Patients' medical history included T2DM. Initial, 1st and 3rd month, full mouth plaque index, gingival index, probing depth (PD), clinical attachment level (CAL) and bleeding of probing (BOP) were recorded. HbA1c levels were evaluated at baseline and 3 months after NSPT. NSPT included full mouth scaling and root planing in 4 sessions within 3 weeks. After each appointment oral hygiene instruction was reviewed, following by emphasizing the important association between their periodontal status and medical systemic condition.

Results: All clinical parameters in both patients 3 month after NSPT were improved. Mean PD reduction and CAL gain was 0.80 mm and 0.55mm, respectively in Patient-I, and 0.34 mm and 0.20 mm in Patient-II. BOP reduced from 84% to 37.5% in Patient-I and from 58% to 25% in Patient-II. Moreover, HbA1c levels showed improvements, %1.3 reduction in Patient-I and %0.8 in Patient-II.

Conclusion: These results demonstrated that NSPT can exert a remarkable influence on HbA1c levels in addition to clinical parameters.

Keywords: Diabetes mellitus, periodontitis, hemoglobin A1c

PS-13

MAKSİLLER SİNÜS İÇİNDEKİ EKTOPIK ÜÇÜNCÜ MOLAR'IN ENDOSKOPİ YARDIMLI CERRAHİ ÇEKİMİ

Gürkan ABDİOĞLU¹, İbrahim Murat AFAT¹, Onur GÖNÜL¹

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Gömülü 3. Üst molar dişler sıklıkla maksiller sinüs ile ilişki içerisindedir. Bazı durumlarda tamamen sinüs içerisinde ektojik olarak bulunabilirler. Bu durum sinüs içerisinde inflamatuvar değişikliklere sebep olur. Cerrahi tedavideki amaç gömülü dişin sinüs içerisinde çıkarılması ve sağlıklı sinüs mukozasının devamlılığının sağlanmasıdır.

Endoskopik cerrahi, maksiller sinüsteki yabancı cisimlerin çıkarılması sırasında oluşan cerrahi zedelenmeyi en aza indirir ve cerrahi alanın mükemmel bir şekilde görülebilmesine olanak sağlar bu sayede anatomik yapılar ve alveolar kemik korunmuş olur.

Bu vaka sunumunda, maksiller sinüs içince ektojik olarak bulunan 3. Molar dişin endoskopi yardımıyla cerrahi girişimle minimal invaziv olarak çıkarılması tarif edilmektedir

Anahtar Kelimeler: Endoskopik, Maksiller sinüs, Gömülü diş

ENDOSCOPY ASSISTED EXTRACTION OF THE ECTOPIC THIRD MOLAR FROM MAXILLARY SINUS

Gürkan ABDİOĞLU¹, İbrahim Murat AFAT¹, Onur GÖNÜL¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Upper third molars are usually associated with maxillary sinuses. In some cases, they can be located in the sinus and cause inflammatory changes. Aim of the surgical treatment is to extract the impacted third molar and rearrange a healthy mucosal environment in the sinus.

Endoscopic surgery has obvious advantage of minimizing surgical injury and providing excellent visibility of surgical field when removing foreign bodies in maxillary sinus. Endoscopic surgery is efficient and protects the residual alveolar bone and surrounding structures.

In this presentation, removal of an ectopic third molar located in the left maxillary sinus with a minimal invasive endoscopy-assisted transantral approach was described.

Key Words: Endoscopic, Maxillary sinus, Impacted tooth

PS-14

ÜST SANTRAL DİŞ EKSİKLİĞİNİN GEÇİCİ KÖPRÜ UYGULAMASI İLE İMMEDİYAT RESTO-RASYONU

Güvençan Çınar¹, Yiğit Fıratlı², Erhan Fıratlı², Onur Geçkili¹, Canan Bural

¹ İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD, İstanbul

² İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, İstanbul

Amaç: Bu olgu sunumunda 51 yaşındaki bayan hastada üst sol santral dişin periodontal nedenle çekimini takiben fiber destekli geçici köprü uygulaması ile aynı seansta restorasyonu anlatılmaktadır.

Gereç ve yöntemler: Diş çekimini takiben çekim bölgesine PRF ve allogreft uygulanmış, 6.0 Trofilen dikişler ile suture edilmiştir. Aynı seansta diş kole bölgesinden kesilerek kuron kısmı çekim soketinin konturları ile uyumlu olacak şekilde aşındırılarak modifiye edilmiş ve kuron kısmında fiber lifin yerleşeceği kavite hazırlanmıştır. Eksik diş boşluğuna doğal diş yerleştirildikten sonra ön bölgedeki doğal kesici dişlerin palatinal kısmına adeziv simantasyon ile fiber lif yerleştirilmiştir.

Bulgular: Diş çekimini takiben çekilen doğal dişin modifikasyonu ile 1 saatten daha az bir süre içinde hastaya immediyat geçici restorasyon hazırlanmıştır.

Sonuç: Hastanın doğal dişinin kullanıldığı bu immediyat geçici restorasyon yöntemi ile aynı seansta hastanın estetiği optimal düzeyde sağlanmıştır.

Anahtar kelimeler: Geçici restorasyon, İmmediyat restorasyon, Fiber ile güçlendirme, estetik

IMMEDIATE TEMPORARY RESTORATION OF A MAXILLARY CENTRAL INCISOR

Güvencan Çınar¹, Yiğit Fıratlı², Erhan Fıratlı², Onur Geçkili¹, Canan Bural

¹ Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul

² Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Istanbul

Purpose: This case report presents the immediate temporary restoration of the maxillary left central tooth of a 51-year-old female patient with the extracted natural tooth with fiber reinforcement.

Materials and methods: PRF and allograft were applied to the extraction socket following tooth extraction, and sutured with 6.0 trophylene sutures. Following extraction, the natural maxillary central was cut from the collar area and modified according the gingival contours. At the palatal area of the central tooth, a cavity was prepared in which the fiber was placed. After the natural tooth has been placed in the missing tooth cavity, braided fiber is placed with adhesive cementation on the palatal side of the natural incisal teeth in the front region.

Results: With natural tooth modification following tooth extraction, temporary restoration of the patient was performed in less than 1 hour.

Conclusion: With the help of this method of temporary restoration using the extracted natural central tooth, optimal aesthetics was achieved immediately after tooth extraction.

Keywords: Temporary restoration, Immediate restoration, Fiber reinforce-ment, aesthetics

PS-15 ÇÜRÜKLÜ VE ÇÜRÜKSÜZ DAİMİ VE SÜT DİŞLERİNDE FLORÜR DÜZEYLERİNİN DEĞER-LENDİRİLMESİ

Ruya Kuru¹, Gulsah Balan², Serap Akyuz², Aysen Yarat¹
Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı (Biyokimya)¹ ve Pedodonti Anabilim Dalı²,
Diş Hekimliği Fakültesi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.

Giriş ve Amaç: Bazı eser elementlerin diş çürüğü ile yakından ilişkili olduğu gösterilmiştir. Dişlerdeki eser elementlerin miktarı ağız sağlığı, çevresel faktörler ve beslenme alışkanlıkları hakkında bilgi verebilir. Kalsiyuma olan afinitesi nedeniyle flor çoğunlukla kemik ve dişlerde bulunur. Dişlerin dış yüzeyini, çürümeye neden olan asit saldırılarına karşı daha dirençli hale getirerek çürükten korur. Amacımız, çürüklü ve çürüksüz süt ve daimi dişlerde florür düzeyinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Etik onay Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Etik Kurulu'ndan alındıktan sonra, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvuran hastalardan, ortodontik tedavi ya da periodontal hastalık nedeniyle 36 diş çekildi. Toplanan dişler süt ve daimi diş olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Her grup da kendi içinde çürüklü ve çürüksüz olmak üzere iki alt gruba ayrıldı. Her bir diş önce salin solüsyonu (% 0.9 NaCl) ile yıkandı ve temizlendi, daha sonra konsantre HCl içerisinde çözündürüldü. Bu çözeltinin pH'nı arttırmak için, sodyum asetat çözeltisi belirli miktarda eklendi. Çözündürülmüş dişleri ihtiva eden çözeltilerde florür miktarı iyon spesifik elektrot kullanılarak tayin edildi. Gruplar arasındaki farklılıkları doğrulamak için Mann-Whitney testi kullanıldı.

Bulgular: Daimi dişler süt dişlerine göre daha yüksek florür konsantrasyonu ihtiva etmekteydi ($p < 0.05$). Her iki grupta da çürüğü olmayan dişlerin florür düzeyleri, çürüklü dişlerden daha yüksekti.

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları, florür'ün diş çürüğünü önlemede koruyucu faktör olarak önemini bir kez daha ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Florür, çürük, süt dişleri, daimi dişler

EVALUATION OF FLUORIDE LEVELS IN PRIMARY AND PERMANENT TEETH WITH AND WITHOUT CARIES

Ruya Kuru¹, Gulsah Balan², Serap Akyuz², Aysen Yarat¹
Departments of Basic Medical Science (Biochemistry)¹ and Pedodontics²,
Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, Turkey.

Background and Aim: Studies have shown that some trace elements are closely related to dental caries. The content of trace elements in teeth can provide information on oral health, environmental factors and diet habits. Fluor is found mostly in bones and teeth because of its affinity to calcium, and prevents caries in children and adults by making the outer surface of teeth more resistant to the acid attacks that cause tooth decay. The aim is to evaluate the concentrations of fluoride in primary and permanent teeth with and without caries.

Material and Method: After ethical approval was obtained from the Marmara University Health Sciences Institute Ethics Committee, 36 teeth were extract-ed due to orthodontic treatment or periodontal disease patients from the pa-tients who had admitted to the Marmara University Faculty of Dentistry De-partment of Oral and Maxillofacial Surgery. The collected teeth were separat-ed mainly into two groups such as primary and permanent. Each group has two sub-groups as carious and noncarious teeth. Each tooth was first washed and cleaned in the saline solution (0.9% NaCl), then was dissolved in concentrated HCl. To increase pH of this solution, sodium acetate was added. Fluoride level of the tooth solution was then determined by using an ion specific electrode. Mann-Whitney test was used to verify differences between groups.

Results: Permanent teeth had a higher concentration of fluoride than those of primary teeth ($p < 0.05$). Fluoride levels of noncarious teeth in both groups were also higher than those of carious teeth.

Conclusion: The results of this study proved the importance of fluoride as protective factor for dental caries once more.

Keywords: Fluoride, caries, primary teeth, permanent teeth

PS-16

ENDODONTİK İNTRAKANAL MEDİKAMENTLERİNİN NEDEN OLDUĞU MANDİBULAR SİNİR HASARININ TEDAVİSİ VE PROGNOZU

Sertaç Aktop, Onur Atalı

Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Kanal tedavisi uygulaması sırasında kullanılan intrakanal medikamentlerinin periapikal alana çıkması neticesinde, kullanılan ajanın tipine göre temas ettiği sinir dokusunda birbirinden farklı tepkilerle karşılaşılabilir. Sinir dokusu üzerinde kimyasal nörotoksisite yaratan ajanların prognozuve tedavisi desorunlu olmaktadır. Busunumdafarklı tipteki intrakanal medikamentlerinin sinir dokusu üzerindeki olası etkileri özetlenmiş ve iki farklı intrakanal medikamentinin tedavisi ve prognozu örnek vakalar ile özetlenmiştir.

Gereç ve Yöntemler: Kanal tedavisi sırasında periapikal alana Endome-thasone çıkan 29 yaşındaki bayan hasta ve Arsenik Trioksit çıkan 8 yaşındaki çocuk hastanın tedavi süreci ve prognozu gösterilmiştir.

Bulgular: Endomethasone'un oluşturduğu sinir hasarı neticesinde, ajanın dokudan tamamen ayrıştırılmasına rağmen postoperatif parestezi yaşanırken, Arsenik Trioksit'in oluşturduğu doku hasarı neticesinde çenede diş germelerini de içine alan geniş bir eksizyona gerek duyulmuştur.

Sonuç: Kullanılan intrakanal medikamentinin tipine göre sinir dokusu üzerinde oluşturacağı etki sinir dokusu kompresyonu ise prognozu iyi, kimyasal nörotoksisite ise prognozu kötü olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mandibular sinir hasarı, Endomethasone, Arsenik Triok-sit, Kanal tedavisi

TREATMENT AND PROGNOSIS OF ENDODONTIC INTRACANAL MEDICAMENT CAUSED MANDIBULAR NERVE DAMAGE

Purpose: We may experience different answers at the nerve tissues around the periapical area because of leakage of root canal medicaments during root canal treatment according to the types of the agents. The prognosis and treatment with these agents that cause neurotoxicity on the nerve tissues may be problematical. In this study, possible effects of different types of intracanal medicaments on nerve tissues were presented and two different intracanal medicaments were assessed with two cases.

Materials& Methods: 29 years old of woman whose root canal treatment had finished with overfilled Endomethasone beyond periapical area and an 8 years old boy with overfilled Arsenic Trioxide.

Findings: Despite all the remnants of the root canal filling were removed af-ter the nerve defect caused by Endomethasone, postoperative paresthesia continued. However, the defect caused by Arsenic Trioxide necessitated a wide excision including the teeth germs.

Results: The effect and prognosis of the overfilled root canal fillings to the adjacent tissues differ according to the usage of the type of the medicaments. If the medicament influences as a nerve tissue compression, the prognosis should be better than a chemical neurotoxicity.

Keywords: mandibular nerve damage, Endomethasone, Arsenic Trioxide, root canal treatment.

PS-17
**SINIF III HASTALARDA ORTOGNATİK CERRAHİ SONRASI RAMUSTAKİ
DEĞİŞİMLERİN 3B DEĞERLENDİRİLMESİ**

Kadir Beycan ,Ahu Acar

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu araştırmadaki amacımız iki farklı tipte ortognatik cerrahi ope-rasyonu geçiren Sınıf III hastalarda interkondiler, bigonial ve interkoronoid genişlikte meydana gelen değişimlerin üç boyutlu olarak değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada ortognatik çene ameliyatı geçirmiş olan 21 Sınıf III bireyden cerrahi öncesi ve cerrahi sonrası 3-6 aylık dönemde alınmış olan Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) verileri kullanılmıştır. Maksiller ilerletme-gömme ve mandibuler setback uygulanan olgular “Grup I”, maksiller ilerletme ve mandibuler setback uygulanan olgular “Grup II” olarak tanımlanmıştır Üç boyutlu (3B) KIBT görüntüleri kafa kaidesi üzerinde çakıştırılmış, interkondiler, bigonial ve interkoronoid genişlikte meydana gelen değişiklikler en yakın mesafe ölçümleri kullanılarak tespit edilmiştir. Interkondiler, bigonial ve interkoronoid genişlikte ameliyata bağlı olarak ortaya çıkan değişimler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Mandibuler setback cerrahisi sonrası gerçekleştirilen 3B incelemede her iki grupta da interkondiler ve bigonial genişlik ölçümlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişimin oluşmadığı ($p>0,05$), Grup II olgularda ameliyat öncesine göre ameliyat sonrası interkoronoid genişlik ölçümlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir düşüş meydana geldiği tespit edilmiştir ($p<0,01$).

Sonuç: KIBT kullanılarak gerçekleştirilen 3B inceleme, sınıf III hastalarda ortognatik cerrahi sonrası interkondiler, bigonial ve interkoronoid genişlikte meydana gelen değişimlerin hassas bir şekilde belirlenmesini sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, interkondiler, bigonial ve interkoronoid genişlik, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi

3D EVALUATION OF RAMAL CHANGES AFTER ORTHOGNATHIC SURGERY FOR CL III PA-TIENTS

Kadir Beycan - Ahu Acar

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Istanbul

Ojective: The aim of this study was to evaluate postoperative 3-dimensional intercondylar, bigonial and intercoronoid distance changes after orthognathic surgery for Class III patients undergoing two different surgical protocols.

Materials and methods: Twenty one patients were divided into two groups (10 patients (Group I) who had combined maxillary advancement, maxillary impaction and mandibular setback surgery, and 11 patients (Group II) who had combined maxillary advancement and mandibular setback surgery). Cone beam computed tomography (CBCT) scans taken pre-surgery, and at 3-6 months post-surgery were available. A cranial base superimposition method was used for registration, and the closest point measurements were utilized to assess the overall changes between pre-surgery and 3-6 months post-surgery.

Results: Within 3 to 6 months after surgery, there was no significant differ-ence between the pre- and postoperative intercondylar, bigonial width measurements in both groups ($p>0,05$). There was statistically significant decrease between the pre- and postoperative intercoronoid measurements in Group II ($p<0,01$).

Conclusion: CBCT imaging technique is appropriate for detailed evaluation of the intercondylar, bigonial and intercoronoid width changes after orthog-nathic surgery.

Key words: Orthognathic surgery, Cone Beam Computed Tomography, intercondylar, bigonial and intercoronoid width

PS-18
OTOJEN BLOK GREFT İLE OGMENTE EDİLEN BİR OLGUNUN İMPLANTLAR İLE REHABİLİTASYONU

Mirtofig Gasimli*, Nilüfer Bölükbaşı Balcıoğlu**

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral İmplantoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

* Doktora Öğrencisi, Diş Hekimi,

** Doç. Dr. İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral İmplantoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

Amaç : Bu poster sunumunun amacı tümör nedeniyle mandibulasının bir kısmı rezeke edilen hastalarda otojen greft materyali vasıtasıyla kemik de-vamlılığının sağlanması ve implant uygulanması hakkında bilgi vermektir.

Gereç ve yöntemler : 50 yaşında kadın hasta 2010 yılında kliniğimize başvurmuştur. Radyolojik ve klinik muayenede hastanın doğal dişlerinde periodontitis olduğu, mevcut kullandığı hareketli protezde retansiyon sorunu olduğu görülmüştür. Hastada mandibula sağ segmentte sulkus derinliğinin az, kemiğin ince ve mukozanın ince biyotipte olduğu gözlenmiştir. Hasta ameloblastoma nedeniyle mandibulasının bu bölgesinde rezeksiyon yapıldığını ve otojen greftler ile ogmente edildiğini bildirmiştir. Bilgisayarlı tomografiler ile tüm mandibula değerlendirilmiş ve bölgeye 3 adet implant uygulanmasına karar verilmiştir. İmplant cerrahisinden 3 ay sonra implant üstü protez hazırlanmıştır.

Bulgular : Hastada cerrahi ve protetik uygulama başarı ile tamamlanmıştır.. Hasta yaklaşık 8 yıldır implant üstü protezlerini kullanmaktadır. Bu süreçte estetik nedenlerden dolayı protez bir kez değiştirilmiştir.

Sonuç: Mandibulanın ileri düzeydeki hacimsel kayıplarında otojen greftlerin uygulanması tedavi başarısını arttırmaktadır. Greftleme sonrası yeterli kemik hacminde dikkatli bir planlamayla uygulanan dental implantlar hasta memnuniyetini sağlamaktadır. Literatürde yer alan çalışmalar da vaka sunumumuzu desteklemektedir.

Anahtar kelimeler : dental implant, otojen blok greft

REHABILITATION OF A PATIENT OGMENTATED WITH AUTOGENOUS BLOCK GRAFT WITH IMPLANTS

Mirtofig Gasimli *, Nilüfer Bölükbaşı Balcıoğlu **

* Doctoral Student, Dentist, Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Implantology, Istanbul, Turkey.

** Assoc. Dr. Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Im-plantology, Istanbul, Turkey.

Aim : The purpose of this poster presentation is to provide information about implantation and bone continuity through autogenous graft material in patients who are partially sacrificed due to the tumor.

Materials and method: 50-year-old woman admitted to our clinic in 2010. The radiologic and clinical examination revealed periodontitis in the patient's natural teeth and retention in the moving denture he currently uses. In the right mandible, there was less depth of sulcus in the right segment, thinner bone and thin biotypes of mucosa. The patient reportedly underwent resection in this region of the mandible due to ameloblastoma and was augmented with autogenous grafts. All mandibles were evaluated with computed tomography and it was decided to apply 3 implants to the region. Implant prosthesis were prepared 3 months after the implant surgery.

Findings: The patient has completed the surgical and prosthetic phase suc-cessfully. The patient has been using implant prostheses for about 8 years. In this process the prosthesis has been changed once for aesthetic reasons.

Conclusion: The application of autogenous grafts in the advanced volumet-ric loss of the mandibular increases the treatment success. Dental implants applied with careful planning with adequate bone volume after grafting provide patient satisfaction. Studies in the literature also support our case presentation.

Key words: dental implants; autogenous blok graft

PS-19

AÇILI ANTERİOR İMPLANTLARDA BİREYSEL ABUTMENT KULLANIMI: OLGU SUNUMU

Özge Kebabcıoğlu¹, Onur Geckili¹, Buket Aybar²

¹ İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

² İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız ve Diş Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Estetik beklentinin yüksek olduğu üst ön bölgede, farklı aç ve seviye-de konumlandırılmış implantlarda bireysel abutment (türkçe karşılığı varsa yazılmalı) kullanımı ile aç ve seviye farklılıklarının giderilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: İmplant cerrahisi 2 ay önce tamamlanmış 38 yaşındaki bayan hasta protetik diş tedavisi için kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu hastaya 13 ve 23 numaralı diş bölgesinde 2 adet implant saptanmıştır. Ciddi kemik kaybına bağlı olarak implantlar, kesici dişlerin gingival seviyesinden yukarıda yerleştirildiği tespit edilmiştir. Estetik beklentinin yüksek olduğu bu vakada aç ve seviye farklılıklarının bireysel abutment kullanımı ile giderilmesine karar verilmiştir. Tedavi metal destekli seramik kuronlar ile bitirilmiştir.

Bulgular: 6 aylık periyotta hasta memnuniyeti ve tedavi başarısı üst seviyede gözlenmiştir.

Sonuç: Şiddetli aç ve seviye farklılıkları komplike protetik problemlerdir. İmplant pozisyonlarına bağlı olarak rutin restoratif prosedürlerin uygula-namadığı bu vakada farklı bir protetik tedavi yaklaşımı olarak bireysel abut-ment'ların kullanımı anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: dental implant, bireysel abutment

THE USE OF CUSTOMIZED ABUTMENTS IN MISALIGNED ANTERIOR IMPLANTS: CASE REPORT

Özge Kebabcıoğlu¹, Onur Geckili¹, Buket Aybar²

¹ İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

² İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Surgery

Purpose: The aim of this case report is to eliminate the angle and level differences of misaligned implants in the anterior maxilla with high esthetic demands by using custom abutments.

Material and Methods: 38 year old female patient, whose surgical procedure was done 2 months ago, referred to our clinic for her prosthodontic treatment. After Radiological and clinical examination 2 implants located at #13 and #23 region were observed. Due to severe vertical bone resorption, the implants had been inserted higher than the gingival level of the incisors. For satisfying esthetic demands we decided to use custom abutments to eliminate the angle and level differences. Metal ceramic crown restorations are then cemented to custom abutments.

Results: Patient satisfaction and treatment success was at high level within the 6 month period.

Conclusion: Severe implant misalignment presents a complex prosthetic problem. This clinical report described the prosthetic restoration of implants in positions that compromised routine restorative procedures.

Keywords: dental implant, custom abutment

PS-20

ENGELLİ ÇOCUKLARDA SİYALİK ASİT VE DENTAL PARAMETRELER

Ebru Emekli-Alturfan*, Gizem Yavlal**, Şehkar Oktay*, Ayşen Yarat*, Serap Akyüz*

* Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri ABD, İstanbul, Türkiye

** Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti ABD, İstanbul, Türkiye

Amaç: Sağlıklı çocuklar ile kıyaslandığında engelli çocuklarda oral ağız has-talıklarının prevalansı ve şiddeti daha fazla olduğundan ağız hastalıkları engelli çocuklarda önemli bir sağlık sorunudur. Karaciğerde sentezlenen ve tükürük glikoproteinlerinin karbohidrat yan zincirlerinin sonunda bulunan siyalik asit (SA) bu glikoproteinlerin proteolitik yıkıma karşı direnci artırır. Bu çalışmanın amacı Down sendromlu, mental retardasyonlu ve sağlıklı çocukların dental parametreleri ile total siyalik asit (TSA) düzeylerini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Down sendromu (n = 11), mental retardasyon (n = 11) ve kontrol grubu (n = 12) olacak şekilde, 6-14 yaşları arasındaki toplam 34 çocuk katıldı. Çocukların diş muayenesi, aynı pedodontist tarafından Marmara Üniversitesi Pedodonti Kliniğinde gerçekleştirildi. Uyarılmamış tü-kürük örnekleri toplandı. DMF-S indeksi WHO kriterlerine göre hesaplandı. Ayrıca tükürük akış hızı ve tükürük tamponlama kapasitesi da hesaplandı. Tükürük tamponlama kapasitesi ve tükürük TSA düzeyleri sırasıyla Ericson ve Warren metodlarına göre belirlendi.

Bulgular: Tükürük TSA düzeyleri, Down sendromu ve mental retardasyon grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak arttı. En yüksek DMF-S indeksi mental retardasyon grubunda bulundu.

Sonuç: Terminal şeker bileşenlerinden biri ve kronik inflamatuvar yanıtın belirleyicisi olan SA'ların ağız sağlığı durumu kötü olan çocuklarda daha yüksek düzeylerde olduğu bildirilmiştir. Bulgularımız Down sendromlu olgularda tükürük SA'larının belirgin olarak yükseldiğini bildiren Yarat ve ark.'nın bulguları ile uyumludur. Konu ile ilgili olarak daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siyalik asit, Down sendromu, Mental retardasyon

SIALIC ACID AND DENTAL PARAMETERS IN CHILDREN WITH DISABILITIES

Ebru Emekli-Alturfan*, Gizem Yavlal**, Şehkar Oktay*, Ayşen Yarat*, Serap Akyüz*

*Department of Basic Medical Sciences, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, Turkey

**Department of Pediatric Dentistry, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, Turkey

Aim: Oral disease is a major health problem for children with disabilities, who have a higher prevalence and severity of oral disease compared to the healthy children. Sialic acid (SA), which is synthesized in the liver, is found at the end of the carbohydrate side-chains of salivary glycoproteins. The carbohydrate side-chains of these glycoproteins increase resistance to proteolytic degradation. The aim of this study was to evaluate dental parameters and total sialic acid (TSA) levels of children with Down syndrome, mental retardation and healthy children.

Material and Method: A total of 34 children aged between 6-14 years were included in the present cross sectional study as Down syndrome (n=11), mental retardation (n=11), and control group (n=12). Dental examination of children were performed in Pediatric Clinic of Marmara University held by the same pediatric dentist in day light. Unstimulated saliva samples were collected. DMF-S index was calculated according to WHO criteria. Salivary flow rate and buffer capacity were also calculated. Salivary buffering capacity and TSA levels were determined by the methods of Ericson and Warren respectively.

Results: Salivary TSA levels increased significantly in the Down syndrome and in mental retardation group compared with the control group. Highest DMF-S index was found in mental retardation group.

Conclusion: SAs being terminal sugar components and marker of chronic inflammatory response have been reported to be at higher levels in children with poor oral health status. In accordance with our findings Yarat et al. found significantly elevated salivary SA in Down syndrome subjects. Further research in larger medically compromised children are necessary to evaluate the various predisposing and health promoting factors.

Key Words: Sialic acid, Down syndrome, Mental retardation

PS-21

FARKLI PERİODONTİTİS TİPLERİNDEN İZOLE EDİLEN ENTEROCOCCUS FAECALİS SUŞLARINDA VANKOMİSİN DİRENÇ GENİNİN ARAŞTIRILMASI

Beyza Olukpınar Genç¹, Tanju Kadir², Ömer Birkan Ağralı³, Korkut Ulucan²,
Banu Uygun Can², Leyla Kuru³

¹ Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, İstanbul

² Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, İstanbul

³ Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Enterococcus faecalis, insanlarda giderek artan nozokomiyal ve fırsatçı enfeksiyonlar ile ilişkili önemli bir patojen olarak tanımlanmıştır. Bu tür için bir rezervuar olarak ağız boşluğunun rolü, özellikle ağız enfeksiyonu varlığında belirsiz olduğu belirtilmiştir. Periodontitis sonucu gelişen periodontal ceplerde E.faecalis'in bulunduğu bildirilmiş, periodontal olarak sağlıklı olanlardan daha yüksek sıklıkta olduğu öne sürülmüştür. Bu bakterinin sahip olduğu çeşitli virülans faktörlerin periodontal enflamasyon ve doku yıkımı ile ilişkili olabileceği düşünülmüş, ancak potansiyel patojen rolünün tam olarak anlaşılamadığı belirtilmiştir. Periodontitis sonucu gelişen periodontal çepdeki patojen bakterilerin kan yoluyla vücudun diğer bölgelerine yayılma olasılığı göz önüne alındığında, bu bölgede bulunduğu ileri sürülen E.faecalis'in yayılma olasılığını da akla getirmiştir. Bu nedenle çalışmamızın amacı, farklı periodontitis'li hastaların periodontal cep ve tükürük örneklerinde E.faecalis varlığını, ayrıca izole edilecek kökenlerde vankomsin direncinin var olup olmadığını moleküler yöntemle saptamak olmuştur. Gereç ve

Yöntem: Sistemik hastalığı olmayan 20 kronik periodontitis'li (KP) ve 20 agresif periodontitis'li (AP) olmak üzere toplam 40 hastanın her birinin 6 farklı periodontal bölgesinden paper point ile diş eti oluğu sıvısı ve 2 adet tükürük örneği alınmıştır. Örneklerden DNA izolasyonu kimyasal kit yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. DNA amplifikasyonunda, biri, sadece E.faecalis'e özgü, diğeri ise E.faecalis ile birlikte bazı periodontal patojenlere özgü (multipleks, kontrol) iki adet primer tasarlanmıştır. Bakteriyal DNA varlığı Real-Time PCR temeline dayanan cihazda araştırılmıştır.

Bulgular: KP'li ve AP'li hastalardan alınan periodontal ve tükürük örneklerinde önemli periodontal patojenler bulunur iken E.faecalis bakterilerine rastlanmamıştır. Sonuçlar: Elde edilen bulgular, periodontitis sonucu gelişen periodontal cebin E.faecalis kolonizasyonu ve sistemik yayılmasında rol alamayacağını ve vankomisine dirençli suşların var olma riskinin olmadığını göstermiştir.

Anahtar Sözcükler: Periodontitis, Enterococcus faecalis, vancomisin direnç geni

INVESTIGATION OF VANCOMYCIN RESISTANT GENE IN ENTEROCOCCUS FAECALIS STRAINS ISOLATED FROM DIFFERENT PERIODONTITIS SPECIES

Beyza Olukpınar Genç¹, Tanju Kadir², Omer Birkan Agrali³, Korkut Ulucan²,
Banu Uygun Can², Leyla Kuru³

¹ Department of Basic Medical Sciences, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul

² Department of Basic Medical Sciences, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul

³ Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul

Purpose: Enterococcus faecalis has been described as an important pathogen associated with increasing nosocomial and opportunistic infections in humans. The role of the oral cavity as a reservoir for this species is unclear, particularly in the presence of oral infection. It has been suggested that periodontal pockets with periodontitis result in a higher incidence of E. faecalis than periodontally healthy ones. Several virulence factors possessed by this bacterium are thought to be associated with periodontal inflammation and tissue destruction, but the potential pathogenic role is not fully understood. Given the possibility that pathogenic bacteria present in the periodontal pocket resulting from periodontitis may spread to other parts of the body through the blood, it also suggests the possibility of spreading of the proposed E. faecalis in this region. Therefore, the purpose of our study was to determine the presence of E. faecalis in periodontal pocket and saliva samples of patients with different periodontitis, and the presence of vancomycin resistance in isolate strains by molecular methods. Materials and

Methods: Two saliva as well as 6 gingival sulcus samples were taken from 6 different periodontal regions of each of 40 systemically healthy patients, 20 with chronic periodontitis (CP) and 20 with aggressive periodontitis (AP). DNA isolation from samples was carried out by chemical kit method. In DNA amplification, two primers were designed, one specific for E. faecalis and the other specific for E. faecalis together with some periodontal pathogens (multiplex, control). Bacterial DNA was researched in the device based on Real-Time PCR. Results: Periodontal and saliva samples taken from patients with CP and AP had important periodontal pathogens, while no E. faecalis bacteria were found. Conclusions: The findings have shown that periodontal pocket resulting from periodontitis can not play a role in colonization and systemic spread of E. faecalis and that there is no risk of vancomycin resistant strains.

Key Words: Periodontitis, Enterococcus faecalis, vancomycin resistance gene

PS-22
HİJYENİK OLMAYAN SINIF 4 KOMPOZİT RESTORASYONLARIN ESTETİK
REHABİLİTASYONU: 2 YILLIK TAKİP RAPORU

*Korkut B¹, Atalı PY²

¹ DDS PhD, Dr., Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

² DDS PhD, Assoc. Prof. Dr., Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

AMAÇ: Minimal invazif olarak ve tek seansta yenilenen, üst çene santral kesici dişlerdeki renklenmiş ve hijyenik olmayan eski kompozit restorasyonların, iki yıllık vaka takip skorlarının değerlendirilmesi.

GEREÇ ve YÖNTEMLER: Erkek hasta kliniğe üst çene ön diş es-tetiğinin iyileştirilmesi talebiyle başvurmuştur. Klinik ve radyolojik muayeneler sonucunda hastanın üst çene santral kesici dişlerinde renklenmiş restorasyonlar ve beyaz/kahverengi başlangıç çürük lezyonları tespit edilmiştir. Kullanılacak kompozit rezin renkleri kros-polarize filtreli fotoğraf kullanılarak seçilmiş ve MD ve LE (Essentia, GC, Japonya) olarak belirlenmiştir. Anatomik olarak uyumlu eski restorasyonlar kullanılarak silikon anahtar hazırlanmıştır. Vital olan her iki dişteki eski restorasyonlar minimal invazif olarak uzaklaştırılmış. Dişlere asit ve üniversal adeziv ajan (G-Premio Bond, GC, Japonya) uygulanmıştır. Seçilen kompozit renkleri silikon indeks ve kompozit fırçası kullanılarak tabakalanmıştır. MD rengi ve LE rengi sırası ile dentin ve mine dokularını taklit edecek şekilde yerleştirilmiştir. Her iki diş interdental bantlar (Epitex, GC, Japonya), cila diskleri (Soflex, 3M, ABD) ve cila twistleri (Twist Dia, Kuraray, Japonya) kullanılarak cilalanmıştır.

BULGULAR: Restorasyonlar retansiyon, marjinal bütünlük, marjinal renklenme, anatomik form, sekonder çürük, yüzey özellikleri, renk uyumu, dişeti sağlığı ve postoperatif hassasiyet açılarından modifiye 'USPHS' kriterlerine göre 1., 18. ve 24. aylarda skorlanmış ve değerlendirilmiştir. Tüm skorlar kabul edilebilir olarak (Alfa/Beta) sonuçlanmış olup yalnızca 24. ay kontrolünde orta şiddette gingivitis ve hafif yüzey aşınmaları tespit edilmiştir.

SONUÇ: Direk kompozit rezin restorasyonlar doğru şekilde uygulandıklarında, sınıf 4 restorasyonlar için konservatif, estetik ve uzun süre ağızda kalabilen bir tedavi metodu olarak kabul edilebilirler.

ANAHTAR KELİMELELER: Sınıf 4, estetik restorasyon, kompozit

ESTHETIC REHABILITATION OF NON-HYGIENIC CLASS IV COMPOSITE RESTORATIONS: A 2 YEAR FOLLOW-UP REPORT

*Korkut B¹, Atalı PY²

¹DDS PhD, Dr., at Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, Turkey

² DDS PhD, Assoc. Prof. Dr. at Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, Turkey

OBJECTIVES: The assessment of two-year follow-up data of minimally invasive, single visit correction of discolored and non-hygienic composite resin restorations on maxillary central incisors in a single visit.

MATERIALS and METHODS: A male patient applied to clinic demanding aesthetic improvements for maxillary anterior teeth. Following clinical and radiological examinations, discolored composite restorations and white-brown-spot lesions on maxillary central incisors were detected. Composite shades were selected by using cross-polarized-photography and considered as MD and LE (Essentia, GC, Japan). Anatomically harmonic former restorations were used to create silicone index. As both teeth were vital, former restorations were removed minimally invasively. Both teeth were etched and an universal adhesive agent (G-Premio Bond, GC, Japan) was applied. Composite shades were layered by using the silicone index and a composite brush. MD shade and LE shade were used to mimic dentin and enamel layers respectively. Both teeth were polished by using interdental strips (EpiteX, GC, Japan), polishing discs (Soflex, 3M, USA) and polishing twists (Twist Dia, Kuraray, Japan).

RESULTS: The restorations were evaluated in terms of retention, marginal integrity, marginal discoloration, anatomical form, secondary caries, surface texture, shade match, gingival health and postoperative sensitivity according to modified USPHS criterias at 1st, 18th and 24th months. All the scores were considered as acceptable (Alpha/Beta) at 1, 18 and 24-month-follow-up. However moderate gingivitis and slight abrasions were detected at 24-month-follow-up.

CONCLUSIONS: Direct composite resin restorations, when used with proper techniques, can be considered as a conservative, aesthetic and long lasting treatment option for class IV restorations.

KEY WORDS: Class IV, aesthetic restoration, composite

PS-23
AŞIRI AŞINMIŞ DENTİSYONA VE SINIRLI INTEROKLÜZAL MESAFEYE SAHİP
HASTANIN PROTETİK TEDAVİSİ

Ahmed Sayed Ahmed, Rifat Gozneli, Amjad Shaar, Faisal Kayali, Yasemin Ozkan

Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Ted. AD., İstanbul, Türkiye

Amaç: Aşırı aşınmış dentisyonun rehabilitasyonu, özellikle diş sürmesi ve alveolar kemiğin büyümesi ile dikey boyutun kaybolmadığı vakalarda zor olabilmektedir. Bu vaka raporunda aşırı aşınmış ve sürmüş dişleri olan va-kanın protetik tedavisi sunulmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Aşınmış dişlerinden şikayeti olan 57 yaşındaki bayan hasta Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvurmuştur. Hastanın yapılan radyografik ve klinik muayenesi sonrasında, alt ve üst çene dişlerinde aşırı yıkım olduğu ve interoklüzal mesafenin yetersiz olduğu görüldü. Dikey boyut kaybı olmadığı tespit edildi. Hasta sabit ve hareketli bölümlü protezler ile cerrahi müdahaleye ihtiyaç duyulmadan tedavi edildi. Sınırlı interoklüzal mesafe metal iskelete bağlı venter kronların olduğu hareketli bölümlü protez ile rehabilite edildi.

Bulgular: Protetik uygulama sonrasında, hastanın estetik ve fonksiyon açısından hiçbir şikayeti olmadığı, sonuçtan memnun olduğu görüldü.

Sonuç: Aşınmış dentisyon vakalarının çoğunda azalmış dikey boyut bulunmamaktadır. Bununla birlikte, dişsiz alanların bulunduğu durumlarda, karşıt bölge kemik ve diş dokuları interoklüzal mesafeyi cerrahi girişim gerektirecek kadar kısıtlayabilir. Bu yüzden, bu vakada sınırlı interoklüzal mesafe, rutinde birlikte kullanılan metal iskelet, akrilik kaide ve yapay diş yerine metal iskelete bağlı venter kronlar ile rehabilite edilmiştir.

Keywords: Aşınmış dentisyon, dikey boyut, interoklüzal mesafe

REHABILITATION OF A PATIENT WITH SEVERELY WORN TEETH AND LIMITED INTER-OCCLUSAL SPACE

Ahmed Sayed Ahmed, Rifat Gozneli, Amjad Shaar, Faisal Kayali, Yasemin Ozkan

Marmara University, Dentistry Faculty, Prosthodontics Department, Istanbul, Turkey

Objectives: The rehabilitation of a severely worn dentition may sometimes be challenging especially when the vertical dimension of occlusion (VDO) is maintained by tooth eruption and alveolar bone growth. This case presents the treatment of a patient with severely worn and over erupted dentition.

Materials and Method: A 57-year-old female who had a complaint about her worn dentition, referred to Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics. After radiographic and clinical examination, severe destruction in all the maxillary and mandibular teeth, and, insufficient interocclusal distance was observed. There was no loss in VDO. The patient was treated with fixed and removable partial denture. The limited interocclusal space was rehabilitated with removable partial denture, which had metal framework retained veneer crowns.

Results: After the prosthetic rehabilitation, the patient has no complaints about esthetics and function, and, she is very satisfied with the results.

Conclusion: Many of the worn dentition cases have no decreased VDO. In addition, if edentulous areas exist, opposing bone and teeth structures may limit the interocclusal distance, which may need surgical treatments initially. Thus, in this case, the limited interocclusal space was rehabilitated with re-movable partial denture; metal framework retained veneer crowns instead of using conventional metal framework, acrylic base and artificial teeth together.

Keywords: Worn dentition, vertical dimension of occlusion, interocclusal distance

PS-24
TAM SERAMİK ONLEYLERİN İKİ FARKLI YÖNTEM İLE SİMANTASYONU:
1 YILLIK VAKA RAPORU

Zeliha Şanıvar Abbasgholizadeh¹, Aslı Meltem Yayla², Şükrü Can Ak-mansoy¹,
Yasemin Özkan¹, Seda Keban Aydın¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencisi, İstanbul

Amaç: Seramik restorasyonlar posterior dişlerde estetiğin sağlanması gerektiğinde ve kavite preparasyonunun boyutları direkt rezin kompozitlerle restorasyon için kontraendike olduğunda mükemmel bir seçenek sunar. Seramik sistemler estetiği aşınma direnciyle birleştiren güvenli bir tedavi seçeneğidir. Klinik çalışmalar, seramik sistemlerin adeziv simantasyon teknikleriyle birlikte kullanıldığında daha yüksek başarı oranlarının elde edilebileceğini göstermiştir. Seramik onleylerin simantasyon tekniği ve yapıştırma simanının özelliği restorasyonun uzun ömürlülüğü için çok önemlidir. Bu vaka raporunun amacı onley restorasyonlarının simantasyonunda kullanılan iki farklı rezin siman sistemini anlatmaktadır. Gereç ve Yöntemler: Birinci vakada (Variolink N, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) dual polimerize rezin siman sistemi ve yüzeyi tamamen pürüzlendiren (Syntac, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) dentin bonding sistemi kullanılmıştır. İkinci vakada ise dual polimerize adeziv rezin siman sistemi (Panavia F 2.0, Kuraray medical, Okoyama, Japan), diş yüzeyinde kendiliğinden pürüzlendirme yapan dentin bonding sistemi (Panavia F ED primer, Kuraray medical, Okoyama, Japan) ile birlikte kullanılmıştır.

Bulgular: Bir yıllık kontrollerde klinik olarak herhangi bir sorunla karşılaşılmamıştır.

Sonuç: Adeziv sistemlerin tam seramik onley restorasyonların simantasyonunda kullanımıyla aşırı harap dişler başarılı bir şekilde restore edile-bilmektedir.

Anahtar kelimeler: onley, rezin siman, dentin bonding

CEMENTATION OF ALL-CERAMIC ONLEYS WITH TWO DIFFERENT TECHNIQUES: 1 YEAR CASE REPORT

Zeliha Sanivar Abbasgholizadeh¹, Aslı Meltem Yayla², Sukru Can Ak-mansoy¹,
Yasemin Ozkan¹, Seda Keban Aydin¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

²Marmara University, Faculty of Dentistry Students, Istanbul, Turkey

Aim: Ceramic restorations are considered an excellent option to restore posterior teeth when esthetics is required and the size of the cavity preparation has contraindication for direct resin composites. Ceramic systems can combine esthetics with wear resistance, being considered a reliable treatment choice. Clinical studies have shown that higher success rates can be achieved when ceramic systems are used in conjunction with an adhesive cementation technique. The cementation technique for ceramic onlays is important, and the properties of the luting agent are crucial for the longevity of restorations. The aim of this case report is to describe the cementation of two onlay restoration with two different resin cement systems. Material and methods: Dual cured adhesive resin cement (Variolink N, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) was used with total etched bonding system (Syntac, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) in the first case. Self-etched bonding system (Panavia F ED primer, Kuraray medical, Okoyama, Japan) was used with the dual cured adhesive resin cement (Panavia F 2.0, Kuraray medical, Okoyama, Japan) in the second case.

Result: There are no clinical problems after one-year follow-up.

Conclusion: The use of adhesive systems in the cementation of all-ceramic onlay restorations can successfully restore the excessively damaged teeth.

Keywords: onlay, resin cement, dentin bonding

PS-25
**AŞIRI AŞINMIŞ DENTİSYONA VE SINIRLI INTEROKLÜZAL MESAFEYE SAHİP
HASTANIN PROTETİK TEDAVİSİ**

Ahmed Sayed Ahmed, Rifat Gozneli, Amjad Shaar, Faisal Kayali, Yasemin Ozkan

Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Ted. AD., İstanbul, Türkiye

Amaç: Aşırı aşınmış dentisyonun rehabilitasyonu, özellikle diş sürmesi ve alveolar kemiğin büyümesi ile dikey boyutun kaybolmadığı vakalarda zor olabilmektedir. Bu vaka raporunda aşırı aşınmış ve sürmüş dişleri olan vakanın protetik tedavisi sunulmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Aşınmış dişlerinden şikayeti olan 57 yaşındaki bayan hasta Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvurmuştur. Hastanın yapılan radyografik ve klinik muayenesi sonrasında, alt ve üst çene dişlerinde aşırı yıkım olduğu ve interoklüzal mesafenin yetersiz olduğu görüldü. Dikey boyut kaybı olmadığı tespit edildi. Hasta sabit ve hareketli bölümlü protezler ile cerrahi müdahaleye ihtiyaç duyulmadan tedavi edildi. Sınırlı interoklüzal mesafe metal iskelete bağlı venter kronların olduğu hareketli bölümlü protez ile rehabilite edildi.

Bulgular: Protetik uygulama sonrasında, hastanın estetik ve fonksiyon açısından hiçbir şikayeti olmadığı, sonuçtan memnun olduğu görüldü.

Sonuç: Aşınmış dentisyon vakalarının çoğunda azalmış dikey boyut bulunmamaktadır. Bununla birlikte, dişsiz alanların bulunduğu durumlarda, karşıt bölge kemik ve diş dokuları interoklüzal mesafeyi cerrahi girişim gerektirecek kadar kısıtlayabilir. Bu yüzden, bu vakada sınırlı interoklüzal mesafe, rutinde birlikte kullanılan metal iskelet, akrilik kaide ve yapay diş yerine metal iskelete bağlı venter kronlar ile rehabilite edilmiştir.

Keywords: Aşınmış dentisyon, dikey boyut, interoklüzal mesafe

REHABILITATION OF A PATIENT WITH SEVERELY WORN TEETH AND LIMITED INTEROCCLUSAL SPACE

Ahmed Sayed Ahmed, Rifat Gozneli, Amjad Shaar, Faisal Kayali, Yasemin Ozkan

Marmara University, Dentistry Faculty, Prosthodontics Department, Istanbul, Turkey

Objectives: The rehabilitation of a severely worn dentition may sometimes be challenging especially when the vertical dimension of occlusion (VDO) is maintained by tooth eruption and alveolar bone growth. This case presents the treatment of a patient with severely worn and over erupted dentition.

Materials and Method: A 57-year-old female who had a complaint about her worn dentition, referred to Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics. After radiographic and clinical examination, severe destruction in all the maxillary and mandibular teeth, and, insufficient interocclusal distance was observed. There was no loss in VDO. The patient was treated with fixed and removable partial denture. The limited interocclusal space was rehabilitated with removable partial denture, which had metal framework retained veneer crowns.

Results: After the prosthetic rehabilitation, the patient has no complaints about esthetics and function, and, she is very satisfied with the results.

Conclusion: Many of the worn dentition cases have no decreased VDO. In addition, if edentulous areas exist, opposing bone and teeth structures may limit the interocclusal distance, which may need surgical treatments initially. Thus, in this case, the limited interocclusal space was rehabilitated with removable partial denture; metal framework retained veneer crowns instead of using conventional metal framework, acrylic base and artificial teeth together.

Keywords: Worn dentition, vertical dimension of occlusion, interocclusal distance

PS-26
MARSÜPYALİZASYON İŞLEMİNE YARDIMCI OLMAK AMACIYLA HAZIRLANAN
PROTE-TİK STENTLER: VAKA RAPORU

Zeliha Şarıvar Abbasgholizadeh, Tuğçe Çetin, Begüm Türker, Yasemin Özkan,
Seda Keban Aydın

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul,
Türkiye

Amaç: Kist tedavisinde klasik olarak enükleasyon, marsüpyalizasyon, enükleasyon + marsüpyalizasyon ve marsüpyalizasyon + küretaj yöntemleri kullanılmaktadır. Marsüpyalizasyon tedavisinde kist kapsülüyle çıkartılmaz, kistin üzerindeki yumuşak doku kaldırılarak, kemik üzerinde pencere açılır. Kistin küçülmesi için açılan pencerenin kapanmaması amacıyla pencerenin üstü bir obtüratörle kapatılmalıdır. Bu vaka raporunun amacı marsüpyalizasyon işlemine yardımcı olmak için hazırlanan protetik stentlerin yapımını anlatmaktır.

Gereç ve Yöntemler: Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı tarafından marsüpyalizasyon sonrası kliniğimize yönlendirilen hastalardan defekt bölgesini içine alacak şekilde silikon ölçü materyali kullanılarak ağız içi ölçüleri alındı ve alçı modeller oluşturuldu. Sağ alt çene ramus bölgesine yapılan protetik stent için 46 ve 47 nolu dişlere halka kroşe konuldu ve şeffaf ortodontik akrilik kullanılarak defekt bölgesinin obturasyonu sağlandı. Alt çene anterior bölgeye yapılan protetik stent için hareketli bir aparey hazırlanarak pembe akrilikle defekt bölgesinin obturasyonu sağlandı.

Bulgular: Protetik stentlerin kullanılması, defekt bölgesinin küçültülmesi sırasında açılan pencerenin kapanmasına engel olmasının yanında bu bölgenin temizlenebilirliğine de katkı sağlamıştır.

Sonuç: Marsüpyalizasyona yardımcı protetik stentlerin kullanımı defekt bölgesinin idamesi için uygun bir yöntemdir.

Anahtar kelimeler: marsüpyalizasyon, enükleasyon, stent

PROSTHETIC STENTS PREPARED TO AID THE MARSUPIALIZATION: CASE REPORT

Zeliha Sanivar Abbasgholizadeh, Tugce Cetin, Begum Turker, Yasemin Ozkan,
Seda Keban Aydin

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Aim: In the treatment of cysts; enucleation, marsupialization, enucleation + marsupialization and marsupialization + curettage methods are used. In the treatment of marsupialization, the cyst is not enucleated with the capsule, the soft tissue on the cyst is removed, and a window is opened on the bone. The window must be closed with an obturator to prevent the closure of the cystic window. The aim of this case report is to describe the construction of prosthetic stents that have been prepared to assist the marsupialization.

Material ve methods: Impressions were taken from the defect area with silicone impression material and custom models were prepared for the patients that was sent to our clinic from Marmara University Department of Oral and Maxillofacial Surgery. Ring clasps were placed on to the number of 46, 47 teeth and orthodontic acrylic was used to obturate the defect area on the right mandibular ramus region. Removable appliances with otopolymerized acrylic were prepared to obturate the defect area on the mandibular anterior region.

Results: The use of prosthetic stents contributes to the cleanability of this area as well as preventing the closing of the window during the reduction of the defect area.

Conclusion: The use of prosthetic stents to help the marsupialization is an appropriate method for the maintenance of the defect area.

Keywords: marsupialization, enucleation, stent

PS-27
DIKEY BOYUTU AZALMIŞ BİR HASTANIN TÜM AĞIZ REHABİLİTASYONU:
OLGU SUNUMU

Coşkun Yıldız, Can Metiner, Şebnem Begüm Türker, Ceren Küçük, Yasemin Özkan.

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

Amaç: Okluzal dikey boyutun arttırılması interark mesafesinin yetersiz olduğu durumlarda sıklıkla uygulanabilen güvenli bir işlemdir. Bu klinik vakada okluzal dikey boyutun arttırıldığı protetik bir rehabilitasyon sunulmuştur.

Gereç ve Yöner: Diş kaybına bağlı olarak dikey boyutun azaldığı bir hasta Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvurdu. Sefalometrik analiz doğrultusunda yapılan okluzal splint ile geçici olarak dikey boyut artışı sağlandı. Hastanın bu splinti 2 ay boyunca düzenli kullanması sonucunda yeni geçici dikey boyutuna uyum sağladığı gözlemlendi. Sonrasında yapılan sabit restorasyonlarla anterior rehberlik ve okluzal stabilite sağlandı.

Bulgular: Daimi restorasyonların hazırlanmasından sonra hasta en az 1 yıl süre ile takip edilmiştir. Restorasyonlarından çok memnun olduğunu ve fonksiyonel veya estetik açıdan herhangi bir şikayetin olmadığını belirtmiştir.

Sonuç: Yapılan bu çalışmanın sınırları içerisinde doğru endikasyon konulduğunda sabit protetik restorasyonlarla okluzal dikey boyutun arttırılması işlemi, güvenli ve sonuçları tahmin edilebilir bir işlemdir.

Anahtar Kelimeler: Okluzal Dikey Boyut, Oklüzal Splint, Sefalometrik Analiz

FULL MOUTH REHABILITATION OF A PATIENT WITH DECREASED VERTICAL DIMENSION: A CASE REPORT

Coskun Yildiz, Can Metiner, Sebnem Begum Turker, Ceren Kucuk, Yasemin Ozkan.

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Is-tanbul, Turkey.

Aim: Altering the vertical dimension of occlusion (VDO) by increasing the in-terarch distance is common in oral rehabilitation. The aim of this study is to present a case with an increased vertical dimension of occlusion.

Materials and Methods: A patient with decreased occlusal vertical dimension due to loss of tooth structure was referred to Marmara University Faculty of Dentistry. A provisional increase in VDO is achieved by using an occlusal splint according to the cephalometric radiographs. Patient successfully adapted to the new VDO after of using the occlusal splint for 2 months. Full mouth rehabilitation with fixed prosthesis was performed and anterior guidance and occlusal stability is established.

Results: The patient was very satisfied with the outcome and was followed up for at least 1 year after the delivery of final restorations. No functional or aesthetic problems were reported by the patient after 1 year.

Conclusions: Considering the limitations of this study, it could be concluded that whenever indicated, permanent increase of the VDO with fixed restorations predictable and satisfactory procedure.

Keywords: Vertical Dimension of Occlusion, Occlusal Splint, Cephalometric Analysis

PS-28
**TAM DİŞSİZ HASTANIN İMPLANT ÜSTÜ HAREKETLİ PROTEZ İLE PROTETİK
REHABİLİ-TASYONU – 3 YILLIK TAKİP**

Seda Keban Aydın¹, Caner Çetin², Coşkun Yıldız¹, Buket Evren¹, Yasemin Özkan¹

¹ Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

² Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Diş Hekimliği Öğrencisi, İstanbul

Amaç: Uzun süre total protez kullanan hastaların alveoler kretlerinde rezorpsiyon gözlemlenmektedir. Hastalarda bu sorunların giderilmesi için implant destekli hareketli protezler iyi bir alternatif tedavi yöntemidir. İmplant destekli hareketli protezlerde bar, ball, locator ve magnetik tutucular gibi çeşitli tutucu sistemleri kullanılabilir. Bu vaka raporunda mevcut total protezinden şikayetle başvuran tam dişsiz erkek hastanın bar tutuculu implant destekli hareketli protez ile tedavisi anlatılmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Altmış yaşında erkek hasta, alt ve üst diş eksikliklerinin tedavisi için kliniğimize başvurdu. Anterior mandibulaya iki implant yerleştirildi. Bireysel ölçü kaşıklarının hazırlanması için otopolimerize akrilik rezin materyali kullanıldı ve kapalı kaşık tekniği ile ölçü alındı. Vertikal ve horizontal çene ilişkileri ana modeller üzerinde hazırlanan mum duvarlar yardımı ile kaydedildi. Estetik görünüm, fonasyon ve dikey boyut provalar esnasında kontrol edildi. Bar tutuculu implant destekli protezler hastaya teslim edildi.

Bulgular: Üç yıllık takip süreci sonunda estetik, fonksiyon ve hasta memnuniyeti açısından başarılı sonuçlar elde edildi.

Sonuç: Doğru endikasyon konulduğu takdirde bar tutuculu hazırlanan implant üstü hareketli protezler ile tam dişsiz hastaların rehabilitasyonları sağlanabilmektedir.

Anahtar kelimeler: İmplant, bar, hareketli protez

PROSTHETIC REHABILITATION OF AN EDENTULOUS PATIENT WITH IMPLANT SUPPORTED OVER-DENTURE: 3 YEARS FOLLOW UP.

Seda Keban Aydın¹, Caner Cetin², Coskun Yildiz¹, Buket Evren¹, Yasemin Ozkan¹

¹ Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prostodontics, Istanbul, Turkey

² Dentistry Student, Marmara University, Istanbul, Turkey

Aim: Resorbition of alveolar ridges can be observed in patients using complete dentures for a long period of time. Implant supported overdentures are good alternative treatment methods to overcome these problems. Various attachment systems can be used for implant overdentures such as; bar, ball, locator, and magnetic attachment systems. In this case report an edentulous man with complaints of retention of his conventional complete dentures was treated with dental implants with bar retained overdenture.

Materials and Methods: A 60 year old male patient referred to our clinic for the replacement of missing teeth both in upper and lower jaws. Two implant were placed in the anterior mandibula. Autopolymerized acrylic resin was used for preparing custom tray and closed tray impression technique was used. Vertical and horizontal jaw relations were recorded with occlusal rims that were prepared on master casts. Trial arrangement was checked for aesthetic appearance, phonetic and vertical dimension. Bar retained implant supported dentures were delivered to the patient.

Result: After 3 years follow up, successful results were obtained in terms of aesthetics, function and patient satisfaction.

Conclusion: If correct indication is given, rehabilitation of edentulous patients can be achieved with bar retained implant-supported overdentures.

Key words: Implant, bar, removable denture

PS-29

ORTA HAT DİASTEMASININ LAMİNA RESTORASYONU İLE REHABİLİTASYONU

Ceren Küçük, Erkut Kahramanoğlu, Buket Evren, Rim Zakri, Yasemin Özkan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Porselen lamina restorasyonlar, özellikle anterior bölgedeki estetik ve fonksiyonel problemlerin tedavisinde uzun yıllardır kullanılmaktadır. Lamina restorasyonları renk, dişe olan bağlantı dayanımı, periodontal sağlığın devamlılığı, porselenin direnci, sızıntıya direnç ve estetik açıdan oldukça avantajlı restorasyonlardır.

Gereç ve Yöntem: Orta hat diasteması olan 50 yaşında bayan hasta, estetik olmayan diş şekillerinin ve pozisyonlarının düzeltilmesi için Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Klinik ve radyografik muayeneler sonucunda orta hat diastemasının kapatılması için lamina restorasyonları yapılmasına karar verildi. Hasta endikasyonu belirlendikten sonra, elde edilen alçı model üzerinde beyaz mumdan hazırlanan wax-up, hem bitmiş restorasyonların nasıl bir görünüm sergileyeceği hakkında hastaya fikir vermesi hem de preparasyon sonrasında geçici restorasyon hazırlanmasında yardımcı olması için hazırlandı. Teknisyenin yumuşak dokular ve dudak ile restorasyonların uyumunu tahlil edebilmesi için hastaya geçici akrilik materyali ile uygulanan mock up ile fotoğraf çekimleri yapıldı ve laboratuvara iletildi. Mock up üzerinden oluklu frezler ile diş preparasyonları yapıldı. Lityum disilikat materyalinden (IPS e.max Press; Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) hazırlanan lamina restorasyonları rezin siman (Variolink Veneer; Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) ile simante edildi.

Bulgular: Rutin takiplerde hastanın yapılan restorasyonlarından memnun olduğu gözlenmiştir. Altıncı ay takibinde hastada herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir.

Sonuç: Orta hat diasteması olan hastaların rehabilitasyonunda lamina restorasyonları başarılı tedavi seçenekleri arasında yer alabilir.

Anahtar Kelimeler: Lamina restorasyonları, diastema, tam seramik

REHABILITATION OF DENTAL MIDLINE DIASTEMA WITH LAMINATE VENEER RESTORATIONS

Ceren Küçük, Erkut Kahramanoğlu, Buket Evren, Rim Zakri, Yasemin Özkan

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul, TURKEY

Aim of the study: Porcelain laminate restorations have been used for many years to treat esthetic and/or functional problems, particularly in the anterior region. Laminate restorations have advantages such as: ideal esthetic, inalterable color through-out time, a good biologic response, compatibility with soft tissues in subgingival margins, resistance to microleakage and bond strength to tooth structure.

Materials and methods: A 50 year old woman, who had dental midline diastema referred to Marmara University Faculty of Dentistry to change her unaesthetic teeth shapes and position. After the clinical and radiographic evaluation laminate veneer restorations were decided for closing the midline diastema. A wax up was made on the stone cast by using white wax both for giving a prevision of final restorations and making provisional restorations after tooth reduction. Photos of acrylic resin mock up were taken to make the dental technician analyze the relation between soft tissues, lip support and restorations. Tooth reductions were performed by the reference of mock up. Laminate restorations, which were made of lithium disilicate material (IPS e.max Press; Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) were cemented by using a resin cement (Variolink Veneer; Ivoclar Vivadent, Liechtenstein).

Results: The patient was satisfied with the result of the treatment and at the 6-month follow-up, no complications were observed.

Conclusions: The laminate veneer restorations can be a conservative option for the rehabilitation of anterior teeth with diastema.

Keywords: Laminate veneer restorations, diastema, all ceramic

PS-30
**DIKEY BOYUTU AZALMIŞ BİR HASTANIN TÜM AĞIZ REHABİLİTASYONU:
OLGU SUNUMU**

Coşkun Yıldız, Can Metiner, Şebnem Begüm Türker, Ceren Küçük, Yasemin Özkan.

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Okluzal dikey boyutun arttırılması interark mesafesinin yetersiz olduğu durumlarda sıklıkla uygulanabilen güvenli bir işlemdir. Bu klinik vakada okluzal dikey boyutun arttırıldığı protetik bir rehabilitasyon sunulmuştur.

Materyal ve Method: Diş kaybına bağlı olarak dikey boyutun azaldığı bir hasta Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvurmuştur. Sefalometrik analiz doğrultusunda yapılan okluzal splint ile geçici olarak dikey boyut artışı sağlanmıştır. Hastamızın bu splinti 2 ay boyunca düzenli kullanması sonucunda yeni geçici dikey boyutuna uyum sağladığı gözlenmiştir. Sonrasında hastamıza yapılan sabit restorasyonlarla anterior rehberlik ve okluzal stabilize sağlanmıştır.

Bulgular: Daimi restorasyonların hazırlanmasından sonra hastamız en az 1 yıl süre ile takip edilmiştir. Hasta restorasyonlarından çok memnun olduğunu ve fonksiyonel veya estetik herhangi bir şikayetinin olmadığını belirtmiştir.

Sonuç: Yapılan bu çalışmanın sınırları içerisinde doğru endikasyon konulduğunda sabit protetik restorasyonlarla okluzal dikey boyutun arttırılması işlemi güvenli ve sonuçları tahmin edilebilir bir işlemdir.

Anahtar Kelimeler: Okluzal Dikey Boyut, Okluzal Splint, Tüm Ağız Rehabilitasyonu

FULL MOUTH REHABILITATION OF A PATIENT WITH DECREASED VERTICAL DIMENSION: A CASE REPORT

Coskun Yıldız, Can Metiner, Sebnem Begum Turker, Ceren Kucuk, Yasemin Ozkan.

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Is-tanbul, Turkey.

Aim: Altering the vertical dimension of occlusion (VDO) by increasing the in-terarch distance is common in oral rehabilitation. The aim of this study is to present a case with an increase of the vertical dimension of occlusion.

Materials and Methods: A patient with decreased occlusal vertical dimension due to loss of tooth structure applied to Marmara University Facult of Dentistry. A provisional increase in VDO is achieved by using an occlusal splint according to the cephalometric radiographs. Patient successfully adapted to the new VDO after 2 months of using the occlusal splint. Full mouth rehabilitation with fixed prosthesis was done and anterior guidance and occlusal stability is established.

Results: The patient was very satisfied with the outcome and was followed up for at least 1 year after the delivery of final restorations. No functional or aesthetic problems were reported by the patient after 1 year.

Conclusions: Considering the limitations of this study, it could be concluded that whenever indicated, permanent increase of the VDO is a safe and predictable procedure. Intervention with a fixed restoration is more predictable and results are satisfactory.

Key Words: Vertical Dimension of Occlusion, Occlusal Splint, Full Mouth Re-habilitation

PS-31

İMLANT DESTEKLİ HAREKETLİ PROTEZLERDE BAR VE LOCATOR ATAŞMAN SİSTEMLERİ: VAKA RAPORU

Elçin KESKİN ÖZYER, Erkut KAHRAMANOĞLU, Ceren KÜÇÜK, Buket EVREN,
Yasemin ÖZKAN

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD., İstanbul, Türkiye

Amaç: Tam dişsiz hastaların protetik rehabilitasyonunda sıklıkla total protezler kullanılmaktadır. Total protezler kemik rezorbsiyonunun fazla olduğu hastalarda, retansiyon ve stabilite eksikliği gibi sorunlar nedeniyle implant sistemleri ile desteklenebilmektedir. Bu vaka raporunda, tam dişsiz hastaya maksillada 4; mandibulada 2 implant ile iki farklı tutucu sistemi kullanılarak yapılan protetik diş tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

Gereç ve yöntemler: Eski protezlerinin tutuculuğundan şikayetçi olan 51 yaşındaki erkek tam dişsiz hasta, implant destekli total protez yaptırmak için Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı'na başvurdu. Yapılan radyografik ve klinik incelemelerde implant cerrahisi için herhangi bir engel bulunmamasıyla birlikte dişsiz kretler arası mesafenin rezorbsiyon sonucu arttığı gözlemlendi. Hastamıza üst çenede simetrik olarak lateral ve birinci premolar bölgesine 4 adet implant (GMI Frontier İmplant, İlerimplant SI, İspanya); alt çenede simetrik olarak kanin bölgesine 2 implant (GMI Frontier İmplant, İlerimplant SI, İspanya) uygulandı. Üst çenede bar tutuculu sistem (Dolder, Strauman, ITI, İsviçre); alt çenede ise locator sistem (GMI Frontier İmplant, İlerimplant SI, İspanya) kullanılarak tedavisi tamamlandı.

Bulgular: Protezin tesliminden sonra yapılan erken dönem kontrollerinde hasta memnuniyetinin yüksek olduğu gözlemlendi. Yapılan kontrollerde protez- doku ve protez-implant ara bağlantı uyumlarının iyi olduğu görüldü.

Sonuç: İmplant destekli overdenture uygulaması estetik, fonksiyon, fonasyon özellikleri yüksek bir tedavi sağlar. İmplant destekli protezler total protezlere göre daha stabil ve retantif bir protetik tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Total protez, implantüstü, locator, barlı sistem

IMPLANT SUPPORTED OVERDENTURE WITH BAR AND LOCATOR ATTACHMENT SYSTEMS: CASE REPORT

Elçin KESKİN OZYER, Erkut KAHRAMANOĞLU, Ceren KUCUK, Buket EVREN,
Yasemin OZKAN

Marmara University, Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Purpose: The complete removable denture is commonly used for the prosthetic rehabilitation of edentulous patient. This treatment can be supported by implant systems because of problems such as lack of retention and stability in patients with excessive bone resorption. The aim of this case report is to present prosthetic treatment using two different retaining systems with 4 implants in maxilla; 2 implants in mandible.

Materials and Method: A 51-year-old male edentulous patient who complained of the lack of retention of his old prosthesis referred to the Department of Prosthodontics, Marmara University Faculty of Dentistry. Radiographic and clinical examinations showed that there was no contraindication for implant surgery and there was an increase in the bone resorption causing excess intraocclusal distance. Four implants (GMI Frontier Implant, İlerimplant SI, Spain) were symmetrically placed in the lateral and first premolar regions on the upper jaw; 2 implants (GMI Frontier Implant, İlerimplant SI, Spain) were applied symmetrically to the canine regions on the lower jaw. Upper jaw was treated with custom-made bar system (Dolder, Strauman, ITI, Switzerland); and the lower jaw was treated using the locator system (GMI Frontier Implant, İlerimplant SI, Spain).

Results: After delivery of the prosthesis, early period controls were done. It was observed that patient satisfaction was high and the adaptation of prosthesis on the implant and the seal between the prosthesis and tissue was adequate.

Conclusion: Implant-supported overdentures provide high aesthetic, function, and phonation properties. They are more stable and retentive than conventional complete denture.

Keywords: Complete denture, implant-supported, locator, bar system

PS-32
DEVRİLMİŞ MOLAR DİŞLERİN ADEZİV RESTORASYONLAR İLE REHABİLİTASYONU:
VAKA RAPORU

Emre Tezulaş, Ceren Küçük, Coşkun Yıldız, Seda Keban, Yasemin Özkan.

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

Amaç: Erken diş kaybı nedeniyle oluşan dişsiz bölgelerin uzun süre rehabilite edilmemesi nedeniyle, dişsiz boşluğun komşuluğunda bulunan dişler bu bölgeye doğru devrilerek dişsiz boşluğu tamamen kapatabilir veya daralmış bir dişsiz boşluk sahası oluşabilir. Bu vakalarda ortodontik tedavi ile devrilmiş dişlerin eski konumlarına getirilmesi ve aradaki boşluğun ortodontik tedaviden sonra rehabilite edilmesi gereklidir. Ancak uzun ortodontik tedavi süreci elimine edilmek istendiğinde bu tip vakaların rehabilitasyonunda protetik seçenekler düşünülebilir. Bu klinik vakada hastanın birinci büyük azı dişlerinin kaybına bağlı olarak farklı miktarlarda devrilmiş molar dişlerinin değişik adeziv restorasyon tipleriyle rehabilitasyonu sunulmuştur.

Gereç ve Yöntem: 40 yaşında kadın hasta Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na çiğneme fonksiyonu kaybı şikayetiyle başvurdu. Hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde 47, 48 numaralı dişlerin mesiale doğru aşırı miktarda devrilerek 46 numaralı dişin yerini tamamen kapattığı tespit edildi. 37 numaralı dişinde önceden kanal tedavisi ve amalgam dolgu ile restore edildiği ve 35 numaralı dişe doğru aşırı devrildiği tespit edildi. Tedavi seçeneği olarak alt çenedeki devrik ve uzamış dişlerin tam seramik (lithium disilicate, IPS e.max Press, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) inlay, onlay, adeziv köprü restorasyonları ile rehabilite edilmesi düşünüldü. Hastanın sağ alt çenesinde bulunan devrik üçüncü molar dişi onlay, devrik ikinci molar dişi inlay restorasyonları ile, karşı arktaki eksik birinci molar dişi ise adeziv köprü restorasyonu ile rehabilite edildi.

Bulgular: Rutin takiplerde hastamızın yapılan restorasyonlarından memnun olduğu gözlemlendi. Altıncı ay takibinde hastada herhangi bir komplikasyon gözlenmedi.

Sonuç: Aşırı devrilmiş ve uzamış dişlerin rehabilitasyonunda tam seramik adeziv köprü, inlay ve onlay restorasyonlar tedavi seçenekleri arasında yer alabilir.

Anahtar Kelimeler: Aşırı Devrilmiş Molar Dişler, Adeziv köprü, Inlay, Onlay

REHABILITATION OF EXCESSIVELY TILTED MOLARS VIA ADHESIVE RESTORATIONS: A CASE REPORT

Emre Tezulas, Ceren Kucuk, Coskun Yildiz, Seda Keban, Yasemin Ozkan.

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Is-tanbul, Turkey.

Aim of the study: Tilting of the molars can be seen when adjacent teeth are missing for a long time. In this situation there are different treatment options that might be selected to rebuild the patient's occlusion. Orthodontic uprighting and intrusion of the tilted molars and afterwards rehabilitation of the edentulous space might be considered as a first treatment choice for excessively tilted molars. However, due to extended treatment time of orthodontics, patients might consider the prosthetic options. The aim of this study is to report a case for the rehabilitation of the excessively tilted molar teeth with various types of adhesive restorations.

Materials and Methods: A 40 years-old female patient referred to Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics with the loss of chewing function due to the missing first molar teeth. According to the clinical and radiologic examinations of the patient, it was observed that the teeth 47, 48 were excessively tilted to the space of the tooth 46 and they completely closed the edentulous space. Also tooth 37 that had a previous root channel therapy and amalgam restoration was also excessively tilted mesially. As a first treatment plan, patient was advised an orthodontic treatment and afterwards prosthetic treatment. Due to the excessive treatment time of orthodontics, the rehabilitation of the tilted molars with different adhesive restorations was performed. On the right side of the jaw, tilted mandibular third molar was rehabilitated with an onlay restoration, tilted mandibular second molar was rehabilitated with an inlay restoration and missing mandibular first molar on the other side of the jaw was rehabilitated with an adhesive bridge.

Results: The patient was satisfied with the result of the treatment and at the 6-month follow-up, no complications were observed.

Conclusions: The adhesive restorations might be a conservative option for the rehabilitation of excessively tilted molars.

Key Words: Excessively Tilted Molars, Adhesive Bridges, Inlay, Onlay

PS-33

ALT REZORBE TAM DIŞSİZ ÇENENİN REHABİLİTASYONU: 3 YILLIK VAKA RAPORU

Erkut Kahramanoğlu¹, Yılmaz Umut Aslan¹, Seda Keban Aydın¹, Yaşar Özkan², Yasemin Özkan¹

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana-bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Alt çenelerinde aşırı rezorpsiyon meydana gelen hastalar genellikle pro-tez kullanımı ile ilgili sorunlar yaşarlar. Bu problemler; alt protezde yetersiz tutuculuk, mukoza intoleransı, ağrı, yemek yemede ve konuşmada zorluk, yu-muşak doku desteği kaybı ve değişmiş yüz görünümü olarak sıralanabilir. Bu çalışmanın amacı, tam dişsiz mandibulanın sabit protez ile rehabilitasyonu için immediate fonksiyonlu dört implant ile desteklenen (BEGO Semados Implant & Multiplus System, Bremen, Germany) sabit protezin tedavi sonuçlarını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Departmanına başvuran 55 yaşında alt çenesi tam dişsiz kadın hastanın sabit protez ile tedavisi düşünüldü. İmplant bölgesi KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) ile incelenerek, lokal anestezi ile sağ ve sol birinci molar bölgelerinden itibaren tam kalınlıkta krestal flep kaldırıldı. Orta hat bölgesini belirleyip rehberi yerleştirmek için 2 mm'lik osteotomi yapıldı. Rehberdeki dikey çizgiler implant bölgeleri için referans olarak kullanıldı ve açılı implantların açısı 40°'yi geçmedi. Kesici bölgesine iki anterior implant (BEGO Semados Implant) yerleştirilirken, iki posterior implant multi plus rehber ile yerleştirildi. Polivinil siloksan ölçü maddesi ile ölçüler alındı. İmmediat protez 24 saat sonra hastaya uygulandı. Hastaya optimum okluzyonu sağlamak amacıyla üst çeneye de metal destekli sabit protezler uygulandı.

Bulgular: Protetik tedavi sonrası hasta her 6 ayda bir kontrole çağrıldı. 3 yıllık takip sonucunda, ne implantların çevresinde ne de protetik restorasyonlarda hiçbir komplikasyona rastlanmadı.

Sonuç: Bu tedavi konsepti tam dişsiz aşırı rezorbe alt çenelerin ileri cerrahi teknikler uygulanmadan implant ile destekli sabit protezler ile tedavi edilmesine olanak sağlar. Daha uygun maliyetli, kısa süreli ve başarısızlık riski düşük olan ve hastanın hayat kalitesini yükselten bir tedavi konseptidir.

Anahtar Kelimeler: rezorbe tam dişsiz alt çene, implant üstü sabit protez

REHABILITATION OF RESORBED EDENTULOUS MANDIBLE: 3-YEAR CLINICAL REPORT

Erkut Kahramanoğlu¹, Yılmaz Umut Aslan¹, Seda Keban Aydın¹, Yaşar Özkan¹, Yasemin Özkan¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul

²Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Aim: Patients with a severely resorbed edentulous mandible often suffer problems with removable lower denture. These problems include: insufficient retention, mucosal intolerance, difficulties with eating and speech, loss of soft-tissue support, and altered facial appearance. The purpose of this study was to evaluate the outcomes of a protocol for immediate function of four implants (BEGO Semados Implant & Multiplus System, Bremen, Germany) supporting a fixed prosthesis in the completely edentulous mandibula.

Material & Method: A 55-year-old mandibular edentulous woman was referred to the Department of Prosthodontics (University of Marmara) requiring a fixed prosthetic rehabilitation. The implant site was evaluated with CBCT (Cone Beam Computed Tomography). Under local anesthesia, a full thickness crestal incision was performed from the right first molar region to the left first molar. The 2 mm osteotomy was used in the midline position and surgical guide was placed. The vertical lines on the guide were used as a reference to prepare the implant sites in the correct position, with an angulation which should not exceed 40°. The two anterior implants (BEGO Semados Implant) were placed in the incisive area, whereas the two posterior implants were placed using multi-plus insertion splint. The polyvinylsiloxane impressions were made. Immediate loaded mandibular prosthesis was delivered to the patient after 24 hours. Maxillary metal-ceramic fixed partial dentures were also applied during this period to ensure the optimum occlusion.

Results: After prosthodontic treatment, patient was recalled for every six-month period. After 3-year evaluation, there was no complications neither on implant sites nor on the prosthetic restorations.

Conclusion: The treatment concept seems to be an alternative option for rehabilitating edentulous jaws compared to advanced surgical approaches and without using removable prostheses. It is a cost-effective, time-saving procedure with low morbidity and allowing a higher patient quality of life.

Keywords: Resorbed edentulous mandible, implant supported fixed prosthesis.

PS-34

ANTERİOR BÖLGE ESTETİĞİNİN SAĞLANMASINDA TAM SERAMİK SİSTEMLER: VAKA RAPORU

Elçin Keskin Özyer, Fuldan Baysal, Riyad Derviş, Ceren Küçük, Ayşe Saat-man,
Yasemin Kulak Özkan

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Is-tanbul, Turkey
Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Is-tanbul, Turkey

Amaç: Günümüzde estetik, diş hekimliğinde önemli bir rol oynamaktadır. İdeal estetiğin sağlanması amacıyla farklı içeriklerde çeşitli cam seramik materyaller kullanıma sunulmuştur. Üstün mekanik özelliklerinden dolayı lityum disilikat ile güçlendirilmiş cam seramikler diğer tam seramik sistemlerden daha çok tercih edilmektedir. Bu olgu sunumunda, lityum-disilikat ile güçlendirilmiş cam seramik kronlarla restore edilmiş olan maksiller santral kesicilerin multidisipliner tedavisi sunuldu.

Yöntem ve gereçler: 24 yaşındaki kadın hasta eski restorasyonlarından es-tetik açıdan rahatsızlık duyması sebebiyle Marmara Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Radyolojik ve klinik muayeneler sonucunda, maksiller santral kesici dişlerde daha önce yapılmış olan endodontik tedaviden kaynaklı internal renklemeler olduğu anlaşıldı. Optimum gingival estetiği sağlamak için periodontal seviyeleme operasyonu uygulandı. Altı haftalık iyileşme süresinden sonra dişlerin preperasyonları yapıldı. Polivinilsiloksan ölçü malzemesi ile ölçüler alındı. Lityum-disilikat cam seramik kronlar (IPS e-max, Ivoclar Vivadent, Lihtenştayn) üretildi. İlgili dişlerde mevcut olan renklemeye nedeniyle translusent özellikteki tam seramik kronun rengi maskeleyebilmesi için orta opasite (MO) altyapı seramiği tercih edildi ve üst yapı için feldspatik seramik (1M2) ile tabakalama tekniği ile uygulandı. Restorasyonlar, Variolink N (Ivoclar Vivadent, Lihtenştayn) ile dişlerin rengini de göz önünde bulundurarak beyaz baz ve katalizör kullanılarak simante edildi.

Bulgular: 6 aylık takip sonrasında ne destek dişlerde ne de protetik restorasyonlarda komplikasyon görülmüdü. Bu vakanın limitleri ve hastanın talepleri çerçevesinde estetik beklentiler karşılandı.

Sonuç: Lityum disilikat ile güçlendirilmiş cam seramik sistemler, anterior bölgede yüksek estetik beklentileri olan hastalar için makul bir klinik alternatif olarak görülmektedir.

Anahtar kelimeler: estetik, lityum disilikat, renklenme

FULL CERAMIC SYSTEMS TO PROVIDE ANTERIOR ESTHETICS: CASE REPORT

Elçin Keskin Özyer, Fuldan Baysal, Riyad Derviş, Ceren Küçük, Ayşe Saatman,
Yasemin Kulak Özkan

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Is-tanbul, Turkey
Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Is-tanbul, Turkey

Aim: Nowadays, esthetics plays a pivotal role in dentistry. To provide ideal esthetics, several kinds of different glass ceramic materials was brought into use for dentists. Due to their superior mechanical properties lithium disilicate-reinforced glass ceramics are more frequently preferred than other all-ceramic systems. In this case report, multidisciplinary treatment of maxillary central incisors with lithium-disilicate glass ceramic crowns was presented.

Materials & Method: A 24-year old female patient who was esthetically disturbed by her old restorations referred to Marmara University Department of Prosthodontics. Radiological and clinical examination revealed that the maxillary central incisors has been discolored after the previous endodontic treatment. For providing optimum gingival esthetics, periodontal gingivoplasty was applied. After six weeks of healing period, tooth preparations was made. Impressions were made by polyvinylsiloxane material. Lithium-disilicate glass ceramic crowns (IPS e-max, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) were fabricated. Due to the discoloration of related teeth, medium opacity (MO) infrastructure, which was able to mask underlying color, was selected and the superstructure was formed by the layering technique with feldspatic ceramic (1M2). Restorations were cemented with Variolink N (Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) by using both white base and catalyst considering the discoloration of the teeth.

Results: After 6-months follow-up period, there was no complication neither on the supporting teeth nor on the prosthetic restorations. Regarding the expectations of the patient and the limitations of this case, esthetic demands were met.

Conclusion: Lithium disilicate-reinforced glass ceramic systems can be a reasonable clinical alternative for the patients with high esthetic expectations in the anterior region.

Keywords: esthetic, lithium disilicate, discoloration

PS-35

HEMİMAKSİLLER DEFEKTLİ HASTANIN PROTETİK REHABİLİTASYONU

Halis Özsürmeli¹, Begüm Türker¹, Yasemin Özkan¹, Yaşar Özkan², Gökhan Göçmen²

¹Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu vaka raporunda, 2013 yılında yumuşak ve sert damakta adenoid kistik karsinom tanısıyla sol medial maksillektomi yapılan 64 yaşındaki erkek hemimaksiller defekte sahip hastanın protetik rehabilitasyonu anlatılmıştır.

Gereç ve yöntem: Sol maksilla, sert ve yumuşak damağı orta hattan itibaren eksize edilen hasta protetik tedavi amacıyla fakültemize başvurmuştur. Hastanın yapılan tetkikler sonucu tedavi planlaması yapılarak ilk ölçüleri alınmıştır. Teşhis ölçüsü, tomografi ve röntgen görüntüleri göz önüne alınarak, defekt bölgesinden destek almak amacıyla sol zigoma kemiğine 1 adet, sağlıklı fakat dişsiz bölge olan sağ maksilla kemiğine 3 adet implant yapılması planlanarak operasyonlar yapılmıştır. Osseointegrasyonun tamamlanması ile birlikte bireysel kaşık yapımı için defekt alanları gaz tampon ile kapatılarak aljinat ölçü alınmıştır. Kaşık kenarları stenç mumu ile şekillendirilip tek aşamada polivinil siloksan ile açık ağız tekniği kullanılarak üst çene ölçüsü alınmıştır.

Bulgu: Elde edilen ana model sonrası, sol defekt bölgesinde zigoma kemiğinde bir tane implant bulunması nedeniyle derinliği 6 mm olan hastaya özgü bir ataşman hazırlanmıştır. Sağ maksilla bölgesinde ise 2 adet bar ataşman hazırlanmıştır. Alt çenede ise tamamen dişsiz hastaya standart total protez tedavisi uygulanmıştır.

Sonuç: Hastanın 3 aylık takibinde herhangi bir sorunla ile karşılaşılmamıştır. Hastanın estetik, fonetik, fonksiyonel ihtiyaçları giderilmiştir.

PROSTHETIC REHABILITATION OF A PATIENT WITH HEMIMAXILLARY DEFECT

Halis Özsürmeli¹, Begüm Türker¹, Yasemin Özkan¹, Yaşar Özkan², Gökhan Göçmen²

¹Marmara University, Dentistry Faculty, Department of Prosthodonti, İstanbul

²Marmara University, Dentistry Faculty, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

This case report describes the prosthetic rehabilitation of a 64-year-old, male patient who had a hemimaxillary defect on the soft and hard palate with diagnosis adenoid carcinoma and operated in 2013.

The patient whose left maxilla, soft and hard palatal area was excised from the middle referred to Marmara University Dentistry Faculty for the prosthetic treatment. After the first examination, impressions were made for a treatment plan. After the evaluating the diagnostic plaster, tomography and x-ray views, one implant was placed the zygomatic bone in the defect area and three implants were placed in the right edentulous maxilla bone. Following the osseointegration, the defect areas were covered with gas buffer and alginate impressions were taken for the individual tray. The edges of the tray were moulded with impression compound and upper jaw impressions were taken with one step polyvinyl siloxane with open mouth technique.

After the main model was obtained, a patient-specific attachment with a depth of 6 mm was prepared in the defect area. On the right maxilla, 2 bar attachments were prepared. On the lower jaw, a standard complete denture was fabricated.

The patient did not have any problems following 3 months of recall appointment. The aesthetic, phonetic and functional needs of the patient have been eliminated.

PS-36
METAL DESTEKLİ POSTLARIN KLİNİK VE RADYOLOJİK OLARAK
DEĞERLENDİRİLMESİ: 5 YILLIK TAKİP

Erkut Kahramanoğlu¹, Hamit Enes Türken², Coşkun Yıldız¹, Şükrü Can Akmansoy¹,
Yasemin Özkan¹

1 Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul
2 Diş Hekimliği Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı metal prefabrike post-kor sistemleri ile desteklenen kron restorasyonlarının klinik ve radyolojik olarak durumunu retrospektif olarak değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'nda tedavi edilen 96 hastaya uygulanan prefabrike metal destekli postlar (toplamda 129 adet diş) değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hastalardan memnuniyet, estetik, fonetik, temizlenebilirlik, retansiyon ve çiğneme etkinliği hakkındaki değerlendirmelerini puanlamaları istenmiştir (0:kötü, 1:yeterli, 2:iyi, 3: çok iyi). Prefabrike metal destekli post uygulanmış hastalarda genel memnuniyet oranı 3 üzerinden 2,1 (%70) olarak belirlenmiştir. Araştırmaya alınan 129 prefabrike metal destekli postun 29'unda çeşitli komplikasyonlara rastlanmıştır. Bununla beraber, farklı tip siman kullanımının, restore edilmiş dişlerin kırılma dayanımını etkilemediği ($p=0.209$) belirlenmiş olup, 10 mm derinlikte post yerleşimi 5 mm derinlikte yerleşime göre daha yüksek kırılma dayanımı göstermiştir ($p<0.001$).

Sonuç: Çalışmanın limitasyonları dahilinde, hangi tip simanın kullanıldığına bakılmaksızın, post kavitesinin daha derin hazırlanması post-kor destekli kron restorasyonu uygulanan dişlerin kırılma dayanımını artırmaktadır.

Anahtar Kelime: Post-kor, metal post, retrospektif

CLINICAL AND RADIOGRAPHIC EVALUATION OF METAL POST-CORE SYSTEMS: 5-YEAR FOLLOW-UP

Erkut Kahramanoğlu¹, Enes Türken², Coşkun Yıldız¹, Şükrü Can Akmansoy¹, Yasemin Özkan¹

1 University of Marmara, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

2 Dentistry Student, University of Marmara, Faculty of Dentistry, Istanbul, Turkey

Aim: The aim of this study is clinical and radiographical evaluation of single crown restorations with metal prefabricated post-core systems retrospectively.

Material & Method: 96 patients (129 teeth) treated in Marmara University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics was examined for this study.

Results: A survey was applied to the patients to evaluate satisfaction, esthetic, phonetic, cleanability, retention and masticatory activity (0:bad 1:adequate 2:good 3:very good). General satisfaction ratio is found 2.1 of 3 (%70) for the prefabricated metal post patients. Several complications were seen in 29 of 129 prefabricated metal posts. In addition, using different type of adhesive cements did not affect the fracture resistance of restored teeth ($p=0.209$), and 10 mm post cavity depth showed greater fracture resistance than 5 mm cavity depth ($p<0.001$).

Conclusion: Within the limitations of this study, depth of the post cavity will increase the fracture resistance of teeth with post-core retained single crowns regardless of the type of adhesive cements.

Key words: Post-core, metal post, retrospective

PS-37

SINIF III MALOKLUZYON VE DENTAL ORTA HAT SAPMASI OLAN HASTAYA PROTETİK YAKLAŞIM

Hüner Elif Karabulut, Rifat Gözneli, Şükrü Can Akmansoy, Yılmaz Umut Aslan, Yasemin Özkan

Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD., İstanbul, Türkiye

Amaç: Malokluzyona sahip hastaların protetik tedavileri başarılı sonuçlar elde edilmesi zor vakalardır. Fonksiyonel ve estetik olarak başarılı sonuçlar elde etmek için doğru bir planlama ve materyal seçimi önemlidir. Bu vakanın amacı; Sınıf III malokluzyona sahip bir hastanın protetik rehabilitasyonunun sunulmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Ön bölge estetiğinden yakınan 47 yaşındaki bayan hasta Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Yapılan radyografik ve klinik muayene sonrasında, Sınıf III malokluzyona ek olarak, sağ üst kanin dişin sürmemiş olmasından dolayı dental orta hat sapması bulunduğu görüldü. 14 nolu dişin kanin formunda hazırlanmasına karar verildi. Yapılacak protetik uygulamanın estetik özelliklerini arttırmak için tam seramik uygulaması tercih edildi. Üst çene ön bölge dişlerinin preparasyonunda orta hat sapması ve kanin diş eksikliğinin estetik olarak düzeltilebilmesi dikkate alınarak yapıldı. Maksiller kesiciler ve kanin dişleri 6 üye IPS e.max tam seramik kuron ile tedavi edildi. Maksiller sağ posterior bölgeye ise metal destekli porselen sabit protez uygulandı.

Bulgular: Rutin takiplerde hastanın yapılan restorasyonlarından memnun olduğu gözlenmiştir. Altıncı ay takibinde hastada herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir.

Sonuç: Mevcut Sınıf III malokluzyon, yapılan restorasyonlar ile birlikte okluzal ilişki değiştirilmeden estetik olarak düzenlenmiştir. Estetik ve fonksiyonel rehabilitasyon ortodontik ve cerrahi tedavi olmaksızın protetik restorasyonlarla temin edilebilmektedir.

Anahtar kelimeler; Dental orta hat, Sınıf III malokluzyon, tam seramik.

PROSTHODONTIC APPROACH OF A PATIENT WITH CLASS III MALOCCLUSION AND DENTAL MIDLINE DEVIATION

Hüner Elif Karabulut, Rifat Gozneli, Şükrü Can Akmansoy, Yılmaz Umut Aslan, Yasemin Özkan
Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Purpose: Prosthodontic treatment of the patients that have malocclusion represents a great challenge. An accurate planning and material option are essential to obtain successful outcomes in function and aesthetics. The purpose of this case is to present the prosthetic rehabilitation of a patient with Class III malocclusion and dental midline deviation.

Materials and Method: A 47 year-old female who has complaints about poor anterior aesthetics, referred to Marmara University, Dentistry Faculty. After radiographic and clinical examinations, Class III malocclusion and dental midline deviation was observed due to an unerupted upper right canine tooth. Tooth #14 was decided to be prepared as a canine. All-ceramic crowns were preferred to increase the aesthetic properties of prosthodontic rehabilitation. Tooth reduction of maxillary anterior teeth was made to correct the dental midline deviation and to rehabilitate the missing canine tooth. Maxillary anterior incisors and canines were rehabilitated with 6 unit IPS e.max all-ceramic crown restorations. Maxillary right posterior rehabilitation was made by porcelain-fused-to-metal fixed partial denture restorations.

Results: The patient was satisfied with the result of the treatment and at the 6-month follow-up, no complications were observed.

Conclusions: Class III malocclusion is arranged aesthetically by the restorations without changing the occlusal relation. Aesthetic and functional rehabilitation can be provided with prosthodontic restorations and without orthodontic or surgical treatment.

Keywords: Dental midline, Class III malocclusion, All-ceramic

PS-38

TÜM DİŞLERİ MEVCUT HASTALARDA KONVANSİYONEL ÖLÇÜ VE İNTRAORAL DİJİTAL TARAMANIN NETLİĞİNİN KARŞILAŞTIRILMASI.

Emad Edin Alsayed, Umut Aslan, Yasemin Özkan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Son senelerde, direkt dijitalizasyon için farklı intraoral tarama sistemleri ortaya çıktı . Ancak bu tarayıcılarının netliği değişkendir, ve hakkındaki bilgiler yetersizdir. Bu çalışmanın amacı iki farklı intraoral tarama sisteminin, alt ve üst çene arasındaki netliğinin farkının karşılaştırılmasıdır.

Materyal ve Method: 10 adet eksik dişi bulunmayan hastanın her birinden bir adet PVS (Elite HD+, Zhermack SpA, Italy) materyali ile ölçü alındı, ve 3 adet alt-üst çene taraması CEREC OC (Sirona Dental Systems, Sirona, Bensheim, Germany) ve Straumann CARES IOS (Intra oral Scanner, Basel, Switzerland) ile yapıldı. Konvansiyonel ölçü döküldü ve elde edilen alçı model taratılarak referans model olarak netlik ve doğruluk kıyaslamasında kullanıldı. Netlik değerlendirilmesindeki deviasyonlar diğer ölçülerin birbiri üzerine çakıştırılması metodu ile gözlemlendi. Dijital ölçü dosyaları STL formatına dönüştürülerek (Geomagic Control; 3D Systems. USA) ile işlendi ve analiz edildi.

Bulgular: Doğruluk değerleri , CEREC OC için üst çene $99,88 \pm 42$, alt çene için, $82,6 \pm 26,81$ μm . CARES IOS için üst çene için $105,53 \pm 25,49$ μm , alt çene için $109,56 \pm 36,84$ μm dur. İki sistem arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($P > 0.05$). Netliğin farkı istatistiksel olarak anlamlıdır ($P < 0.05$), CEREC OC alt ve üst çenede daha yüksek değerler gösterdi.

Sonuç: CEREC OC netlik olarak CARES IOS sisteminden daha üstün bulunurken doğruluk seviyesi her iki sistemde de benzerdir. Alt ve üst çeneler arasında her iki sistemde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır.

Anahtar kelimeler: Intraoral tarama, STL dosya, Netlik, CAD/CAM

COMPARISON OF THE ACCURACY OF INTRAORAL SCANNING SYSTEMS WITH CONVENTIONAL IMPRESSION IN FULL DENTATE PATIENT.

Emad Edin Alsayed, Umut Aslan, Yasemin Özkan

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Aim: Over the last years, different intraoral scanning systems for direct digitalization have been introduced to the dental market. However, the accuracy of these scanners is variable, and little information is available. The aim of this in vivo study was to compare the accuracy of two intraoral scanning systems and the difference between upper and lower jaw on the accuracy.

Material and Method: 10 patients with full dentition received one conventional impression with polyvinyl siloxane (PVS) (Elite HD+, Zhermack SpA, Italy) and three scans with CEREC OC (Sirona Dental Systems, Sirona, Bensheim, Germany) and Straumann CARES IOS (Intra oral Scanner, Basel, Switzerland) for upper and lower jaw. The conventional impressions were poured and the casts made from it were scanned and used as the reference model to evaluate precision and trueness of intraoral scanning virtual models provided by each system. Impression files were converted to STL files and processed and analyzed using (Geomagic Control; 3D Systems. USA)

Results: The trueness value was $99,88 \pm 42,56 \mu\text{m}$ in upper jaw and $82,6 \pm 26,81 \mu\text{m}$ in lower jaw for CEREC OC, and $105,53 \pm 25,49 \mu\text{m}$ in upper jaw, and $109,56 \pm 36,84 \mu\text{m}$ in lower jaw for CARES IOS. The differences between two systems were not statistically significant ($P > 0.05$), but statistically significant difference was found in the precision ($P < 0.05$). CEREC OC showed higher value in both upper and lower jaws.

Conclusions: CEREC OC was more precise than CARES IOS and at the similar level of trueness. No statistically significant difference was found between upper and lower jaws in both systems.

Key Words: Intraoral scanning, STL files, Accuracy, CAD/CAM

PS-39
AZALMIŞ OKLUZAL DİKEY BOYUTUN PROTETİK REHABİLİTASYONU:
6 YILLIK TAKİP

F. Kübra Yıldız Domanıç, Coşkun Yıldız, Rifat Gözneli, Begüm Türker, Yasemin Özkan

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD., İstanbul, Türkiye

Amaç: Fonksiyonel ve parafonksiyonel hareketler okluzal dikey boyutun (ODB) kaybına yol açan abrazyon ve atrisyona sebep olabilmektedir. Azalmış ODB; kötü estetik, kas etkinliğinin azalması, temporomandibular eklem ağrısı ve kas tonus kaybı gibi problemlere yol açabilmektedir. Azalmış ODB tedavi seçenekleri çeşitlilik gösterebilir. Bu vaka raporunda, 56 yaşında azalmış ODB’u olan erkek hastanın protetik tedavisinin anlatılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı kliniğine alt ve üst çene dişlerindeki aşınmalara bağlı olarak çiğneme etkinliğinin azalması, TME’de ve çiğneme kaslarındaki ağrı gibi işlevsel ve estetik yakınmalar ile başvuran 56 yaşındaki erkek hasta ya yapılan klinik incelemede tüm dişlerde fonksiyonel ve özellikle parafonksiyonel hareketlere bağlı atrisyon ve abrazyon alanları; radyografik değerlendirmede ise yaygın aşınmalar ve azalmış tüberkül eğimleri gözlemlendi. Klinik ve radyolojik değerlendirmelerin sonucunda, alt-üst çene dişlerindeki aşırı aşınma ve ODB kaybının yarattığı estetik ve işlevsel sorunun giderilmesinde; maksiller ve mandibular dişlerin tamamının restore edilmesi tercih edildi. Tedavi planlamasında dikey boyutun yeniden belirlenmesi ve kaybedilen estetiğin geri kazandırılması amaçlandı. Dikey boyutun belirlenebilmesinde sefalometriden yararlanıldı. Yapılan sefalometrik ölçümler sonucu ortalama 5-7 mm’lik bir dikey boyut kazancı sağlanabileceği belirlendi. Hastanın diş preparasyonlarını takiben yükseltilmiş yeni dikey boyutta hazırlanan geçici restorasyonlar 8 hafta kullanıldı. Bu dönem içinde hasta temporomandibular eklem ve kaslarda herhangi bir ağrı ya da başka bir sıkıntı yaşamadığını belirtti. Bu adaptasyon evresinden sonra kanin koruyuculu sabit protetik restorasyonlar konvansiyonel yöntemlerle bitirildi. Protetik rehabilitasyonun ardından restorasyon ve dişlere zarar vermesini önlemek amacıyla yeni bir stabilizasyon splinti hazırlandı.

Bulgular: Hastanın yapılan yıllık kontrollerinde herhangi bir estetik ve fonksiyonel soruna rastlanmamıştır ve 6. yıl kontrol randevusunda hastanın memnuniyeti devam etmektedir.

Sonuç: Okluzal dikey boyut rehabilitasyonu vakalarında, dişlerdeki aşınmanın nedeni tedavi planlamasını direkt olarak etkileyen bir faktördür.

Anahtar Kelimeler: Abrazyon, atrisyon, okluzal dikey boyut

PS-40

OLİGODONTİ VAKASINA MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM: 2 YILLIK VAKA RAPORU

Şükrü Can Akmansoy¹, Merve Öztürk², Berceste Polat Akmansoy³, Erkut Kahramanoğlu¹,
Yasemin Özkan¹

1 Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

2 Diş Hekimliği Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, İstanbul, Türkiye

3 Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Oligodonti, üçüncü büyük azı dişleri hariç altı ve ya daha fazla dişin konjenital eksikliğidir. Nadir olarak tek başına görülebildiği gibi, bir sendromun parçası ve ya bir sistemik rahatsızlığın belirtisi olarak da görülebilmektedir. Oligodontinin çoğunlukla genetik olarak ortaya çıktığı düşünülmekle birlikte, bazı internal ve eksternal faktörlerin de bu durumda etkili olduğu belirtilmiştir. Oligodonti ile birlikte dişlerin sayılarında azalma yanında; var olan dişlerin boyutlarında küçülme, anormal şekilli dişler ve sürme gecikmeleri de görülebilmektedir. Bu vakada, herhangi bir sendrom ile birlikte meydana gelmemiş ve genetik nedenlere bağlı olmayan oligodonti teşhisi konmuş 22 yaşındaki kadın hastanın sabit protetik restorasyonlar ile tedavisi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Persiste durumda bulunan 55 ve 65 nolu dişlerinin çekimleri gerçekleştirildi. Üst çene anterior bölgeye periodontal seviyeleme ile kron boyu uzatma operasyonları uygulandı. Altı haftalık iyileşme periyodu tamamlandıktan sonra, mevcut dişlerin preparasyonları yapıldı. Polivinilsiloksan ölçü maddesi ile ölçüler alındı. Mevcut dişlerde kök rezorbsiyonları görülmesi ve desteklik durumlarının yetersiz olması nedeniyle tam ağız tek parça metal destekli porselen restorasyonlar planlandı. Hastanın öncesinde mevcut olmayan oklüzyonu optimum seviyede düzenlenerek, fonksiyon ve fonasyonu sağlandı. Estetik beklentileri hastanın talepleri doğrultusunda karşılandı.

Bulgular: Protetik tedavi sonrası hasta her 6 ayda bir kontrole çağrıldı. 2 yıllık takip sonucunda, yapılan klinik ve radyolojik muayenelerde ne destek dişlerde ne de protetik restorasyonlarda herhangi komplikasyona rastlanmadı. Hasta memnuniyeti oldukça yüksek bulundu.

MULTIDISCIPLINARY APPROACH TO OLIGODONTIA CASE: 2-YEAR CASE REPORT

Şükrü Can Akmansoy¹, Merve Öztürk², Berceste Polat Akmansoy³, Erkut Kahramanoğlu¹,
Yasemin Özkan¹

1 Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul, Turkey

2 Dentistry student, Marmara University, Faculty of Dentistry, İstanbul, Turkey

3 Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology,
İstanbul, Turkey

Aim: Congenital deficiency of six or more teeth except third molars is called Oligodontia. Oligodontia will often be seen as a part of a specific syndrome or as a sign of a systemic disease, but rarely appear by itself. Oligodontia appears generally related to genetic reasons, but sometimes internal and external factors may prevail on this situation. Alongside with insufficient number of teeth, size anomalies and delayed eruption can be seen. In this case, 22-year-old female patient diagnosed with oligodontia without any relation of any syndromes or genetic reasons was treated with fixed restorations.

Material & Method: Persistent primary teeth number 55 and 65 was extracted. Periodontal gingivoplasty and crown lengthening procedures were applied to maxillary anterior region. After six weeks of healing period, tooth preparations was made. Impressions were made by polyvinylsiloxane material. Full-mouth metal-ceramic restorations were planned regarding the root resorption and insufficient support in current teeth, Optimum occlusal relations were arranged, function and phonetic was restored. Considering the expectations of the patient, esthetic demands were met.

Results: After prosthodontic treatment, patient was recalled for every six-month period. After 2-year, all clinical and radiological evaluations showed no complications neither on supporting teeth nor on the prosthetic restoration. The patient satisfaction was found considerably high.

Conclusion: Multidisciplinary approach must be applied to prevent esthetic, phonetic, physiological and functional problems for Oligodontia patients. Treatment planning regarding the patient's age, current status of supporting teeth and localizations of missing teeth shows greater clinical success.

Keywords: oligodontia, full-mouth metal-ceramic restorations.

PS-41

LİTYUM-DİSİLİKAT TAM SERAMİKLERİN FARKLI DİŞ DOKU YÜZEYLERİNE MAKASLAMA BAĞLANMA DAYANIMLARI

Merve Karagöz, Rifat Gözneli, Yasemin Özkan

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi ABD, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dual cure adeziv rezin sistem ile iki farklı diş yüzeyine yapıştırılan (mine ve dentin), lityum disilikat disk örneklerin makaslama bağlanma kuvvetlerini değerlendirmek ve karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Yirmi adet çekilmiş insan maksiller santral kesici dişi prepare edilen yüzeye göre rastgele iki gruba ayrıldı (n = 10); Grup E sadece mine yüzeyinde prepare edilen gruptur. Grup D sadece dentin yüzeyinde prepare edilen gruptur. Lityum disilikat seramik diskler IPS e.max Press'ten (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) 5 mm çaplı ve 1 mm kalınlığında hazırlanıp dual cure adeziv rezin siman (Variolink N, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) kullanılarak firmanın talimatlarına göre simante edildi. Makaslama bağlanma kuvveti testi, kopma gerçekleşene kadar 0,5 mm/dak' hızda evrensel test makinesinde gerçekleştirildi. Kırılmanın gerçekleştiği veriler kaydedilip MPa olarak makaslama bağlanma dayanımı hesaplandı. Hata modları ve bağlanma arayüzleri incelendi. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi ve anlamlı sonuçlar bulundu ($p \leq 0.05$).

Bulgular: Çalışmanın sonuçlarına göre iki grup arasındaki makaslama bağlanma kuvvetleri farkı istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < 0.0001$). En yüksek bağlanma kuvveti değeri E grubunda (25.69 ± 2.34 MPa) bulundu. En düşük bağlanma kuvveti değeri D grubunda (11.51 ± 3.18 MPa) elde edildi. Yapışma yüzeyinin (mine ve dentin) bağlanma dayanımına etkisine bakıldığında mine yüzeyinin dentin yüzeyine kıyasla daha yüksek bir bağlanma gücü sağladığı gösterildi.

Sonuç: Yapıştırma yapılan diş yüzeyinin mine veya dentin olması ve preparasyon derinliği, seramik veneerlerin makaslama bağlanma kuvveti değerini etkiler.

Anahtar kelimeler: Lityum disilikat, makaslama bağlanma dayanımı, tam seramik.

SHEAR BOND STRENGTH OF LITHIUM-DISILICATE ALL-CERAMICS ON DIFFERENT TOOTH SURFACES

Merve Karagöz, Rifat Gozneli, Yasemin Ozkan

Marmara University, Faculty of Dentistry, Prosthodontics Department, Istanbul, Turkey

Objectives: The aim of this study was to evaluate the shear bond strength of lithium disilicate veneers to two different tooth substrates (enamel and dentin), with dual cure adhesive resin luting systems.

Materials and Method: Twenty extracted human maxillary central incisor teeth were used, and randomly divided according to tooth surface preparations into two main groups (n=10); Group E in enamel only and Group D in dentin only. Ceramic discs -lithium disilicate glass-ceramic-IPS e.max Press (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) of 5 mm in diameter and 1 mm in height were luted to the tooth surfaces by using the dual cure resin cement (Variolink N, Ivoclar Vivadent) according to the manufacturers instructions. Shear bond strength test was performed in a universal testing machine at 0.5 mm/min until bonding failure. The fracture load was recorded and the shear bond strength was calculated in MPa. Failure modes and bonding interfaces were examined. The data were statistically analyzed ($p \leq 0.05$).

Results: Results of this study exhibited statistically significant differences between groups. Intergroup comparison of shear bond strengths of the two study groups showed a statistically significant difference ($p < 0.001$). Group E exhibited the highest bond strength value (25.69 ± 2.34 MPa). Group D exhibited the lowest bond strength value (11.51 ± 3.18 MPa). The effect of type of the adhesion surface (Enamel and dentin) within the specimens showed that enamel surfaces provided higher bond strength than dentin surfaces.

Conclusion: The preparation depth, which changes the tooth surface substrate (enamel or dentin) is affecting the shear bond strength of ceramic veneers when subjected to shear bond failure test.

Keywords: All-ceramic, lithium disilicate, shear bond strength.

PS-42

ANTERİOR ESTETİĞİN SAĞLANMASINDA LAMİNA RESTORASYONLAR: VAKA RAPORU,3 YILLIK KLİNİK TAKİP

Zeliha Şanivar Abbasgholizadeh, Mina Pourmohammad, Buket Evren, Yasemin Özkan, Mohammad Kemal

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Tam seramik restorasyonlar genel olarak ideal estetik, uygun opasite ile translüenslik, renk stabilitesi, iyi biyolojik cevap, subgingival marjınlerde yumuşak doku ile uyumluluk ve aşınmaya karşı direnç gösterir. Bu çalışmanın amacı üst çene anterior ve premolar dişlerine lamina restorasyonlar uygulanan hastanın 3 yıllık klinik takibini değerlendirmektir.

Gereç ve yöntemler: Orta hat diasteması ve mikrodontik lateral dişlere sahip 40 yaşında bayan hasta, estetik olmayan diş şekillerinin ve pozisyonlarının düzeltilmesi için Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Klinik ve radyografik muayeneler sonucunda orta hat diastemasının kapatılması için ortodontik tedavi, asimetrik dişeti formlarının düzeltilmesi için gingivoplasti yapıldı. Preprotetik tedavilere sonrasında maksiller anterior dişlere ve küçük azı dişlerine tam seramik lamina restorasyonlar yapıldı ve adeziv olarak simante edildi.

Bulgular: Restorasyonların 3 yıllık takibinde hastanın estetik, fonksiyon ve fonasyon açısından herhangi bir şikayeti bulunmadığı görüldü

Sonuç: Lamina veneer restorasyonlar ile iyi estetik ve fonksiyon elde etmek mümkündür.

Anahtar kelimeler: Lamina veneer, anterior estetik, klinik takip

LAMINATE VENEERS TO PROVIDE THE ANTERIOR ESTHETICS: A CASE REPORT: 3 YEARS FOLLOW UP

Zeliha Sanivar Abbasgholizadeh, Mina Pourmohammad, Buket Evren, Yasemin Ozkan,
Mohammad Kemal

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Aim: All-ceramic restorations in general show: ideal esthetics, matching opacity with translucency, inalterable color throughout time, a good biologic response, compatibility with soft tissues in subgingival margins and no corrosion or wear. The aim of this study is to evaluate the clinical 3 year follow-up of a patient with laminate veneer restorations.

Material and methods: A 40 year old woman, who has midline diastema and microdontic lateral teeth, referred to Marmara University Faculty of Dentistry to change her unaesthetic teeth shapes and positions. After the clinical and radiographic evaluation, orthodontic treatment was made for closing the midline diastema, gingivoplasty was made for the adjustment of asymmetrical gingival topography. After preprosthetic treatments, all ceramic laminate veneer restorations were made to maxillary anterior teeth and premolars, then the restorations are cemented adhesively.

Result: During 3 years of follow-up, the patient has no complaints in terms of aesthetics, function and phonation.

Conclusion: Laminate veneer restorations show good aesthetic and functional results.

Keywords: Laminate veneer, anterior aesthetic, clinical follow-up

PS-43

ÇOKLU DİASTEMALAR VE AZALMIŞ OKLUZAL DİKEY BOYUTLU HASTANIN PORSELEN LAMİNA RESTORASYONLAR İLE ESTETİK REHABİLİTASYONU: VAKA RAPORU

Mohsen Haghghat, Umut Aslan, Yasemin Özkan, Basmah Alsheikh, Mustafa Saad Znad
Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, İstanbul, Türkiye

Amaç: Porselen lamina venerler son zamanlarda popüler hale gelmiştir. Popülerliğin artma sebepleri arasında artmış hasta memnuniyeti, minimal invaziv tedavi ve bunlardan daha önemlisi mükemmel estetik bulunmaktadır. Diş aşınmaları üç alt kategoriye ayrılır; atrizyon, abrazyon ve erozyon. Genellikle etiyolojik faktörlere ve klinik belirtilere bağlı olarak diş aşınmaları geri dönüşü olmayan durumlardır. Bu vaka raporunda minimal invaziv tedavi ile kaybolan dikey boyut okluzal dikey boyut arttırılarak telafi edildi.

Gereç ve Yöntem: Otuz beş yaşında erkek hasta Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim dalına başvurdu. Hastanın asıl şikayetleri çoklu diastemalar ve estetik görünümdü. Kapsamlı bir okluzal, yüz ve istirahat dikey boyutu değerlendirmesi sonrası abrazyona bağlı olarak dikey boyutta azalma olduğu gözlemlendi. Okluzal dikey boyutun arttırılmasına karar verildi. Okluzal dikey boyutu arttırmak için en az bir tam çenedeki dişlerin restore edilmesi gerekmektedir. Gülüş hattında 15 ve 25 numaralı dişler arasındaki bölge görüldüğünden porselen lamina restorasyonlar (Ips e.max, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) en ideal tedavi seçeneği olarak seçildi. 16 ve 17 numaralı dişler implantüstü metal seramik kronlarla, 26 ve 27 numaralı dişler ise metal seramik kronlarla restore edildi. Alt anterior diastemalar için ise direkt kompozit rezin restorasyonlar kullanıldı. Ölçü materyali olarak ilave tipi silikon (Elite HD+, Zhermack SpA, Italy) kullanıldı. Laminalar rezin siman (variolink esthetic LC, Ivoclar, schaan, Liechtenstein) ile simante edildi.

Bulgular: Hasta memnuniyeti tam olarak sağlandı ve hastanın yapılan 1 aylık takibinde hiç şikayeti olmadığı görüldü.

Sonuç: Porselen lamina venerler minimal invaziv tedavi imkanı sunmak ve mükemmel estetik sağlamak dışında kanin koruyuculu okluzyon yaratmak ve okluzal dikey boyutu arttırmak için de kullanılabilir.

Anahtar kelimeler: Estetik, porselen lamina vener, kaybedilmiş okluzal dikey boyut, artmış okluzal dikey boyut

ESTHETIC REHABILITATION USING PORCELAIN LAMINATE VENEERS FOR A PATIENT WITH MULTIPLE DIASTEMA AND DECREASED VERTICAL DIMENSION: CASE REPORT

Mohsen Haghighat, Umut Aslan, Yasemin Özkan, Basmah Alsheikh, Mustafa Saad Znad
Marmara University, Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Purpose: Nowadays porcelain laminate veneers became more popular. Increased patient satisfaction, minimal invasive treatment and above all fabulous esthetics are most contributing reasons for this increase. Tooth wears has been subdivided into 3 categories: attrition, abrasion, and erosion, usually based on etiologic factors and clinical manifestations teeth wears are irreversible process. In this case report increasing VDO to compensate the lost vertical dimension with minimally invasive treatment was done.

Materials and method: A 35 years old male patient, came to prosthodontics department, faculty of dentistry, Marmara University. His main complaint was multiple diastema and esthetics. After complete evaluation of the occlusion, face and VDR, a decrease in vertical dimension of occlusion due to abrasion was observed. So increasing the vertical dimension was decided. Increasing VDO requires at least one jaw full preparation. Since only teeth numbers #15 to #25 were shown in his smile, porcelain laminate veneers (Ips e.max, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) were chosen as the best choice. Teeth number #16 and #17 were restored by implants and metal ceramic crowns. Also full coverage metal ceramic crowns for teeth #26 and #27 and as for lower anterior diastemas direct composite were used. Impression was taken using additional polyvinyl siloxane (Elite HD+, Zhermack SpA, Italy) and variolink esthetic LC (Ivoclar, schaan, Liechtenstein) was used as cement for laminates.

Result: Patient was satisfied with the result and had no complains in first month follow up.

Conclusion: Aside from the minimally invasive and tremendous esthetic, porcelain laminate veneers also can be used to increase VDO and create canine guided occlusion.

Keywords: Esthetic, Porcelain laminate veneers, Lost VDO, Increasing VDO

PS-44
LİTYUM DİSİLİKAT TAM SERAMİKLERİN ER:YAG LASER UYGULAMA SONRASI
KOPMA DAYANIMLARI

Rifat Gözneli, Merve Karagöz, Sinem Ok, Ahmad Alradi, Yasemin Özkan

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD., İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı parametrelerle Er:YAG lazer uygulaması sonrasında mine ve mine-dentin yüzeylerinde tam seramik restorasyonların bağlanma dayanım değerlerini araştırmak ve karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntemler: Otuz adet E.max Press HT (Ivoclar Vivadent) disk örnek (1 mm kalınlık ve 3 mm çapında), mine yüzeyi ve mine-dentin yüzeyi şeklinde hazırlanan alt kesici diş numunelere Variolink N (Ivoclar Vivadent) rezin siman ile eşit sayıda olacak şekilde simante edildi. Örnekler 6 alt gruba ayrıldı (n=5); 1. grup mine yüzeyinde ve lazer uygulaması yapılmayan, 2. grup mine-dentin yüzeyinde lazer uygulaması yapılmayan, 3. grup mine yüzeyinde ve Er: YAG lazer (600mJ, 2 Hz) uygulanan, 4. grup mine-dentin yüzeyinde ve Er: YAG lazer (600mJ, 2 Hz) uygulanan, 5. grup mine yüzeyinde ve Er: YAG lazer (165mJ, 30 Hz) uygulanan, 6. grup mine-dentin yüzeyinde ve Er: YAG lazer (165mJ, 30 Hz) uygulanan şeklinde oluşturuldu. Er: YAG lazer her örneğe 3 saniye boyunca uygulandı. Tüm örneklerin Instron universal test cihazında 0.5mm/dak hızla makaslama bağlanma dayanım değerleri elde edildi. Ortalama ve standart sapma değerleri hesaplamasının yanında, gruplar arası istatistiksel analiz için Tek yönlü ANOVA ve t-testi kullanıldı (p<0.05).

Bulgular: Tek yönlü ANOVA testi sonuçları, test edilen her faktör için gruplar arasında anlamlı farklılıklar olduğunu gösterdi (p<0.001). Mine yüzeyindeki ortalama makaslama bağlanma dayanımı değerleri; 1. grup 12.43±0.3 MPa, 3. grup 9.85±0.13 MPa, 5. grup 5.41±0.38 MPa 'dır. Mine-dentin karma yüzeyindeki ortalama makaslama bağlanma dayanımı değerleri; 2. grup 5.08±0.45 MPa, 4. grup 2.17±0.16 MPa ve 6. grup 1.37±0.03 MPa'dır.

Sonuç: Er: YAG lazer kullanımı tam seramiklerin makaslama bağlanma dayanımlarını hem mine hem de karma yüzeyde düşürmektedir. Preparasyonun derinliği arttığında, lazer uygulamasının frekans ve enerji gibi parametreleri azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Er:YAG lazer, makaslama bağlanma dayanımı, tam seramik

DEBONDING STRENGTH OF A LITHIUM-DISILICATE ALL-CERAMIC MATERIAL AFTER ER:YAG LASER APPLICATION

Rifat Gozneli, Merve Karagoz, Sinem Ok, Ahmad Alradi, Yasemin Ozkan
Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Objectives: This study was designed to investigate the debonding strength values of all ceramic restorations on enamel and mixed surfaces (enamel-dentin) after Er:YAG laser application with several parameters.

Materials and Methods: Thirty E.max Press HT (Ivoclar Vivadent) disc specimens (1mm thickness and 3mm radius) were cemented on lower incisors, which were prepared at enamel and enamel-dentin mixed surfaces equally by using Variolink N (Ivoclar Vivadent) resin cement. The specimens were divided into 6 groups (n=5); 1st group on enamel and without laser application, 2nd group on mixed surface and without laser application, 3rd group on enamel and laser applied (600mJ, 2 Hz), 4th group on mixed surface and laser applied (600mJ, 2 Hz), 5th group on enamel and laser applied (165mJ, 30 Hz), 6th group on mixed surface and laser applied (165mJ, 30 Hz). Er:YAG laser was applied on specimens for 3 seconds. Shear bond strength values were obtained by using an Instron universal testing machine at a speed of 0.5 mm/min. In addition to mean values and standard deviations, one-way ANOVA and t-Test were used for statistical analysis (p<0.05).

Results: Results of one-way ANOVA test revealed significant difference between groups for each tested factor (p<0.001). Mean and standard deviations of groups tested on enamel were; 1st group 12.43±0.3 MPa, 3rd group 9.85±0.13 MPa and 5th group 5.41 ± 0.38 MPa. Mean and standard deviations of groups tested on mixed surfaces were; 2nd group 5.08±0.45 MPa, 4th group 2.17±0.16 MPa and 6th group was 1.37±0.03 MPa.

Conclusion: Er:YAG laser application decreases the shear bond strength of all-ceramics cemented whether on enamel or mixed surfaces. When the depth of preparation increases, frequency and energy parameters of laser application can be decreased.

Keywords: Er:YAG Laser, shear bond strength, all-ceramic.

PS-45

İKİ FARKLI HASTANIN TAM SERAMİK LAMİNA DESTEKLİ SABİT PROTEZLER İLE ESTETİK REHABİLİTASYONU – 3 YILLIK TAKİP

Seda Keban Aydın, Coskun Yıldız, Zeliha Şanivar Abbasgholizadeh, Şükrü Can Akmansoy,
Yasemin Özkan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim, İstanbul, Türkiye

Amaç: Günümüz diş hekimliğinde en önemli konulardan biri hastanın kaybedilen estetiğinin yeniden oluşturulmasıdır. Ön bölgede hazırlanan restorasyonlarda hastanın yaşam kalitesini arttırmak ve estetik beklentisini karşılamak amaçlanmaktadır. Birçok diş hekimi estetiğin ön planda olduğu anterior restorasyonlarda tam kron restorasyonlar yerine lamina restorasyonlar hazırlamayı tercih etmektedir. Ön diş eksiklikleri hareketli protezler, rezin bağlantılı metal seramik, tam seramik veya fiberle güçlendirilmiş kompozit restorasyonlar, implant üstü restorasyonlar ve konvansiyonel köprü restorasyonları gibi farklı tedavi alternatifleri ile restore edilebilir. Bu olgu sunumunda, estetik olarak ön dişlerinin görünümünden ve diş eksikliklerinden rahatsız olan 2 hastanın lamina destekli köprüler ile protetik rehabilitasyonları anlatılmaktadır.

Gereç ve Yöntemler: Hastalara diş eksikliklerininin telafisi için implant tedavisi önerilmiş ancak cerrahi kontraendikasyonlar olması ve ya hastaların cerrahi işlem geçirmek istememeleri sebebi ile alternatif tedavi yöntemi olarak lamina destekli köprüler önerilmiştir. Birinci vakada hastanın alt ve süt anterior diş eksiklikleri, 2. vakada hastanın anterior diasteması lamina destekli köprüler ile rehabilite edildi. Hazırlanan restorasyonlar adeziv simantasyon ile simante edildi.

Bulgular: Hastaların estetik beklentileri hazırlanan lamina destekli köprüler ile karşılanmış; estetik, fonksiyon, fonasyon ve hasta memnuniyeti açısından başarılı sonuçlar elde edilmiştir. Yapılan 3 yıllık takipte 2 vakada da her hangi bir komplikasyon ile karşılaşılmamıştır.

Sonuç: Lamina destekli restorasyonlar ile hastanın estetik beklentileri karşılanabilmekte ve klinik olarak başarılı sonuçlar elde edilebilmektedir.

Anahtar kelimeler: lamina destekli köprü, tam seramik, sabit protez

AESTHETIC REHABILITATION OF 2 PATIENTS WITH ALL CERAMIC LAMINATE RETAINED FIXED PARTIAL PROSTHESES – 3 YEARS FOLLOW UP.

Seda Keban Aydın, Coskun Yıldız, Zeliha Sanivar Abbasgholizadeh, Şukru Can Akmansoy, Yasemin Ozkan

¹ Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Aim: One of the most important issues in today's dentistry is the reestablishing of the lost aesthetic features. It is aimed to increase the quality of patient's life and to meet the aesthetic expectancy in the restorations prepared for anterior regions. Many dentists prefer to prepare laminate restorations instead of full-crown restorations for anterior region where the aesthetic is important. Missing anterior teeth can be restored with a wide range of treatment options such as partial removable dentures, resin-bonded fixed dental prosthesis made of metal-ceramic, all ceramic, fiber reinforced composite, implants or conventional full coverage fixed dental prosthesis. In this case report, prosthetic rehabilitation of 2 patients who are aesthetically disturbed by the appearance of their anterior teeth and the deficiencies are described.

Materials and Methods: Implant therapy has been advised to compensate for the missing teeth, but because of surgical contraindications patient preferred laminate retained restorations as an alternative treatment option. The aesthetic expectations of the patients were met with the prepared lamina-supported bridges; aesthetic, function, phonation and patient satisfaction. In the first case, the patient's lower and upper anterior missing teeth and in the second case, lower anterior diastema were rehabilitated with laminate retained restorations. The restorations were luted with adhesive cementation.

Result: After the treatment, succesful results are obtained in terms of aesthetics and function and patient satisfaction was achieved. During the 3-years follow-up period there was no complication.

Conclusion: Laminate retained restorations can meet the aesthetic expectations of the patient and clinically successful results can be obtained.

Keywords: laminate retained bridge, all-ceramic, fixed prostheses

PS-46

DOWN SENDROMLU VE MENTAL RETARDE HASTANIN PROTETİK TEDAVİSİ

Sinem VURAL, Rifat GÖZNELİ, Yılmaz Umut ASLAN, Seyed Esmail POURABBAS, Yasemin ÖZKAN

Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD., İstanbul, Türkiye

Amaç: Mental retarde ve/veya Down sendromlu hastaların ağız bakımlarını sağlayabilmeleri zor olduğundan, protezlerinin kolay kullanılabilir ve temizlenebilir olması oldukça önemlidir. Bu vaka sunumunda, az sayıda destek dişi kalmış bir mental retarde ve Down sendromlu hastanın dişüstü protezlerle protetik rehabilitasyonunun anlatılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Üst çene tam dişsiz ve alt çene kısmi dişsiz olan, fonksiyon ve estetik eksikliğinden şikayetçi 43 yaşındaki erkek hasta protetik tedavilerinin yapılması için başvurmuştur. Hastanın kooperasyon eksikliği ve yüksek maliyet faktörü sebebiyle, implant destekli protez seçeneği tedavi planı dışında bırakılmıştır. Alt çenede tutuculuğa katkısı olabileceği düşünülen 33 ve 34 nolu dişlerin desteklik niteliği az olsa da destek olarak kullanılması planlanmıştır. Bu destek dişlerin hareketli bölümlü protez ile kron yapılarak kullanılması ile oklüzal kuvvetlerin destek dişler üzerine yapacağı devirici etki protezin ömrünü kısaltacağı düşünülmüştür. Bu yüzden, destek dişler üzerine gelecek devirici kuvvetleri azaltabilecek ancak desteklik ve tutuculuk da sağlanabilecek bir dişüstü protez yapılmasına karar verilmiştir. Hastanın dikey boyut analizleri yapıldıktan sonra, var olan destek dişleri 3 mm yükseklikte prepare edilmiştir. Normal prosedürde hazırlanan metal alaşım başlıklar dişler üzerine bir resin siman (Panavia F) ile simante edilmiş ve üzerine metal iskelet destekli bir dişüstü protez uygulanmıştır.

Bulgular: Yapılan kontrollerde, hastanın protezlerini rahat ve kolay bir şekilde kullanabildiği, estetik ve fonksiyon açısından şikayetin olmadığı anlaşılmıştır.

Sonuç: Metal başlık uygulanmış destek dişler üzerine yapılmış bir dişüstü protez, tam protezlere kıyasla daha iyi stabilite ve retansiyona sahiptir. Dişüstü protezler hasta konforu ve çiğneme etkinliğini arttırmakta ve alveolar kemik yıkımını azaltmaktadır.

Anahtar kelimeler: Dişüstü protez, Down sendromu, mental retarde, metal başlık

PROSTHETIC TREATMENT OF A MENTALLY DISABLED AND DOWN SYNDROME PATIENT

Sinem VURAL, Rifat GÖZNELİ, Yılmaz Umut ASLAN, Seyed Esmail POURABBAS, Yasemin ÖZKAN

Marmara University, Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Purpose: Since it is difficult to provide the oral care for patients who have mental retardation and/or Down syndrome, it is important to make a denture, which can easily be cleaned and used. In this case, it is aimed to describe the prosthetic rehabilitation of a patient with an overdenture treatment who have mental retardation and Down syndrome with a small number of supporting teeth.

Materials and Method: A 43-year-old, maxillary edentulous and mandibular partially edentulous male, complaining about functional and aesthetic problems was applied for prosthetic treatment. Due to patient's lack of cooperation and the high cost factors, implant supported fixed denture treatment ruled out of the treatment plan. It was planned to use teeth #33 and #34, which were thought to support the mandibular denture, although the quality of support was low. It was considered that the use of these supporting teeth as crowns in removable partial denture would affect the survival rate of the denture negatively because of the torque forces. Therefore, it was decided to make an overdenture, which can decrease the torque forces on the supporting teeth but can also provide support and retention. After vertical dimension analysis was made, the teeth were prepared at a height of 3 mm. The cast metal alloy copings, which were made in conventional steps, were cemented by using resin cement (Panavia F) and, an overdenture supported by a metal frame was applied over the copings.

Results: At follow-ups, the patient was comfortable and satisfied by the dentures and had no aesthetical and functional complaints.

Conclusion: An overdenture, which is applied on a supporting teeth with metal copings has better stability and retention than a complete denture. Overdenture increases the patient's comfort and chewing effectiveness and reduces alveolar bone resorption.

Keywords: Overdenture, Down syndrome, mental disability, metal coping

PS-47 TAM DIŞSİZ ÇENELERİN SABİT PROTETİK REHABİLİTASYONU: 3 YILLIK VAKA RAPORU

Erkut Kahramanoğlu¹, Şükrü Can Akmansoy¹, Seda Keban Aydın¹, Yasemin Özkan¹,
Yaşar Özkan²

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,
İstanbul

Amaç: İmplant destekli restorasyonların başarısı tedavi planına ve bu tedavi planının cerrahi aşamaya uygun şekilde aktarımına bağlıdır. Bu çalışmanın amacı, tam dişsiz maksilla ve mandibulanın sabit protetik restorasyonlar ile rehabilitasyonu için immediyat fonksiyonlu dört veya altı implant ile desteklenen (Any Ridge, Megagen, Seoul, Korea) protetik restorasyonun tedavi sonuçlarını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı Kliniği'ne başvuran periodontal problemler sebebiyle tüm dişlerini kaybetmiş 50 yaşında erkek hasta için tam ağız implant üstü sabit protetik restorasyon endikasyonu düşünüldü. İmplant planlanan bölgeler KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) ile değerlendirildi. Lokal anestezi altında sağ birinci molar ve sol birinci molar bölgeleri arasında tam kalınlıkta krestal flep kaldırıldı. Orta hat çizgisini belirleyip rehberi yerleştirmek amacıyla kemik üzerinde 2 mm'lik yuva hazırlandı. Rehberdeki dikey çizgiler implant bölgeleri için referans olarak kullanıldı ve açılı implantların açısı 30°'yi geçmeyecek şekilde planlandı. Maksiller kesici bölgesine iki adet anterior implant (Any Ridge, Megagen, Seoul, Korea) yerleştirilirken, iki adet posterior implantın lokasyonu hastanın ark kurvatürüne göre uyumlanan metal yerleştirme rehberi ile belirlendi. Alt çenede ise 6 adet implant (Any Ridge, Megagen, Seoul, Korea) aynı prosedürler takip edilerek uygulandı. Polivinil siloksan ölçü maddesi ile ölçüler alındı ve üst çenede vidalı, alt çenede ise simante hibrit seramik restorasyonlar takip eden 24 saat sonunda hastaya teslim edildi.

Bulgular: Hastaya 6 aylık rutin kontroller yapıldı. 3 yıllık takip sonucunda, hasta memnuniyeti yüksek bulundu ve ne implant bölgesinde ne de protetik restorasyonlarda hiçbir komplikasyona rastlanmadı.

Sonuç: Bu tedavi konsepti tam dişsiz çenelerin ileri cerrahi teknikler uygulanmadan implant destekli sabit protetik restorasyonlar ile rehabilite edilmesine imkan tanır. Maliyeti daha düşük olan bu tedavi konsepti aynı zamanda tedavi süresini ve başarısızlık riskini de azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: tam dişsizlik, implant üstü sabit protez

FIXED PROSTHETIC REHABILITATION OF EDENTULOUS JAWS: 3-YEAR CLINICAL REPORT

Erkut Kahramanoğlu¹, Şükrü Can Akmansoy¹, Seda Keban Aydın¹, Yasemin Özkan¹,
Yaşar Özkan²

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul

²Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Aim: The success of implant-supported restorations depends on the treatment planning and the transfer of this planning throughout the surgical field. The purpose of this study was to evaluate the outcomes of a protocol for immediate function of four or six implants (Any Ridge, Megagen, Seoul, Korea) supporting a fixed prosthesis in the completely edentulous jaws.

Material & Method: A 50-year-old male patient, edentulous due to periodontal disease, referred to the Department of Prosthodontics (University of Marmara) with the indication of a fixed prosthetic rehabilitation in the maxilla and mandible. The implant site was evaluated with CBCT (Cone Beam Computed Tomography). Under local anesthesia, a full thickness crestal incision was performed between the right and left first molar regions. The 2 mm osteotomy was performed in the midline position for the placement of the surgical guide in proper position. The vertical lines on the guide were used as a reference to prepare the implant sites in the correct position, with an angulation which should not exceed 30°. The two anterior implants (Any Ridge, Megagen, Seoul, Korea) were placed in the maxillary incisive area, whereas the localization of two posterior implants were decided by using metal surgical splint. Six implants (Any Ridge, Megagen, Seoul, Korea) were placed on mandibular arch by following similar procedures. Impressions were made by polyvinylsiloxane material. Following 24-hour period, immediate loaded maxillary screw-retained and mandibular cement-retained hybrid ceramic prosthetic restorations were applied.

Results: Patient was recalled for six-month routine controls. The patient satisfaction was high after 3-year evaluation and there was no complications neither on implants nor on the prosthetic restorations.

Conclusion: This treatment concept seems to be an alternative option for rehabilitating edentulous jaws without using advanced surgical approaches. It is a cost - effective procedure which decreases the treatment time and the morbidity.

Keywords: Edentulism, implant supported fixed prosthesis

PS-48 LİTYUM DİSİLİKAT TAM SERAMİK MARYLAND KÖPRÜ RESTORASYONLAR: VAKA RAPORU

Elçin Keskin Özyer, Rifat Gözneli, Tansu Şendurur, Yılmaz Umut Aslan, Yasemin Özkan
Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD., İstanbul, Türkiye

Amaç: Günümüzde estetik gereksinimleri karşılamak amacıyla tümüyle metalden bağımsız tam seramik sistemler geliştirilmiştir. Tam seramik sistemlerden lityum disilikat ile güçlendirilmiş cam seramikler üstün estetik özellikleri ve artmış kırılma dayanımları sayesinde tercih edilmektedir. Geliştirilmiş özellikleri sayesinde anterior bölge diş eksikliklerinin tedavisinde Maryland köprüler de endikasyonları arasındadır.

Gereç ve yöntem: Metal destekli seramik restorasyonlarının gri yansımasından şikayetçi ve 41 nolu dişini periodontal yıkım sonucunda kaybetmiş olan 48 yaşındaki kadın hasta kronlarının yenilenmesi için Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AnaBilim Dalı'na başvurdu. Yapılan radyolojik ve klinik inceleme sonucunda alt anterior dişlerde vertikal kemik yıkımları gözlemlendi. Bu nedenle hastanın 41 numaralı bölgedeki diş eksikliği için 4 destek dişe (31,32,42,43) kanat uzatılarak E-max lityum disilikattan hazırlanan Maryland köprü ile restore edilmesine karar verildi. Restorasyonlar, Variolink N (Ivoclar Vivadent, Lihtenştayn) ile simante edildi.

Bulgular: Bir yıllık takip sonrasında hastanın estetik olarak memnun olduğu ve restorasyonlarında herhangi bir komplikasyon olmadığı gözlemlendi.

Sonuç: Lityum disilikat ile güçlendirilmiş cam seramik restorasyonlar, metal destekli restorasyonlara göre daha estetik bir tedavi sağlamaktadır. Bununla birlikte, anterior bölge diş eksikliklerinde Maryland köprü uygulamasında lityum disilikat materyalinin resin ile kimyasal bağlanabilme özelliğinden dolayı iyi bir tercihtir.

Anahtar Kelimeler: Estetik, maryland köprü, tam seramik

LITHIUM DISILICATE ALL-CERAMIC MARYLAND BRIDGE RESTORATIONS: A CASE REPORT

Elçin Keskin-Ozyer, Rifat Gozneli, Tansu Sendurur, Yılmaz Umut Aslan, Yasemin Ozkan

Marmara University, Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Purpose: Nowadays all ceramic systems, which are completely metal-free, have been developed for aesthetic requirements. Lithium disilicate reinforced glass ceramics are preferred because of their superior aesthetic properties and increased fracture strength. Due to their improved properties, these materials are also used in Maryland bridges for the anterior missing teeth reconstruction.

Materials and method: A 48-year-old female who complained about gray reflection of metal-ceramic restorations and about missing tooth #41, applied to Marmara University, Prosthodontics Department for the renewal of old restorations. Radiographic and clinical examinations showed that there was vertical bone loss in the lower anterior region. Because of this reason, it was decided to rehabilitate the lower anterior region with a Maryland bridge by using 4 unit extensions on supporting teeth (31, 32, 42, 43) made of E-max all-ceramic material. The restorations were cemented with Variolink N (Ivoclar Vivadent, Liechtenstein).

Results: After 1-year follow-up, it was observed that the patient was aesthetically satisfied and there was no complication.

Conclusion: Lithium disilicate all-ceramic systems provides more esthetic results than a porcelain-fused-to-metal restorations in the anterior region. In addition, lithium disilicate material, which has chemical bonding ability with resin cements, is a good choice when Maryland bridges are planned to be applied.

Keywords: Aesthetics, all-ceramic, Maryland bridge

PS-49

DERİN KAPANIŞI OLAN BİREYLERDE PROTETİK TEDAVİ SEÇENEĞİ: DİKEY BOYUT YÜKSELTME

Tuğçe ÇETİN, Ceren KÜÇÜK, Ossama Ziad OUDA, Şebnem Begüm Türker, Yasemin Özkan

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD, İstanbul, Türkiye

Amaç: Derin kapanışa sahip hastalar ortodontik tedavi veya ortodontik tedaviyle birlikte ortognatik cerrahi uygulamalarıyla rehabilite edilmektedir. Ancak bu tedavi seçenekleri hastaların sistemik durumları, tedavinin uzun sürmesi ve hastaların cerrahi tedaviye karşı olan endişeleri gibi nedenlerle uygulanamadığında yalnızca protetik tedaviyle de hastalara yeni bir oklüzyon sağlamak mümkündür. Protetik tedavi seçeneği olarak bu tip hastalarda dikey boyut yükseltme uygulanabilecek tedaviler arasında görülmektedir. Bu vaka raporunda cerrahi ve ortodontik tedavi seçenekleri uygulanamayan derin kapanışa sahip bir hastanın dikey boyutunun yükseltilerek protetik olarak tedavi edilmesi sunulmuştur.

Gereç ve yöntemler: Parsiyel dişsizliğe sahip olan 48 yaşındaki bayan hasta eksik dişleri için implant tedavisi için Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvurdu. Yapılan radyolojik ve klinik incelemelerde implantın cerrahi uygulaması için herhangi bir engel olmamakla birlikte hastanın derin kapanışı protetik tedavi açısından riskli bulundu. Bu sebeple hastanın mevcut oklüzal dikey boyutunun değerlendirilmesi ve hastanın anatomisinin dikey boyut miktarının ne kadar arttırılabileceğini hesaplamak için sefalometrik incelemelerden ve başlangıç profil fotoğraflarından faydalanıldı. Dişlerin prepare edilmesinin ardından geçici kron ve köprülerin yapımıyla hastada hedeflenen dikey boyutta oklüzyon sağlandı. Belirlenen oklüzyonda hazırlanan geçiciler hastaya 1 ay süreyle kullanıldı. Yapılan kontrollerde hastanın yeni oklüzyona uyumu, memnuniyeti ve çiğneme etkinliği değerlendirildi. Herhangi bir komplikasyon gözlemlenmediği için bir ay sonunda saptarılan bu dikey boyutta hastanın metal destekli daimi kron ve köprüleri yapıp simante edildi.

Bulgular: 2. hafta ve 1. ay kontrollerinde hastanın protezini rahatlıkla kullanabildiği, kas ve eklem ağrısının olmadığı ve etkin çiğneme yapabildiği gözlemlendi.

Sonuç: Dikey boyut yükseltilerek sadece protetik tedaviyle hastaya derin kapanışın azaltıldığı, dengeli anterior ve posterior ilişkilerin olduğu stabil bir oklüzyon sağlanarak, yeni bir profil görüntüsü ve çiğneme etkinliği kazandırılabilir.

Anahtar kelimeler: Derin kapanış, dikey boyut, oklüzyon.

PROSTHETIC TREATMENT OPTIONS IN INDIVIDUALS WITH DEEP-BITE : INCREASING VERTICAL DIMENSION

Tuğçe ÇETİN, Ceren KÜÇÜK, Ossama OUDA, Şebnem Begüm Türker, Yasemin Özkan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD, İstanbul, Türkiye

Purpose: Patients who has deep bite are treated with ortodonthic treatment or ortodonthic treatment with ortognatic surgery. But when the optimal situations can not be ensured such as systemic problems, long-term treatment plans, or patients concern about surgical procedureds, it's also possible to do the treatment with only prosthetic approach. Increasing the vertical dimension can also be considered as a prosthetic treatment option. The aim of this is study to report a case for the prosthetic treatment of a patient with deep-bite by increasing of vertical dimension.

Material and method : 48 years old female patient with partial edentation, referred to Marmara University Faculty of Dentistry for her implant surgery. Although there were no obstacles for implant surgery in the radiological and clinical examinations, the deep closure of the patient was found to be risky for prosthetic treatment. Cephalometric examinations and initial profile photographs were used to evaluate the patient's current occlusal vertical dimension and to determine how much the vertical dimension can be increased. After preparation of the teeth, occlusion was provided in the target vertical dimension of the patient with the construction of temporary crowns and bridges. Temporary crowns were used for 1 month. In the control examinations, adaptation of the patient to the new occlusion , patient satisfaction and chewing activity were evaluated. Since no complications were observed, porcelain fused to metal crowns and bridges were made and cemented at the determined vertical dimension.

Results: At the 2nd week and 1st month recalls, it was observed that patient could comfortably use the prosthesis and did not have any muscle and tempromandibular joint pain and could chew effectively.

Conclusion: By increasing the vertical dimension, a new profile image and chewing effect can be gained by providing a stable occlusion with balanced anterior and posterior relations, which deep-bite is reduced with only prosthetic treatment.

Keywords: Deep bite, vertical dimension, occlusion.

PS-50
KAZANILMIŞ MAKSİLOFASİYAL DEFEKTLERDE KULLANILAN CERRAHİ
OBTÜRATÖRLER: VAKA RAPORU

Zeliha Şanıvar Abbasgholizadeh, Begüm Türker, Büşra Almassarani, Yasemin Özkan,
Seda Keban Aydın

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul,
Türkiye

Amaç: Obtüratörler travma, konjenital ve tümoral nedenlerle oluşan defektleri onaran protezlerdir. Cerrahi, tedavi ve nihai obtüratörler olarak üç ana sınıfa ayrılır. Bu vaka raporunun amacı, parsiyel dişli ve tam dişsiz iki farklı hastaya uygulanan cerrahi obtüratörlerin immedat tedavi obtüratörü olarak modifiye edilmesini anlatmaktır.

Gereç ve Yöntemler: Skuamoz hücreli karsinom teşhisi konulmuş hastalar Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahisi Anabilim Dalı tarafından operasyon öncesi cerrahi obtüratörlerinin yapılması amacıyla Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı' na gönderilmiştir. Hastalardan elde edilen alçı modellerden eksizye edilmesi planlanan bölgeler kazınmıştır. Kazınan modellere cerrahi obtüratörler yapılmıştır. Parsiyel dişli vakada destek dişler üzerine yerleştirilen kroşeler tutuculuğa katkı sağlamıştır. Tam dişsiz vakada tutuculuk mini vidalarla sağlanmıştır. Ameliyat sonrası çıkarılan obtüratörler doku düzenleyici ile modifiye edilerek immedat tedavi obtüratörü olarak kullanılmıştır.

Bulgular: Defekt bölgesinin obtürasyonu hastaların geçiş döneminde beslenme ve fonasyonuna katkı sağlamıştır.

Sonuç: Maksiller rezeksiyonlardan sonra defektin kapatılması hasta rehabilitasyonu açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: obtüratör, maksillofasiyal defekt, doku düzenleyici

SURGICAL OBTURATORS USED IN ACQUIRED MAXILLO-FACIAL DEFECTS: A CASE REPORT

Zeliha Sanivar Abbasgholizadeh, Begum Turker, Busra Almassarani, Yasemin Ozkan, Seda Keban Aydın

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Aim: Obturators are prostheses used to replace maxillary tissues that are missing congenitally or removed by trauma or tumor ablative surgery. Obturators are divided into three main classes as surgical, treatment and final obturators. The aim of this case report is to describe the construction of immediate treatment obturators applied to two different patients who have partial and complete edentulous jaws.

Material and methods: Squamous cell carcinoma patients were sent to Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics by Marmara University Medical Faculty, Department of Plastic Reconstructive and Aesthetic Surgery for the making of preoperative surgical obturators. The regions that are planned to excised were removed. Surgical obturators were made on the ground models. In the case of partial teeth, clasps placed on the supporting teeth contribute to the retention. In the fully edentulous patient, retention is provided with mini screws. Obturators removed after surgery were modified with tissue conditioner and used as an immediate treatment obturator.

Result: The closure of the defect site with the treatment obturator contributed to the nutrition and the phonation in the transition period of the patients.

Conclusion: Defect closure after maxillary resections have great importance for patient rehabilitation.

Keywords: obturator, maxillo-facial defect, tissue conditioner

PS-51

KLİNİK, RADYOLOJİK VE HİSTOPATOLOJİK BULGULAR EŞLİĞİNDE KOMPAUND ODONTOM: BİR OLGU SUNUMU

Asel Üsdar¹, Emrah Canbazoğlu², Berceste Polat Akmansoy¹, Şebnem Erçalık Yalçinkaya¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

³İstanbul Üniversitesi, Patoloji Anabilim Dalı, Onkoloji enstitüsü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Klinik olarak asemptomatik gelişen kompaund odontomlar olgun mine, dentin, sement ve pulpa yapısından oluşurlar. Kompaund odontom radyolojik olarak, radyolüsent alan ile çevrili, küçük diş benzeri radyoopak yapılardır. En sık maksillada anterior ve kanin bölgede görünürler. 10-20 yaşlarında oluşmaya başlarlar ve kadın/erkek görülme oranları eşittir. Odontomalar, oluştukları konuma bağlı olarak dişlerin gömük kalmasına veya dişler arasında diastemaların oluşmasına neden olabilirler. Bu bildiride, klinik, radyolojik ve histopatolojik bulgular eşliğinde bir kompaund odontom vakası sunulmaktadır.

Vaka Sunumu: Dental tedavilerinin yapılması amacıyla kliniğimize başvuran, 62 yaşında, kadın hastanın alınan rutin panoramik radyografisinde 22 ve 23 no'lu dişlerin apikalinde diş benzeri radyoopak yapılar izlenmiştir. Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntüsünde ise yaklaşık 15x9x9 mm boyutlarında diş benzeri hiperdens kitleler izlenmiş ve kompaund odontom radyolojik tanısı konmuştur. Lokal anestezi altında eksize edilen kitlelerin kesin tanısı için alınan örnekler histopatolojik olarak incelenmiş ve kesin tanı kompaund odontom olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Kompaund odontom çene kemiklerinde en sık görünen, benign odontojen tümörlerdir. Bu kalsifiye odakların sürme eğilimi olduğundan eksize edilmeleri gerekmekte ve eksizyon sonrası rekürrens görünmemektedir. Kompaund odontom olgularında radyolojik inceleme ve tanı, tedavi planlaması açısından önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kompaund odontoma, KIBT, Radyolojik bulgu, Histopatolojik tanı, Kalsifikasyon

CLINICAL, RADIOLOGICAL AND HISTOPATHOLOGICAL FINDINGS OF COMPOUND ODONTOMA: A CASE REPORT

Asel Usdat¹, Emrah Canbazoglu², Berceste Polat Akmansoy¹, Sebnem Ercalik Yalcinkaya¹

¹ Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology, Istanbul, Turkey

² Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

³ Istanbul University, Department of Tumor Pathology, Institute of Oncology, Istanbul, Turkey

Aim: Compound odontoma is a tumor that produces mature enamel, dentin, cementum and pulp tissue and clinically asymptomatic. Radiologically they are small, tooth-like structures surrounded by radiolucent rim. Most common region for compound odontomes are nearby maxillary canin tooth. They occur most often in young people between the ages of 10-2 years and the male to female ratio is same. Odontomas, depend on their position, could cause diastemas or buried teeth.

In this study, clinical, radiological and histopathological features of a compound odontoma case is presented.

Case Report: A 62-year-old female patient admitted to our outpatient clinic seeking dental treatment. No clinical symptoms were reported by the patient. Panoramic radiography revealed radiopaque tooth-like masses around the apicals of teeth numbered 22 and 23. In the Cone Beam Computed Tomography (CBCT) examination; 15x9x9 mm tooth-like hyperdense masses were observed and diagnosed as compound odontoma radiologically. After the excision of the sample under local anaesthesia, histopathological examination confirmed the diagnosis of compound odontoma.

Conclusion: Compound odontoma is one of the most common benign odontogenic tumor of jaws and they are prone to eruption. They should simply excised and they have no recurrence. Radiologic examination and diagnosis play an important role in the planning of the treatment.

Keywords: Compound odontome, CBCT, Radiological findings, Histopathological examination, Calcification

PS-52

Ön bölge diş eksikliklerinde implant destekli vidalı tam seramik restorasyonlar

Onur Geçkili*, Esmâ Geçkili⁺, Canan Bural*

* İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD

⁺ Bilgi Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Dişçilik Hizmetleri Bölümü, Ağız ve Diş Sağlığı

Amaç: Dental implantlar, günümüzde diş eksikliklerinin protetik tedavisinde çok yaygın olarak tercih edilmektedir. Eğer ki diş eksikliği ön bölgede ise, implantın yerleşim yeri, konumu ve açısı estetiğin sağlanabilmesi için büyük önem taşımaktadır. Bu olgu sunumunda , #12 dişin çekimi sonrasında hemen yerleştirilen bir implant ile estetiğin sağlanması anlatılmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Kliniğimize üst çene ön bölgedeki köprüsünün oynadığı şikâyetiyle başvuran bayan hastaya yapılan muayene ve köprü sökümü sonrası #12 dişin prognozunun kötü olduğu görülmüş ve çekimine karar verilmiştir. Diş çekiminden hemen sonra aynı bölgeye bir adet dental implant hafif palatine doğru yerleştirilmiş ve ön bölgeye yapay kemik grefti konulmuştur. Osseointegrasyon süreci bittikten sonra, implant seviyesinde ölçü alınmış ve hastaya diş eti şekillendirilmesi amacıyla geçici bir kuron yapılmıştır. 6-8 hafta süreyle geçici kurona kompozit rezin ilaveleriyle diş eti şekillendirilmesi gerçekleştirilmiştir. Sonrasında son ölçü alınmış ve hazırlanan dişeti formuna uygun bir zirkonia abutment tasarlanmıştır. Geçicide vida deliğinin labialden çıktığı gözlemlendiği için bu tasarımda procera yazılımı kullanılarak vida deliği palatine alınmıştır. Sonrasında hazırlanan bireysel abutmenta uygun bir delikli tam seramik kuron yapılmış ve modelde abutmenta simante edildikten sonra implanta vidalanmıştır.

Bulgular: Hastanın estetik beklentileri karşılanmış ve 2 yıllık kontrol periyodunda herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır.

Sonuç: Yapılan vidalı restorasyon sayesinde ön bölge implant destekli restorasyonda dişeti şekillendirilmesi sonrası siman artığı ve sonrasında oluşabilecek komplikasyonlardan kaçınılmıştır.

Anahtar kelimeler: dental implant, abutment, diş eksikliği

SCREWED FULL PORCELAIN IMPLANT RESTORATIONS IN CASES OF MISSING ANTERIOR TEETH

Onur Geçkili*, Esmâ Geçkili⁺, Canan Bural*

* Istanbul University, School of Dentistry, Department of Prosthodontics

⁺ Istanbul Bilgi University, Vocational School of Health Services, Department of Dentistry Services, Oral and Dental Health

Purpose: Today, dental implants are generally preferred in the treatment of missing teeth. If the missing tooth is in the anterior region, the location, position and inclination of the implant is very important to provide optimal esthetics. In this case report, the establishment of optimal esthetic outcome after the extraction of #12 was described.

Material and Methods: A patient with a moving anterior bridge was referred to our clinic. After the clinical examination and removal of the bridge, the prognosis of #12 was determined as low and it was decided to extract this tooth. After extraction, a dental implant was inserted in the extraction socket in a slightly palatinal direction and the anterior gap was filled with artificial bone material. After the osseointegration period, an implant level impression was made and a temporary crown was fabricated in order to re-contour the soft tissue. The gingiva was re-contoured by addition of composite resin material to the temporary crown for 6-8 weeks. After re-contouring, final impression was made and an individual zirconia abutment according to the prepared soft tissue was fabricated. Since the screw hole was determined as labial in the temporary crown, procera software was used and the screw hole was relocated as palatinal. A full porcelain crown with a hole was fabricated thereafter and was cemented to the zirconia abutment in the stone model and screwed to the implant.

Results: The esthetic demands of the patient were covered and no complications were observed in the 2 year follow-up period.

Conclusion: With the fabricated screwed restoration the destructive effects of excess cement and possible complications were avoided.

Keywords: dental implant, abutment, missing tooth

PS-53

PARKİNSON HASTALARININ ZİGOMA İMPLANTLARI İLE ORAL REHABİLİTASYONU

Uğur Alp Dinç 1 , Kürşat Aladağ 1, Gühan Dergin 2, Coşkun Yıldız3

1 Asistan Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi
Anabilim Dalı

2 Doç Dr. Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

3 Doç. Dr. Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protez Anabilim Dalı

Amaç: Parkinson hastalığı, sertlik ve titreme ile karakterize, yaşam konforunu bozan kronik bir hastalıktır.. Parkinson hastalığının ilerlemesiyle birlikte belirginleşen oromandibular diskinezi nedeniyle hastaların protezlerini kullanmalarında zorluklar ortaya çıkmaktadır. Bu olgu ileri derecede maksiller atrofi ve Parkinson hastalığı olan zigomatik implantlarla tedavi edilen bir olgunun Rehabilitasyonunu sunmaktadır.

Olgu ve Yöntem: tremor ve oromandibulerdiskinazi bulgularının eşlikettiği, 69 yaşında bayan Parkinson hastasının protetik rehabilitasyonu için 4 adet zigoma implantı (Nobel Biocare) 3D CBCT’de planlanarak genel anestezide yerleştirildi. 4 ay sonra hastanın protetik tedavisi gerçekleştirilerek hastanın oral fonksiyonları rehabilite edildi.

Bulgular: Oromandibular diskinezi olan hastanın fonksiyonel ve estetik protez rehabilitasyonu herhangi bir komplikasyon olmaksızın başarıyla gerçekleştirildi. Hasta tarafından tolere edilmesi zor olan çok basamaklı augmentasyon cerrahileri elimine edilerek kısa sürede protetik tedavisi gerçekleştirildi

Sonuç: Diş protezleri, oromandibular diskinezi olan Parkinson hastalığına yakalanmış hastalar için sorun teşkil etmektedir. Zigomatik implantlar ileri derecede atrofik maksillası olan Parkinson hastaları için alternatif bir çözüm olabilir.

Anahtar Kelimeler: Parkinson, Zigoma implantları, Maxsiller Atrofi

ORAL REHABILITATION OF PARKINSON'S PATIENTS WITH ZYGOMATIC IMPLANTS

Uğur Alp Dinç 1 , Kürşat Aladağ 1, Gühan Dergin 2, Coşkun Yıldız3

1 Residence Marmara University Faculty of Dentistry Department of OMFS

2 Associate Prof. Marmara University Faculty of Dentistry Department of OMFS

3 Associate prof. Marmara University Faculty of Dentistry Department Prosthodontics

Aim: Parkinson's disease is a life limiting condition characterized by stiffness and a tremor. As the Parkinson disease became severe patient have some difficulties to use dentures because of oromandibular dyskinesia. This case presents zygomatic implant supported prosthetic rehabilitation of patient suffering from Parkinson disease who has severe maxillary atrophy.

Case and Method: 69-year-old female who had edentulous and atrophic maxilla suffering from Parkinson disease with tremors and oromandibular dyskinesia evaluated with CBCT. Important anatomical landmarks were determined and measured on CBCT. Four zygomatic implants (Nobel Biocare) was inserted under general anesthesia. After 4 months, prosthetic rehabilitation was completed,

Result: functional and esthetic prosthetic rehabilitation of patient with oromandibular dyskinesia was successfully achieved without any complication.

Conclusion: Dentures prosthesis are problematic for patient suffering from Parkinson's disease who has oromandibular dyskinesia. Zygomatic implant can be an alternative solution who has atrophic maxilla

Key Words: Parkinson, Zygomatic implants, Maxillary Atrophy

PS-54
ANTERİOR İMPLANT RESTORASYONLARINDA YUMUŞAK
DOKU ŞEKİLLENDİRMESİ:2 OLGU SUNUMU

Aliye Ceren ÜRGÜN⁻¹, Onur GEÇKİLİ¹, Mustafa RAMAZANOĞLU², Mustafa YILMAZ³

¹ İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ,Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

² İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,
İstanbul

³ Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Ön bölge implant restorasyonlarında estetiğin sağlanması için yumuşak dokular büyük önem taşımaktadır. Bu olgu sunumlarında, implant restorasyonunun gingival seviyesini ayarlamak için geçici restorasyonların hastaya uygulanmasıyla yumuşak doku şekillendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Osseointegrasyon süreci tamamlandıktan sonra, polivinil siloksan malzeme ile implant seviyesinde geçici ölçüsü alınmıştır. Hazırlanan geçici restorasyonlar ile diş eti arasına ışıkla sertleşen kompozit doldurularak diş eti şekillendirilmesi yapılmıştır. 6 ile 8 hafta sonra, yumuşak doku ve diş formunun komşu dişlerle uyumlu olduğu daimi restorasyonu yapmak için son ölçüler alınmıştır. Birinci olguda ön bölge 4 diş eksikliğinde implant yerleşimi sonrası dişetleri şekillendirilmiştir. İkinci olguda ise 15 numaralı diş eksikliğinde implant yerleşimi sonrasında dişeti şekillendirilmesi yapılmıştır ilk olguda vidalı titanyum seramik bir köprü tercih edilmiştir. İkinci vakada ise vidalı bir zirkonum kuron yapılmıştır.

Sonuç: Her iki vakada da estetik sonuç çok olumlu olarak izlenmiş 1 yıllık kontrol periyodunda herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır.

Anahtar kelimeler: implant, yumuşak doku şekillendirmesi

RECONTOURING SOFT TISSUES IN ANTERIOR IMPLANTS RESTORATIONS: 2 CASE REPORTS

Aliye Ceren ÜRGÜN¹, Onur GEÇKİLİ¹, Mustafa RAMAZANOĞLU², Mustafa YILMAZ³

1 ISTANBUL UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY, DEPARTMENT OF
PROSTHODONTICS

2 ISTANBUL UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY, DEPARTMENT OF
PROSTHODONTICS

3 ISTANBUL UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY, DEPARTMENT OF ORAL AND
MAXILLOFACIAL SURGERY

4 BAŞKENT UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY, DEPARTMENT OF
PERIODONTOLOGY

Purpose: Soft tissues are very important to provide optimal aesthetics in anterior implant restorations. The aim of these case reports is recontouring soft tissues by using temporary restorations to adjust the gingival levels of the implant restorations.

Material and methods: After osseointegration implant level impressions were made at the implant level with the polyvinyl siloxane material for temporary restorations. The gap between the gingiva and the temporary restorations were filled with light curing composite materials to recontour the gingiva. After 6 to 8 weeks, to fabricate the final restorations of the recontoured gingiva and the adjacent teeth were made. In the first case, the gingiva was formed after implant placement in the anterior region with 4 missing teeth. In the second case, gingival recontouring was performed after implant placement at the number 15 tooth.

In the first case, a titanium ceramic bridge with occlusal screws was preferred. In the second case, a screwed zirconium restoration was made.

Results: In both cases aesthetic outcome was good and there were no complication in 1 year follow up.

Key words: implant, soft tissue, recontouring

PS-55

ÜST ÇENE BEŞ İMPLANT DESTEKLİ HİBRİT PROTEZDE KIRIK TAMİRİ

Mahmut Kemal Nalbantoğlu, Onur Geçkili¹, Esmâ Geçkili

1 İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı
2 Bilgi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Dental implant uygulamasının yaygınlaşmasıyla birlikte dişsiz hastalarda hareketli protezler yerine sabit protez planlanması mümkün olmuştur. İmplant destekli sabit hibrit protezler sayesinde hastaların yanak ve dudak desteği de sağlanabilmektedir. Bu olgu sunumunda üst çeneye yapılan beş implant üstü hibrit protezi olan hastanın protezinde meydana gelen kırıklara yapılan tamir uygulaması anlatılmıştır.

Araç ve Yöntem: Kliniğimize kırık bir üst çene hibrit protezle başvuran Hastanın ağız içi muayenesi yapılmıştır. Hastanın mevcut çene ilişkisi artikülatöre aktarılmıştır. Akrilik kısımlar tamamen ortadan kaldırılmış ve aynı dikey boyut ve sentrik ilişki korunarak laboratuarda tekrar diş dizimi yapılmış ve protez bitirilmiştir.

Bulgular: Kısa sürede tamamlanan tamir uygulaması sayesinde hastanın fonetik, fonksiyon ve estetiği olumlu etkilenmiş, hasta memnuniyeti sağlanmıştır.

Sonuç: Hibrit protezlerde akrilik bölümlerde kırıklar sıklıkla meydana gelmektedir. Bu durumlarda tamir işlemlerinin hızlıca yapılması ve hastanın mümkün olduğunca protezsiz bırakılmaması önemlidir.

Anahtar kelimeler: Dental İmplant, Hibrit Protez, Protez Tamiri

REPAIR OF A FRACTURED FIVE IMPLANT SUPPORTED MAXILLARY HYBRID PROSTHESIS

Mahmut Kemal Nalbantoğlu¹, Onur Geçkili¹, Esmâ Geçkili²

1 İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı
2 Bilgi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Purpose: With the widespread use of dental implants, fixed prosthesis can be planned instead of removable dentures in edentulous patients. Patients' cheek and lip support can be maintained with the aid of implant retained fixed hybrid prosthesis.

In this case report, reparation applied to the fractures of the patient's denture, which is a 5 implants supported maxillary hybrid prosthesis, is described.

Material and Method: Intraoral examination was made to the patient who referred to our clinic with a fractured maxillary hybrid denture. The current jaw relation of the patient is transferred to the articulator. The acrylic parts were completely removed and the same vertical dimension and centric relations were maintained. After these steps, the prosthesis was finished.

Results: The reparation procedure was completed in a short time; phonetics, function and esthetics of the patient was positively affected and patient satisfaction was maintained.

Conclusion: Fractures occur frequently in acrylic parts of hybrid prostheses. In these cases it is important that repairs are done quickly and that the patient is not left without prosthesis as much as possible.

Keywords: Dental Implant, Hybrid Prosthesis, Repair of Prosthesis

PS-56
MULTİUNIT ABUTMENTLERDE VİDA KIRIĞI GÖZLENEN VAKALARDA TEDAVİ
YAKLAŞIMLARI

Şebnem Özatik, Canan Bural, Onur Geçkili

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.B.D.

Amaç: Dental implantlarda sık rastlanılan protetik komplikasyonlardan biri abutment vida kırıklarıdır. Hibrit protezlerin yapımında sık kullanılan multiunit abutmentlerde vida kırığı çok fazla görülen bir komplikasyondur. Bu tip durumlarda kırık multiunit abutment vidaları yenilediği takdirde kullanılmakta olan protezlerin fonksiyon ve estetiğinin devamı protezlerin yenilenmesine gerek kalmadan sürdürülebilmektedir.

Gereç ve Yöntemler: Multiunit abutmentlerde vida kırıklarını çıkarmak çıkarabilmek için birçok yöntem bulunmaktadır. Kırık vida yüzeyden çıkmışsa pens veya portegü yardımıyla; yüzeye yakınsa ultrasonik cihazla, yüzeyin çok altında ise abutmentin değişimi gibi yöntemler ile teknik çözümler sağlanabilir.

Bulgular: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi kliniğine multiunit vida kırığına bağlı şikâyetlerle başvuran hastalarda kırık vidanın durumuna göre seçilen yöntemle başarılı olarak kırık vidalar çıkarılabilmektedir.

Sonuç: Kırık vida parçasının çıkartılamaması durumunda implantın çıkarılıp yenilenmesi ve yeni bir tedavi planı oluşturulması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Klinisyenlerin kırık vida çıkarma tekniklerini uygun bir şekilde kullanması durumunda implantın değişmesi ve/veya yeni tedavi planı oluşturulmasının getireceği maddi sorunlar ve zaman kaybı gibi olumsuz durumlar ortadan kalkabilir.

Anahtar Kelimeler: abutment, multiunit abutment, komplikasyon, vida kırığı

THERAPEUTIC APPROACHES TO SCREW FRACTURES IN MULTIUNIT ABUTMENTS

Şebnem Özatik, Canan Bural, Onur Geçkili

Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Çapa, İstanbul

Purpose: One of the most common prosthetic complications in dental implants is abutment screw fractures. Screw fracture is a common complication in multiunit abutments which are commonly used in the construction of hybrid prostheses. In such cases, if the fractured multiunit abutment screw is replaced, the function and aesthetics of the prosthesis being used can be continued without the necessity of replacement of the prosthesis

Material and methods: There are many ways to remove fractured screws in multiunit abutments. If the broken screw part comes out from the surface of the abutment, it can be removed with the aid of a plier, a clamp or a needle holder, etc. If the broken part is close to the surface, it can be removed by using an ultrasonic handpiece. If the broken part is far deep inside the abutment, the replacement of the abutment can be a matter of choice.

Results: Fractured screws can be successfully removed by the selected method according to the condition of the fractured screw in patients who submitted to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics with complaints related to multiunit screw fracture.

Conclusion: In the event that the fractured screw part is not be removed, it is necessary to remove and replace the implant and create a new treatment plan. If clinicians use appropriate techniques of fractured screw removal, unfavorable situations, such as cost-related problems and time loss due to implant replacement and / or a new treatment plan can be avoided.

Keywords: Abutment, multiunit abutment, complication, screw fracture

PS-57

DİŞETİ BÜYÜMESİNİ ÖLÇEN İKİ İNDEKSİN UYUMU

Ahmad Safa Alkateb, Hafize Öztürk Özener, Leyla Kuru

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı
İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı dişeti büyümesini (DB) ölçen iki indeksin uyumluluğunu analiz etmek ve DB'sinin tanısı için güvenilirliklerini ve şiddet derecesini saptamaktır.

Gereç ve Yöntemler: Generalize enflamatuar veya ilaca bağlı DB'si görülen 5 hastanın alçı modelleri ve fotografik kayıtları analiz edildi. Bu çalışmaya dahil edilen hastaların 12 anterior dişlerinin olması koşulu arandı. Alçı modeller, modifiye Seymour ve ark. indeksine (10 dişeti ünitesi dikey olarak 0 ve 3 arasında, yatay olarak 0 ve 2 arasında skorlandı) göre 2 araştırmacı (I, II) tarafından analiz edildi. Ellis ve Seymour indeksini değerlendirmek için ağız içi fotoğraflar kullanıldı (10 dişeti ünitesi 0 ve 3 arasında skorlandı). Her indeks için % 95 güven aralığında interclass correlation coefficient (ICC) yöntemi kullanılarak kaydedilen ölçümlerin araştırmacının kendi içinde ve araştırmacılar arasında güvenilirliğinin analizi yapıldı.

Bulgular: Ölçümler, iki indeks için her iki araştırmacı tarafından farklı zamanlarda iki kez yapıldı. Araştırmacının kendi içinde güvenilirliği modifiye Seymour ve ark. indeksi için değerlendirildiğinde, mükemmel bir güvenilirlik derecesini tanımlayan, sırasıyla araştırmacı I ve II için 0.952 ve 0.972 ICC değerlerini göstermiştir. Öte yandan, ICC'nin Ellis ve Seymour indeksi değerleri, aynı zamanda mükemmel bir güvenilirlik derecesi olarak kabul edilen, sırasıyla araştırmacı I ve II ile ilgili olarak 0.831 ve 0.826'dır. Araştırmacılar arasındaki güvenilirlik değerlendirildiğinde Seymour ve ark. indeksi için 0.953 ve Ellis ve Seymour indeksi için 0.851 ICC değerleri saptandı. Bu değerler de mükemmel bir güvenilirlik derecesini göstermektedir.

Sonuç: Seymour ve ark. indeksi ve Ellis ve Seymour indeksi, DB'nin şiddetini ölçmek ve saptamak için güvenilir ve uygulanabilir olarak kabul edilmektedir.

Anahtar kelimeler: Dişeti büyümesi, indeks, ölçümler, uyumu

THE CONCORDANCE OF TWO INDICES MEASURING GINGIVAL OVERGROWTH

Ahmad Safa Alkateb, Hafize Öztürk Özener, Leyla Kuru

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology
Istanbul, Turkey

Background: The aim of this study was to analyze the concordance of two indices measuring gingival overgrowth (GO) and compare their reliability for diagnosing GO and determination the level of severity.

Methods and materials: Plaster models and photographic records of 5 patients with generalized inflammatory or drug-induced GO were analyzed. Twelve anterior teeth are required for including patients in this study. Two examiners (I, II) performed analysis on plaster models for Seymour et al. index (ten gingival units score between 0 and 3 vertically, and between 0 and 2 horizontally). Intraoral photographs were used to assess Ellis and Seymour index (ten gingival units score between 0 and 3). Concordance of intra-examiner and inter-examiner analysis of the recorded measurements was carried out for each index using intraclass correlation coefficient (ICC) method with a confidence interval of 95%.

Results: Measurements were obtained by both examiners twice for the two indices. To assess intra-examiner reliability, concordance analysis for the Seymour index showed ICC values of 0.952 and 0.972 regarding to examiner I and II respectively, which describe an excellent degree of reliability. On the other hand, ICC's values for the Ellis and Seymour index were 0.831 and 0.826 regarding to examiner I and II respectively, which are also considered as an excellent degree of reliability.

To assess the inter-examiner reliability, concordance analysis showed ICC values were 0.953 for the Seymour et al. index and 0.851 for Ellis and Seymour index which are considered as excellent degrees of reliability.

Conclusion: Seymour et al. index and Ellis and Seymour index are considered as reliable and applicable for measuring and detecting severity of GO.

Keywords: Gingival overgrowth, index, measurements, concordance.

PS-58
KÖK YÜZEYİ AÇIKLIĞININ ÖRTÜLMESİ AMACIYLA SAPSIZ BAĞ DOKUSU
GREFTİ KULLANIMI: OLGU SUNUMU

Ömer Birkan Ağralı, Mümin Çalık, Leyla Kuru

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Dişeti kenarının normal sınırından daha apikalde konumlanması dişeti çekilmesi olarak adlandırılır. Dişeti çekilmesi beraberinde kök yüzeyinin de açığa çıkmasına neden olur. Alveol kemiğinde çeşitli nedenlerle oluşabilen fenestrasyonlar ve beraberinde dişeti dokusunun ortadan kalkması, dişeti çekilmesi görülmeden kök yüzeyinin pencere şeklinde açılmasına neden olabilir. Bu olgu raporunda üst sağ kanin dişi bölgesinde tespit edilen kök yüzeyi açıklığının sapsız bağ dokusu grefti kullanılarak yapılan tedavisi sunulmuştur.

Gereç ve Yöntemler: Periodontoloji Anabilim Dalı Kliniğine başvuran 33 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı erkek hastanın ağız dışı klinik muayene bulguları normaldi, ağız içi klinik muayenesinde #13 dişte dişeti kenarı bütünlüğü bozulmaksızın kök yüzeyi açıklığı tespit edildi. Radyografik muayenede ilgili dişin kökünde şekil anomalisine rastlandı. Başlangıç periodontal tedaviyi takiben lokal anestezi altında açık olan kök yüzeyine komşu mukoza yarım kalınlık olarak bağ dokusu greftinin yerleştirilmesine imkan verecek şekilde kaldırıldı. Üst sağ damak bölgesinden alınan bağ dokusu mezial ve distal kenarlarından rezorbe olabilen 4.0 multiflaman suture ile açık olan kök yüzeyi bölgesine sabitlendi. Sonrasında yarım kalınlık kaldırılan mukoza bağ dokusunun üzerine kaydırılarak bağ dokusu grefti mukoza ile tamamen örtülecek şekilde suture edildi. Hastaya naproksen sodyum içerikli analjezik antienflamatuvar (2x1, 5 gün), amoksisilin ve klavulanik asit içerikli antibiyotik (2x1, 1 hafta) ve klorheksidin glukonat içerikli gargara (2x1, 1 hafta) reçete edildi. Dikişler 1 hafta sonra alındı.

Bulgular: Cerrahi tedavi ile açıkta kalan kök yüzeyi dişeti dokusuyla tamamen örtüldü ve 6 aylık takip döneminde bu durum korundu.

Sonuç: Alveol kemiğindeki fenestrasyon ve takibinde dişeti dokusunun ortadan kalkarak kök yüzeyinin açığa çıktığı durumlarda sapsız bağ dokusu greftlerinin kök yüzeyinin örtülmesi amacıyla kullanılmasının başarılı bir tedavi yaklaşımı olduğu ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Bağ doku grefti, dişeti çekilmesi, mukogingival cerrahi

USE OF FREE CONNECTIVE TISSUE GRAFT FOR THE COVERING EXPOSED ROOT SURFACE: A CASE REPORT

Ömer Birkan Ağralı, Mümin Çalık, Leyla Kuru

Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, TURKEY

Objective: The apical migration of the gingival tissue margin is called gingival recession which causes expose of the root surface. Fenestration occurring on the alveolar bone as a result of various reasons may cause to expose the root surface like a window without gingival tissue involvement. In this case report, surgical treatment of root surface expose in the upper right canine with using free connective tissue graft is presented.

Materials and Methods: A 33 year-old systemically healthy male patient having root surface expose independent from the gingival margin of the #13 tooth applied to our clinic. Radiographic examination revealed an anomaly of the root shape of the #13 tooth. After initial periodontal treatment, under local anesthesia half thickness mucosa adjacent to exposed root surface was elevated to allow placement of connective tissue graft. The connective tissue taken from the upper right palatal region was fixed onto the exposed root surface with resorbable 4.0 multifilament sutures at the mesial and distal edges of the surface opening. The half-thickness mucosa was shifted over the connective tissue graft and sutured to cover completely the graft. Naproxen sodium (550 mg, 2x1, 7 days) and amoxicillin and clavulanic acid containing antibiotic (1000 mg, 2x1, 7 days) were prescribed. One week after surgery, sutures were removed.

Results: The exposed root surface was totally covered with gingival tissue and this clinical outcome was maintained during 6-month follow up period.

Conclusions: This case demonstrates that the use of free connective tissue graft to cover exposed root surface with alveolar bone fenestration is a successful treatment approach.

Key Words: Connective tissue graft, gingival recession, mucogingival surgery

PS-59
BRUKSİST BİR HASTANIN İMPLANT DESTEKLİ SABİT PROTEZ UYGULAMASI 5 YILLIK TAKİP

F Kübra Yıldız Domaniç, Yılmaz Umut Aslan, Erkut Kahramanoğlu, Begüm Türker, Şükrü Can Akmansoy, Yasemin Özkan

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Diş eksikliklerinin tedavisinde klinik başarı oranlarının yüksek olması ve çok sayıda avantajı nedeniyle dental implantların kullanımı her geçen gün artmaktadır. Bruksizm, çiğneme kaslarının gece ve/veya gün boyu sürdürdüğü aktiviteyle meydana gelen diş gıcırdatmaları ve sıkmaları olarak tanımlanır. İmplant sağ kalımında bruksizm potansiyel risk faktörü olarak görülmektedir. Eksen dışı yükler implantların geç dönemde görülen komplikasyonlarının birincil sebebi olarak kabul edilmektedir. Krestal kemik kaybı, implant kaybı ve implant üstü restorasyonlardaki başarısızlıklar hekimi tedavi planını bu oklüzal yükleri azaltmaya yönelik tasarlamaya yöneltmektedir.

Gereç ve Yöntem: Vaka sunumumuzda Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi ABD'na başvurmuş, dikey boyut kaybı olan bruksist hastanın implant destekli protetik restorasyonlarla tedavisi sonrasında 5 yıllık takip sonuçları değerlendirilmektedir. Alt ve üst çene dişlerinde aşırı aşınmalara bağlı olarak çiğneme etkinliğinin azalması, temporomandibular eklem ve çiğneme kaslarındaki ağrı gibi işlevsel ve estetik yakınmalar ile başvuran 56 yaşındaki kadın hastanın yapılan klinik incelemelerinde tüm dişlerde fonksiyonel ve özellikle parafonksiyonel hareketlere bağlı atrisyon ve abrazyon alanları; radyografik değerlendirmede ise yaygın aşınmalar ve azalmış tüberkül eğimleri gözlemlendi. Klinik ve radyolojik değerlendirmelerin sonucunda, alt-üst çene dişlerindeki aşınma ve dikey boyut kaybının yarattığı estetik ve işlevsel sorunun giderilmesinde; hastaya 2 adet implant uygulanması ayrıca kalan maksiller dişlerin tamamının ve mandibulada 45 ve 47 no'lu, dişlerin restore edilmesi tercih edilmiştir. Son olarak hastanın sabit protetik restorasyonlarının daimi simantasyonu sonrası üst çeneye sert akrilikten 3 mm kalınlığında oklüzal splint yapılmıştır.

Bulgular: Hastanın 5.sene takip seanslarında ağız içi ve radyolojik muayeneleri yapılmış ve bruksizme bağlı implant çevresinde ya da implantüstü restorasyonlarda biyolojik ve mekanik herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır.

Sonuç: Bruksizm bulgusu olan hastalarda diş eksikliklerinin giderilmesinde implantların ve implantüstü protez uygulamalarının oklüzal splint yapıldığı ve düzenli kontrol randevularıyla hasta takibi yapıldığı takdirde en iyi seçenek olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: bruksizm, implant destekli protezler, oklüzyon

EVIDENCE OF BRUXISM IN PATIENT WITH IMPLANT-RETAINED FIXED PROSTHESIS A FIVE YEAR FOLLOW UP

F Kübra Yıldız Domaniç, Yılmaz Umut Aslan, Erkut Kahramanoğlu, Begüm Türker, Şükrü Can Akmansoy, Yasemin Özkan

Marmara University, Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Aim: Evaluating existing occlusion in implant-retained prosthesis is important. Bruxism is a potential risk factor for implant failure. Excessive force is the primary cause of late implant complications. The potential for parafunctional developments due to bruxism is a cause for concern. Consequences can range from excessive wear on the restoration and surrounding dentition, to lack of osseointegration, to loosening or fracture of the implant restoration.

Material and Method: In this case report our goal is to evaluate the appropriate treatment plan of a patient who has bruxism history using implant supported fixed partial denture and evaluation of their 5-year follow up. 56-year-old female patient who presented with functional and aesthetic complaints such as decreased chewing function due to excessive abrasions in the upper and lower jaws, pain in chewing muscles, and functional and especially parafunctional movements related to atrial and abrasion areas; radiographic evaluation showed abrasions and decreased tubercle inclination. As a result of clinical and radiological evaluations; for the patient 2 implants were applied on mandibular right molars and all the remaining maxillary teeth were restored with fixed prosthesis. Finally, after the permanent cementation of the patient's fixed prosthetic restorations, a 3 mm thick occlusal splint was made from hard acrylic in the upper jaw.

Results: Oral and radiological examinations were performed in the 5th year follow-up sessions of the patient and no biological or mechanical complications were observed around the implants and restorations.

Conclusions: Implants and implant supported prosthetic restorations are the best solution for teeth missing fields in also patients with bruxism. As clinicians we need to make occlusal splints and give regular recalls to the patients.

Keywords: bruxism, implant supported restorations, occlusion

PS-60
ATROFİYE DİŞSİZ MANDİBULANIN DÖRT İMPLANT İLE DESTEKLENEN SABİT
PROTEZLERLE TEDAVİSİ

Buket Evren¹, Yaşar Özkan², Yasemin Özkan,¹ Ceren Küçük¹

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Atrofiye dişsiz çenelerin kemik içi implantlarla rehabilitasyonu posterior bölgede sıklıkla ark şekli, mandibular kanal ve maksiller sinüsün yeri gibi anatomik problemler ile ilintilidir. Alternatif olarak optimal implant yerleşimine engel olan anatomik yapıların varlığında açılı implantların kullanımının protezin kantilever uzunluğunu azaltarak, mandibular sinir repozisyonu yada maksillada kemik ogmentasyonu yapılmaksızın dişsiz çenelerin tam ark rehabilitasyonu sağlanmaktadır. Bu vaka sunumunun amacı parsiyel dişsiz maksiller arka karşılık tam dişsiz mandibulada 4 implant (Straumann Dental Implant System, Straumann AG, Basel, Switzerland) destek alınarak hazırlanan sabit protetik restorasyonların klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Materyal ve method: Periodontal hastalık nedeni ile uzun bir süredir mandibulada tam dişsiz olan 73 yaşında erkek hasta Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. İmplant yapılması planlanan bölgeler konik ışın huzmeli bilgisayarlı tomografi ile radyografik olarak değerlendirildi. İmplant cerrahisini takiben geçici sabit protezler yapıldı. Üç aylık iyileşme periodunun sonunda daimi olarak hazırlanmış protezler hastaya teslim edildi.

Bulgular: İki haftalık kullanım sonucunda hasta protezlerinden memnundur.

Sonuç: İlave cerrahi prosedürlere ihtiyaç duyulmaması ve uygun maliyetli olması tam dişsizlik problemi olan hastalarda alternatif tedavi seçenekleri düşünüldüğünde mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tam dişsizlik, implant destekli sabit protetik restorasyonlar

TREATMENT OF ATROPHIC EDENTULOUS MANDIBULA WITH FIXED PROSTHESIS SUPPORTED BY FOUR IMPLANTS

Buket Evren¹, Yaşar Özkan², Yasemin Özkan,¹ Ceren Küçük¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

²Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

Purpose: Rehabilitation of atrophied edentulous arches with endosseous implants in the posterior regions is often associated with anatomic problems such as shape of the arch, location of the mental loop, mandibular canal and maxillary sinuses. As an alternative, a method for tilted implant placement in the posterior part of the jaws to extend fixed implant-retained prostheses further distally, and to reduce the length of cantilevers in complete-arch prostheses without transpositioning the mandibular nerve or performing bone grafting in the maxilla is recommended. The purpose of this case report is to evaluate the outcomes of a protocol of 4 implants (Straumann Dental Implant System, Straumann AG, Basel, Switzerland) supporting a fixed prosthesis in the completely edentulous mandibula opposing a partially dentate maxillary arch.

Material and methods: A 73 years old male patient edentulous for a short period of time due to periodontal disease requiring a fixed prosthetic rehabilitation in the mandible referred to Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics. The implant site was evaluated with CBCT (Cone Beam Computed Tomography). Temporary fixed restorations were placed immediately after implant surgery. After three months of healing period, the definitive prosthesis was delivered to the patient.

Results: The patient was satisfied and comfortable with his prosthesis after two weeks.

Conclusion: Advantages of elimination of additional surgery procedures and the relatively low costs should be taken into account when a decision among the alternative treatment options for an edentulous jaw has to be made.

Keywords: Edentulous jaw, implant supported fixed prosthesis

PS-61

TEK DİŞ İMPLANTININ GELENEKSEL VE İKİ DİJİTAL SİSTEM ÖLÇÜSÜ ARASINDA DOĞRULUK VE ZAMAN VERİMLİLİĞİNİN KARŞILAŞTIRMASI

Mohamad Alibrahimnesfaldonia, Y. Umut Aslan, Yasemin Özkan, Zeliha Şanivar
Abbasgholizadeh, Şükrü Can Akmansoy

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul,
Türkiye

Amaç: CAD/CAM teknikleri, diş hekimliği alanında bir dönüşüm gerçekleştirmektedir. Klinik hasta durumu, intraoral optik tarayıcı (IOS) sistemi kullanılarak, temassız transferle sanal olarak kaydedilmektedir. Daha sonra, tarama verileri standard tessellation language (STL) dosyaları olarak saklanmaktadır ve yüksek performanslı materyallerle modeller, kişiye özel abutmentler ve üst yapıların üretimi için kullanılabilir. Bu çalışmanın amacı, tek diş implant vakalarında daha doğru sistemi belirlemek için iki intraoral tarama sistemi, yani CEREC (Sirona dental systems, Sirona, Bensheim, Almanya) ve CARES ios (Intraoral Scanner, Basel, İsviçre)'un doğruluğunu karşılaştırmak ve her iki sistem için de gerekli süreyi ölçerek geleneksel yaklaşımla karşılaştırmaktır.

Materyaller ve Yöntemler: Her biri Straumann (İsviçre) tek diş kemiği seviyesinde implanta sahip olan hastalar için PSV ölçü materyali (Elite HD+, Zhermack, İtalya) ile bir geleneksel ölçü alınmış ve CEREC ve CARES dijital sistemleriyle (her biriyle 3 tane) altı adet tarama yapılmıştır. Bu aşamada geleneksel ve dijital ölçü için gerekli süre ölçülmüştür. Dijital ve geleneksel sistemlerin kesinliği ve doğruluğunun istatistiksel değerlendirmesi için bağımsız numune t testi kullanılmıştır.

Bulgular: İstatistiksel olarak, her iki sistemin de doğruluğu and kesinliği arasında hiçbir anlamlı fark bulunmamıştır ($P>0,05$).

Sonuç: Sistemler arasında doğruluk açısından hiçbir fark olmamıştır ve CEREC, CARES'e ve geleneksel tekniklere kıyasla zaman açısından daha verimli olmuştur.

Anahtar sözcükler: CAD/CAM, Doğruluk, Kesinlik, Zaman verimliliği

COMPARISON OF THE ACCURACY AND TIME EFFICIENCY BETWEEN CONVENTIONAL AND TWO DIGITAL SYSTEMS IMPRESSIONS OF SINGLE TOOTH IMPLANT

Mohamad Alibrahimnesfaldonia, Y.Umut Aslan, Yasemin Özkan, Zeliha Şanivar
Abbasgholizadeh, Şükrü Can Akmansoy

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Aim: CAD/CAM techniques have been transforming the dental field. The clinical patient situation is registered virtually with a contact-free transfer using an intraoral optical scanner (IOS) system, Then the scanning data are stored as standard tessellation language (STL) files and can be used for manufacturing milled models, customized abutments and suprastructures with high-performance materials. The aim of this study is to compare the accuracy of two intraoral scanning systems (CEREC (Sirona dental systems, Sirona, Bensheim, Germany) and CARES ios (Intraoral Scanner, Basel, Switzerland)) and to determine the more accurate system in single tooth implant cases and measure the time required for each system and compare it to the conventional approach.

Materials and Methods: For 10 patients, each with single tooth bone level implant from Straumann (ITI, Switzerland), one conventional impression with PSV impression material (Elite HD+, Zhermack, Italy) and six scans with CEREC and CARES digital systems (3 each) are provided and the time required for conventional and digital impressions was measured at this stage. The independent sample t test was used for the statistical evaluation of precision and trueness of the digital and conventional systems.

Results: No significant difference was found statistically in both trueness and precision of the systems ($P>0,05$).

Conclusion: There were no difference in accuracy between the systems and CEREC were more time efficient than CARES and the conventional techniques.

Keywords: CAD/CAM, Trueness, Precision, Time efficiency

PS-62

AŞIRI REZORBE MAKSİLLANIN DÖRT İMPLANT İLE DESTEKLENEN HAREKETLİ PROTEZLE TEDAVİSİ: VAKA RAPORU

Qutada Kadhim¹, Buket Evren¹, Gökhan Göçmen², Yasemin Özkan,¹ Mustafa Meglaj¹

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,
İstanbul

Amaç: Maksillada aşırı rezorbe alveolar kret varlığında, uyumlu ve tutucu tam protezlerin yapımı oldukça zordur. Bu vaka sunumunun amacı tam dişli mandibuler arka karşılık tam dişsiz maksillaya 4 implant (Straumann Dental Implant System, Straumann AG, Basel, Switzerland) destek alınarak hazırlanan hareketli protetik restorasyonların klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Materyal ve method: Periodontal hastalık nedeni ile kısa bir süredir maksillada tam dişsiz olan 52 yaşındaki erkek hasta Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Cerrahi operasyon istemediği için, hasta başlangıçta konvansiyonel tam protez ile tedavi edildi Ama aşırı retansiyon problemi nedeniyle, daha sonra implant destekli hareketli protez yaptırmaya karar verdi. İmplant yapılması planlanan bölgeler konik ışın huzmeli bilgisayarlı tomografi ile radyografik olarak değerlendirildi ve maksillaya 4 adet implant (Zinedent, Ankara, Turkey) yerleştirildi. Üç aylık iyileşme periodunun sonunda, daha önceden bitirilen maksiller tam protez uyumlanarak hastaya teslim edildi.

Bulgu: Tedavinin sonucunda hasta protezlerinden oldukça memnundur ve retansiyon tatmin edicidir.

Sonuç: Tam protezin tutuculuğu problem yarattığında, aşırı rezorbe maksillaya 4 adet implant yerleşimi, güvenilir ve tatmin edici bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Dişsiz maksilla, aşırı rezorpsiyon, implant destekli hareketli protez

TREATMENT OF SEVERELY RESORBED EDENTULOUS MAXİLLA WITH REMOVABLE PROSTHESIS SUPPORTED BY FOUR IMPLANTS: CASE REPORT

Qutada Kadhim¹, Buket Evren¹, Gökhan Göçmen², Yasemin Özkan,¹ Mustafa Meglaj¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

²Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

Purpose: Fabrication of well-fitting and retentive complete dentures becomes a challenge in the presence of severely resorbed alveolar tissue in the maxilla. The purpose of this case report is to evaluate the outcomes of a protocol of four implants supporting a removable denture in the completely edentulous maxilla opposing a fully dentate mandibular arch.

Material and methods: A 52 years old male patient edentulous for a short period of time due to periodontal disease requiring a removable denture in the maxilla opposing a full dentate arch referred to Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics. Since he didn't want to have surgical operation, at first, maxilla was treated with a conventional complete denture. But because of severe retention problems, he decided to have an implant-retained complete denture. The implant site was evaluated with CBCT (Cone Beam Computed Tomography) and 4 implants (Zinedent, Ankara, Turkey) were placed in the maxilla. After three months of healing period, recently delivered complete denture was adjusted and delivered to the patient.

Results: The patient was quiet comfortable with his prosthesis and the retention was satisfying.

Conclusion: Placement of four implants for the severely resorbed maxilla is a reliable and satisfactory treatment option when the retention of the denture cause problems.

Keywords: Edentulous maxilla, severe resorption, implant supported removable prosthesis

PS-63

PROTEZ İRRİTASYONUNA BAĞLI OLUŞAN DOKU HASARININ DOKU DÜZENLEYİCİ İLE TEDAVİSİ

Begüm Buzbaş¹, Merve Cansızoğlu¹, Gülsen Bayraktar¹, Canan Bural¹

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Hareketli bölümlü protezlerin kullanımını takiben oral mukozada protez irritasyonuna bağlı olarak lezyonlar görülebilmektedir. Protez kaide plağının uyumsuzluğu, kronik travma, ağız ve protez hijyeninin yetersiz olması, protezlerin devamlı ve uzun yıllar kullanılması gibi faktörler nedeniyle lezyonlar gelişebilmektedir. Bu olgu sunumunda İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Kliniğine başvuran 68 yaşında bayan hastada alt çenede bölümlü protez irritasyonuna bağlı olarak gelişen kronik mukozal lezyonların doku düzenleyici materyal uygulaması ile tedavisi anlatılmaktadır.

GEREÇ VE YÖNTEMLER: Alt çenede sol posterior bölgede protez kaide plağı ve dokular arasındaki uyumsuzluk nedeniyle alveol kret tepesinde eritamatöz sınırları belirgin lezyon saptanmıştır. Dokulara gelen basıncı dengelemek amacıyla protezin ölçü yüzeyine doku düzenleyici materyal beş gün aralıkla toplam üç kez uygulanmış ve lezyonun tamamen iyileşmesini takiben proteze astarlama yapılmıştır.

BULGULAR: Protez kaide plağı ile doku arasındaki uyum sağlanmasına bağlı olarak protez irritasyonuna bağlı lezyon oluşmadığı görülmüş ve bölümlü protez hastaya teslim edilmiştir.

SONUÇ: Doku düzenleyici uygulaması hastanın protezini kullanması sağlanarak fonksiyonların devamı ve mukozaya gelen çigneme basıncının eşitlenmesi açısından klinik açıdan avantaj sağlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Fonksiyonel ölçü, doku düzenleyiciler, travmatik ülser, protez stomatiti

USE OF TISSUE CONDITIONERS IN TREATING DENTURE STOMATITIS

Begüm Buzbaş¹, Merve Cansızoğlu¹, Gülsen Bayraktar¹, Canan Bural¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Purpose: Removable partial denture (RPD) related lesions may occur due to prosthetic irritation in the oral mucosa. Lesions can develop due to factors, such as misfit of the prosthetic base plate, chronic trauma, inadequate mouth and prosthetic hygiene, continuous use of dentures and prolonged use. In this case report, treatment of the mandibular chronic mucosal lesion of the posterior alveolar ridge of a 68-year-old female patient due to prosthetic irritation using tissue conditioners.

Material and Methods: The erythematous area of the alveolar crest were marked by the misfit between the prosthetic base plate. In order to compensate the occlusal pressure to the alveolar ridge, the tissue conditioner was applied to the intaglio surface of the RPD three times with five days intervals and the denture was relined following the healing of the lesion.

Results: Fit of the RPD was achieved and there was no lesion due to prosthetic irritation and the RPD was delivered to the patient.

Conclusion: Tissue conditioner application provides clinical advantage in terms of continuity of functions and equalization of occlusal pressure to the mucosa by ensuring the use of the patient's prosthesis.

Keywords: Functional impression, tissue conditioners, traumatic ulcer, denture stomatitis

PS-64

MOBİL DİŞİN BİRLEŞİK LAMİNA SPLİNT SİSTEMİ İLE TEDAVİSİ : VAKA RAPORU

Pınar Kursoğlu¹ Elifnaz Özen² İzim Türker²

¹ Prof. Dr. Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı.

² Dt. Doktora Öğrencisi. Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı.

Amaç: Bu vaka raporunda sol alt santral dişinde 15 yıldır mobilite olan hastanın tedavi aşamalarından bahsedilmektedir.

Gereç ve Yöntemler: 52 yaşındaki hastamız 15 yıl önce dişinde mobilite şikayetiyle başvurmuştur. Muayene sonrası sol alt santral dişinde mobilite ve kronik periodontitis teşhis edilmiştir. Hasta çekim istememiştir, bu sebeple diğer estetik ve fonksiyonel çözümlerin aranması yoluna gidilmiştir. Mobil sol alt santral diş, labialden sol alt lateral ve sağ alt santral dişlere splintleyen birleşik lamina splint (BLS) sistemi planlanmıştır. BLS birleşik üç adet laminadan oluşan tek parça bir sistemdir. 15 yıl sonra, hastamız bir travma sonrasında BLS kırığıyla tekrar başvurmuştur. Kırık alanı mobil diş bölgesindedir. BLS, geri kalan diş yapısına zarar vermemek için Er:YAG lazer (VersaWave, HOYA ConBio, Fremont, California) kullanılarak çıkartılmıştır ve aynı lamina sisteminin tekrar yapılması için ölçü alınmıştır. Yeni restorasyon rezin siman (Variolink Veneer, Ivoclar Vivadent, Schaan, Lichtenstein) kullanılarak simante edilmiştir.

Bulgular: Simantasyon sonrası mobiliteye rastlanmamıştır. Fazla oklüzal yük iletimi olmaması için oklüzyon kontrol edilmiştir. Hasta 1 haftalık, 3 aylık ve 6 aylık kontrol seanslarına çağırılmıştır. Oklüzal probleme, mobiliteye ve kırığa rastlanmamıştır. Ek olarak, pulpavitalitesini sürdürmektedir.

Sonuç: Eğer hasta mobil dişinin çekilmesini istemiyorsa ve komşu dişlerin desteği ve estetik durumu müsaade ediyorsa, BLS özellikle ön bölge dişlerde sabit protetik restorasyonların yerine tercih edilebilecek bir alternatif olabilir. BLS ile 15 yıl boyunca kullanılabilen başarılı bir tedavi gerçekleştirilmiştir. Bu tedavi yöntemiyle lingualden uygulanan splintlere ihtiyaç kalmamış olup, estetik ve fonksiyon geliştirilmiştir. Yöntem olabildiğince minimal invazivdir. Ayrıca Er:YAG lazer ile lamina çıkartılması oldukça pratiktir, su soğutması altında kontrollü kullanıldığında fazla preparasyonu ve dişin travmatize olmasını engellemektedir.

Anahtar Kelimeler: Mobilite; Birleşik lamina splint sistemi; Lamina çıkartılması; Er:YAG lazer.

TREATING MOBILE TOOTH WITH UNIFIED LAMINATE SPLINT : A CASE REPORT

Pinar Kursoglu¹ Elifnaz Ozen² Ilim Turker²

¹ DDS, PhD. Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics.

² DDS, PhD Student. Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics.

Objectives: This case report represents the treatment sequences of a patient who has been having tooth mobility on lower left central incisor for 15 years.

Materials and Methods: 52 years old patient came with tooth mobility 15 years ago. He was diagnosed with chronic periodontitis and tooth mobility on lower left central incisor. Patient did not want extraction, so we searched for other esthetic and functional resolutions. Mobile lower left central was planned to be splinted labially to the lower left lateral and right central with unified laminate splint system (ULS). ULS was one unit composed of three attached laminate veneers. After 15 years, patient came us with the fracture of ULS due to trauma. Fracture area was on the mobile tooth. We removed the ULS with Er:YAG laser (VersaWave, HOYA ConBio, Fremont, California) to not to harm remained tooth structure and took an impression to re-make the same laminate system. New restoration was cemented with resin cement (Variolink Veneer, Ivoclar Vivadent, Schaan, Lichtenstein).

Results: No mobility was observed after cementing. Occlusion was checked to not to direct excessive forces. Patient was recalled for control sessions after 1 week, 3 months and 6 months. No occlusal problem, mobility or fracture were observed. Additionally, there were no pulpal reactions.

Conclusions: If patient does not want his mobile tooth to be extracted and if neighbouring teeth's support and esthetic situation allows, ULS can be an alternative especially on the anterior teeth rather than fixed prosthodontic bridges. We performed a successful treatment lasting for 15 years. With this treatment method, lingually applied splint materials are no longer needed, esthetic and function are improved. This approach is minimally-invasive as possible. Additionally laminate removal with Er:YAG laser is a very practical. It prevents excessive preparation and traumatizing the tooth when used with water cooling.

KEYWORDS: Mobility; Unified laminate splint; Laminate removal; Er:YAG laser

PS-65
BRUKSİZM VE BRUKSİZMİ ETKİLEYEN FARMAKOLOJİK AJANLAR

Pınar Kursoglu¹, İzrim Türker², Elifnaz Özen²

¹DDS, PhD, Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı.

²DDS, PhD Doktora Öğrencisi, Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı.

Amaç: Bu derlemenin amacı çeşitli farmakolojik ajanların bruksizme etkisini bilimsel verilere dayanarak değerlendirmek ve diş hekimlerinin farkındalığını artırıp, doğru yönlendirmelerde bulunmalarını sağlamaktır.

Bruksizm, diş sıkma ve gıcırdatma gibi istemsiz aktiviteleri kapsayan bir parafonksiyondur. Uyku bruksizmi, uyanık haldeki bruksizm ve sekonder ya da farmakolojik bruksizm olmak üzere üç bruksizm tipi gözlenebilmektedir. Sekonder ya da farmakolojik bruksizm dahilinde, bazı farmakolojik ajanlar bruksizmi başlatabilirken ya da var olan bruksizmi şiddetlendirebilirken; bazı farmakolojik ajanlar da bruksizmi azalatabilmektedir. Hastada bruksizm artmışsa sebebi sorgulanmalıdır. Bruksizmin, hastanın kişiliğinin bir parçası olarak stresin dışı vurumunun bir sonucu olabileceği ya da stresle başa çıkabilmek için aldığı ilaçlardan kaynaklanabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Bu bilgiler ışığında derlemede incelenecek temel ilaçlar; anksiyolitikler, antidepresanlar, anti epileptikler, dopaminerjik reseptör antagonistleri ve agonistleridir. Bunların yanında adrenerjik antagonistler ve agonistler ile amfetaminler, kokain, alkol, nikotin ve kafein gibi bağımlılık yapıcı maddeler de bruksizmi etkileyebilecekleri için derlemede incelenmişlerdir.

Sonuç: Diş hekimlerinin sorumluluğu sistemik anamnezi doğru ve titiz bir şekilde almak, hastanın kullandığı ilaç varsa ve bruksizm bulguları varsa bu ilaçların bruksizme etkisini gözden kaçırmamaktır. Gerekirse psikiyatristi ile konsültasyon yapmaktan çekinmemek ve ilaç değişimi ya da doz ayarlaması talep etmek gerekebilmektedir.

ANAHTAR KELİMELELER: Bruksizm; Farmakolojik ajanlar.

PHARMACOLOGIC CONSIDERATIONS IN BRUXISM

Pınar Kursoglu¹, Izım Türker², Elifnaz Özen²

¹DDS, PhD, Yeditepe University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics

²DDS, PhD Student, Yeditepe University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics

Aim: The aims of this review are evaluating the effects of various pharmacologic agents on the bruxism according to the scientific data and ensuring the dentists have raised awareness and apply the right treatment plan

Bruxism is a parafunction which includes involuntary activities such as clenching and grinding of the teeth. There are three types of bruxism: sleep bruxism, awake bruxism and secondary or pharmacologic bruxism. In secondary or pharmacologic bruxism, while some pharmacologic agents may trigger the bruxism or may aggravate the existing bruxism, some pharmacologic agents may alleviate it. If the patient has aggravated bruxism, the reason must be investigated. Bruxism; may be a way of the expression of stress as a personality trait of the patient, or it may be due to the medicine which the patient takes in order to deal with stress. When these informations are taken into consideration, main pharmacological agents mentioned in this review are anxiolytics, antidepressants, antiepileptics, dopamine receptor antagonists and agonists. Besides adrenergic antagonists and agonists and addictive substances such as amphetamine, cocaine, alcohol, nicotine and caffeine are mentioned since they may influence the bruxism.

Result: The responsibility of dentists is taking the patient's medical history cautiously, and if patient takes any medicine the dentists must be careful to not to miss the effect of the medicine on bruxism. Dentists should not hesitate to consult the psychiatrist of the patient and demand drug alteration if necessary.

KEYWORDS: Bruxism; Pharmacologic agents.

PS-66

İMMATÜR DAİMİ DİŞLERDE KANAL TEDAVİSİNDE YENİ BİR YAKLAŞIM

Kalyoncu I., Eren Giray F., Durhan M.A., Haznedaroglu E., Durmus B.

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul, Turkey

Amaç: Enfekte kök kanallarının dezenfeksiyonu sağlandıktan sonra, açık apeksli pulpa-dentin kompleksinin rejenerasyonu mümkündür. Bu olgu sunumunun amacı, Platelet Zengin Fibrinin (PRF) kullanımı ile rejeneratif endodonti literatürüne bir olgu eklemektir.

Vaka Raporu: On üç yaşında erkek çocuk, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı' na, maksiller ikinci premolar dişte ağrı ve semptomatik apikal periodontitis şikayetleriyle başvurmuştur. Ağız içi periapikal radyografide daha önce çürüğe bağlı enfekte pulpanın çıkarıldığı, açık apeksli immature kök tespit edilmiştir. Giriş kavitesinin hazırlanmasından sonra, kök kanalı 20 ml % 5.25 sodyum hipoklorit çözeltisi ile etkili bir şekilde irrigate edildi ve paper-point yardımıyla kurutuldu. Kanalın içine kalsiyum hidroksit (Ca(OH)₂) yerleştirildi ve 15 gün sonra çağrıldı. İkinci seansta, Ca(OH)₂' in çıkarılmasından sonra hastanın kendi kanından elde edilen PRF, mine-sement birleşim noktasına kadar kanal içine yerleştirildi. NeoMTA™ (Nu Smile, Houston, TX, USA) doğrudan PRF pıhtı üzerine yerleştirildi. MTA' nın üzerine 3 gün sonra cam iyonomer siman ve kompozit restorasyon yapıldı.

Takip: 1. ve 6. ayda yapılan klinik muayenelerde, 15 no' lu dişte perküsyon ve palpasyona duyarlılık saptanmadı. Radyolojik incelemede dentin duvarlarında kalınlaşma, kök boyunda uzama, periapikal lezyonda gerileme ve apexte daralma görüldü. Bu vakanın başarılı sonuçlarına dayanarak, PRF' nin nekrotik immatüre dişlerin rejenerasyonu için bir iskele görevi görebileceği söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Açık apeks, Revaskülarizasyon, Platelet Zengin Fibrin

A NOVEL APPROACH IN PULP CANAL TREATING IMMATURE PERMANENT TEETH

Kalyoncu I., Eren Giray F., Durhan M.A., Haznedaroglu E., Durmus B.

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Istanbul, Turkey

Purpose: Regeneration of pulp-dentin complex in an infected necrotic tooth with an open apex is possible if the canal is effectively disinfected. The purpose of this case report is to add a regenerative endodontic case to the existing literature about using Platelet Rich Fibrin (PRF).

Case Report: A thirteen year old boy attended Marmara University School of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with complaint of pain and symptomatic apical periodontitis of maxillary second premolar. Intra oral peri-apical radiograph showed open apex with immature root and tooth was extirpated because of caries previously. After the access cavity preparation, the canal was effectively irrigated with 20 ml of 5.25% sodium hypochlorite solution and dried with paper-points. Calcium hydroxide (Ca(OH)₂) paste was placed inside the canal and left for 15 days. Second visit, after the removal of the Ca(OH)₂ paste, the PRF which was obtained from the patients' own blood was placed into the canal till the level of cement-enamel junction. NeoMTA™ (Nu Smile, Houston, TX, USA) was placed directly over the PRF clot. The setting of MTA was confirmed 3 days later and the tooth was double sealed with glass ionomer cement and composite restoration.

Follow-up: Clinical examination at 1 and 6 months revealed no sensitivity to percussion and palpation in tooth #15. Radiographic examination revealed continued thickening of the dentinal walls, root lengthening, regression of the periapical lesion and apical closure. On the basis of successful outcome of the present case it can be stated that PRF clot may serve as a scaffold for regeneration of necrotic immature teeth.

Keywords: Open apex, Revascularization, Platelet Rich Fibrin

PS-67

D VİTAMİNİ RESEPTÖRÜ RS1544410 POLİMORFİZMİNİN DİŞ ÇÜRÜĞÜ OLUŞUMUNA ETKİSİ

Başak Funda Eken¹, Canan Sercan², Hazal Gezmiş³, Özlem Moufti Chousen⁴, Deniz Kıraç³, Serap Akyüz⁴, Korkut Ulucan^{1,2}

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Tıbbi Biyoloji ve Genetik AD., İstanbul, Türkiye

²Üsküdar Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik AD., İstanbul, Türkiye.

³Yeditepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD., İstanbul, Türkiye

⁴Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

AMAÇ: D vitamininin kas ve kemik gelişimindeki etkilerinden dolayı ağız ve diş sağlığı açısından önemli etkileri bulunmaktadır. Ağız hijyenini belirten en önemli ölçeklerden biri DMF-T (Çürük, kayıp, dolgulu dişler) indeksidir. Çalışmamızda D vitamini reseptörü (VDR) üzerinde bulunan rs1544410 polimorfizmi ile oral hijyen indeksi olan DMF-T arasındaki ilişki araştırılmıştır.

GEREÇ- YÖNTEM: Çalışmamıza 24 sporcu katılmıştır. Çalışmamıza gönüllü olarak katılan atletlerin DNA eldesi periferik kandan İnvitrogen (Van Allen Way Carlsbad,CA,USA) kiti kullanılarak elde edilmiştir. Tüm polimorfizmlerin genotiplemeesi gerçek zamanlı PCR (GZ- PCR) metodu ile belirlenmiştir. Bireylerin oral hijyenin değerlendirilmesinde de DMF-T indeksinden yararlanılmıştır.

BULGULAR: rs1544410 polimorfizmi için elde edilen bulgulara göre çalışmaya katılan atletlerin AA, AG, GG genotipleri sırasıyla 8 (%33), 13 (%54), 3(%12) GG olarak bulunmuştur. Allelik dağılımlar incelendiğinde A alleli çalışma grubunda %60, G alleli %40 oranında bulunmuştur. rs1544410 polimorfizminde DMFT analizi ile genotipler karşılaştırıldığında AA genotipli bireylerde 0-1 arası 2 sporcu (%25), 2-4 arası değerde 4 sporcu (%50), 5-10 arası değerde 2 sporcuda (%25) bulunurken, 10 ve üzeri değerde hiçbir sporcuya rastlanılmamıştır. AG genotipli bireylerde ise 0-1, 2-4, 5-10, 10 ve üzeri değerlere sahip birey sayıları ve yüzdeleri; sırasıyla; 3 (%23), 3(%23), 5 (%38), 2 (%16) şeklinde bulunmuştur. GG genotipli bireylerde DMFT indeksi 0-1 arası değere sahip olan 2 sporcu (%67), 2-4 arası değere sahip olan 1 sporcuda (%33) tespit edilmiş olup, 5-10 ile 10 ve üzeri değere hiçbir bireylerde rastlanılmamıştır.

SONUÇ: Çalışma grubumuzda Vitamin D reseptörünün rs1544410 polimorfizmleri incelendiğinde rs1544410 içinde AG genotipinin ve A allelinin baskın olduğu gözlenmiştir. Bu çalışmanın, VDR geninin rs1544410 polimorfizmlerinin diş çürüğü oluşumuna etkisinin araştırılacağı diğer çalışmalara veri kaynağı olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: D vitamini, polimorfizm, diş çürüğü, DMFT indeksi

Başak Funda Eken¹, Canan Sercan², Hazal Gezmiş³, Özlem Moufti Chousen⁴, Deniz Kıraç³, Serap Akyüz⁴, Korkut Ulucan^{1,2}

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Medical Biology and Genetics, Istanbul, Turkey

²Uskudar University, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Department of Molecular Biology and Genetics, Istanbul, Turkey

³Yeditepe University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biology, Istanbul, Turkey

⁴Marmara University, Faculty of Dentistry, Pedodontics, Istanbul, Turkey

Aim: Due to the effects of vitamin D on muscle and bone development, there are significant effects on oral and dental health. One of the important markers of oral health is the index (DMF-T), which reports the number of caries, missing filled teeth. In our study, the relationship between rs1544410 polymorphism on D vitamin receptor (VDR) and the number of teeth affected by caries and results was investigated.

Material and Method: A total of 24 athletes participated in the study. The DNA samples of the athletes were isolated from buccal cells by using a commercially available DNA isolation Kit Invitrogen (Van Allen Way Carlsbad, CA, USA). The real-time polymerase chain reaction (RT-PCR) method was used to determine the genotypes of the athletes. The DMF-T index was used to identify individuals with caries, missing filled teeth.

Results : Respective number and percentages of AA, AG, GG genotypes were found as 8 (33%), 13 (54%) and 3 (12%) GG, for rs1544410 polymorphism. When allele distributions were examined, A allele was found to be as 60%, and G allele as 40%. When genotypes were compared with DMF-T, 2 athletes were (25%) between 0-1, 4 athletes (50%) between 2-4, 2 athletes (25%) were between 5-10, and none of the athletes had above 10 for the individuals with AA genotypes. For AG genotypes, the respective numbers and percentages of individuals with values 0-1, 2-4, 5-10, 10 and above are 3 (23%), 3 (23%), 5 (38%) and 2 (16%). For GG genotypes, the DMFT index was found in 2 athletes with a score of 0-1 (67%) and in 1 (33%) with a score of 2-4. None of the athletes with GG genotypes had 5-10 or 10 and above score for DMF-T.

Conclusion: In our study group, when the rs1544410 polymorphisms of the vitamin D receptor were examined, it was observed that the AG genotype and the A allele predominate in rs1544410. We suggest that this study may be an informative data for further studies to investigate the effect of rs1544410 polymorphisms on the formation of tooth decays.

Key -Words: Vitamin D, polymorphism, tooth decay, DMF-T

PS-68

OTOİMMUN DERMATOZLARDA ORAL MUKOZA: LİTERATÜR DERLEMESİ

Borahan, MO¹, Keser G¹, Ulay G¹, Pekiner FN¹

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
İstanbul, Türkiye

Amaç: Oral belirtileri olan birçok dermatolojik hastalık bulunmaktadır. Otoimmün dermatozlar epidermal ve epiteliyal bazal hücre hasarının oluştuğu, değişik tiplerde mukokutanöz lezyonların meydana geldiği kronik enflamatuvar ve otoimmün olgulardır. Bu sunumda Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji Kliniği'ne başvuran hastalarda görülen otoimmün dermatoz oral bulguları, literatür bilgileri doğrultusunda sunulmuştur.

Gereç ve Yöntemler: Liken planus, lupus eritematozis, pemfigus vulgaris, eritema multiforme ve pemfigoid hastalıklarının klinik görüntü ve tedavi yaklaşımı değerlendirilmiştir.

Sonuç: Hastalık deri ve mukozaları aynı anda etkileyebildiği gibi sadece deri tutulumu veya sadece mukoza tutulumu ile seyredebilir. Mukozal tutulumun en sık görüldüğü yer ağız mukozası olup dişhekimleri ağız mukozasının değerlendirmesinde dikkatli olmalıdır.

Anahtar kelimeler: otoimmün dermatoz, tedavi yaklaşımı

ORAL MUCOSA IN AUTOIMMUN DERMATOSIS: LITERATURE REVIEW

Borahan MO¹, Keser G¹, Ulay G¹, Pekiner FN¹

¹Department of Oral Diagnosis and Radiology, Marmara University, Faculty of Dentistry, İstanbul, Turkey

Objectives: There are many dermatological diseases with oral signs. Autoimmune dermatoses are chronic inflammatory and autoimmune forms in which mucocutaneous lesions occur in various types of epidermal and epithelial basal cell damage. In this presentation oral findings of autoimmune dermatosis seen in patients who referred to Oral Diagnosis and Radiology Clinic of Marmara University Faculty of Dentistry were presented in the light of literature information.

Materials and Methods: Clinical presentation and treatment of lichen planus, lupus erythematosus, pemphigus vulgaris, eritema multiforme and pemphigoid were evaluated.

Conclusion: The disease may affect the skin and mucous membranes at the same time, but may only involve skin involvement or mucosal involvement. The most common site of mucosal involvement is oral mucosa, and dentists should be carefull in assessing oral mucosa.

Keywords: autoimmune dermatosis, treatment approach

PS-69
**3D MODELLEME VE PIEZOCERRAHİNİN REKONSTRÜKTİF CERRAHİDEKİ
AVANTAJLARI; BİR VAKA SUNUMU**

Araş. Gör. Gökhan Gedikli, Dr. Öğr. Üyesi Gökhan Göçmen, Araş. Gör. Oğuzhan Cengiz, Araş. Gör. Siavash Abbasgholizadeh, Prof. Dr. Yaşar Özkan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Maksillomandibular defektlerin rekonstrüksiyonu esnasında rekonstrüksiyon plaklarının adaptasyonu cerrahların ameliyat esnasında en çok vakit harcadıkları işlemlerdendir. Plaklama ve rezeksiyon işlemi yeterli hassasiyetle yapılmadığında oklüzyonun bozulması, dentofasiyal asimetri oluşumu ve TME hareketlerindeki balansın bozulması kaçınılmaz olur. Bu vaka raporunda operasyon öncesi 3 boyutlu modelleme sayesinde hazırlanan rekonstrüksiyon plağının en uygun konumda adaptasyonu ve fiksasyonu sağlandı. Ayrıca oldukça geniş bir mandibular lezyon piezocerrahi sayesinde intraoral yaklaşım ile hassas bir şekilde çıkarılabildi.

GEREÇ VE YÖNTEM

Olgu: Kliniğimize alt çenesinde şişlik, asimetri ve dişlerde bozulma şikayetiyle başvuran 17 yaşındaki kadın hastanın radyolojik muayenesinde mandibula anterior bölgede 34 ve 44 nolu dişler arasında uzanan geniş radyolüsent lezyona rastlandı. Klinik muayenede ağız tabanında şişlik ve dişlerde malpozisyon tespit edildi. Alınan biyopsi sonucu gelen raporda lezyonun "Sementoosseöz Fibrom" olduğu görüldü. Mandibula anterior bölgenin rezeke edilmesine karar verildi.

Dental volumetrik tomografi(DVT) datası bilgisayar (Meshmixer^R) yazılımı ile işlenerek 3D yazıcı (xyz printer da-vinci-1.0) da basılabilecek STL formatına çevrildi ve hastanın 3D modeli üretildi. Model üstünde DVT verileri doğrultusunda osteotomi hatları belirlendi ve rekonstrüksiyon plağı model üstünde uyumlanarak ameliyat öncesinde hazır hale getirildi. İntra oral yaklaşım ile tam kalınlık flep kaldırıldıktan sonra plak planlanan konumunda fikse edildi.

BULGULAR: Operasyon sonrası uygulanan rekonstrüksiyon plağı mandibulanın bütünlüğünü korudu ve idame ettirdi. Mandibula hareketlerinde disfonksiyon gelişmedi, hastanın geriye kalan dentisyonunda oklüzyon korundu ve ekstraoral asimetri gözlenmedi. Hastanın klinik ve radyolojik takipleri devam etmektedir.

SONUÇ: Önceden yapılan model cerrahisi ve bükümü yapılan plak sayesinde ameliyat süresi kayda değer bir şekilde azaltıldı. Hazırlanan plak operasyon sırasında ek işlemlere gerek kalmadan mandibulaya uygulandı. Piezocerrahi avantajları sayesinde osteotomi planlanan şekilde gerçekleştirildi.

Dijital teknoloji, 3D modelleme ve piezocerrahi uygulamalarının kombine bir şekilde rekonstrüktif cerrahide uygulanması tedavinin başarısını önemli ölçüde arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: 3D model, piezocerrahi, rekonstrüksiyon, sementoosseöz fibrom

ADVANTAGES OF 3D MODELING AND PIEZOSURGERY IN RECONSTRUCTIVE SURGERY; A CASE REPORT

Araş. Gör. Gökhan Gedikli, Dr. Öğr. Üyesi Gökhan Göçmen, Araş. Gör. Oğuzhan Cengiz, Araş. Gör. Siavash Abbasgholizadeh, Prof. Dr. Yaşar Özkan
Marmara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

OBJECT: Adaptation of reconstruction plates during reconstruction of maxillomandibular defects is the procedure surgeons spend most of their time during surgery. If plating and resection are not done with sufficient precision, deterioration of occlusion, dentofacial asymmetry and balance in TME movements becomes inevitable.

In this case report, before resection adaptation and fixation of the reconstruction plate, which is prepared via 3D modeling, in the most appropriate location was provided. A very large mandibular lesion could be removed sensitively by intraoral approach via piezosurgery.

MATERIAL-METHOD:

Case: A 17-year-old female patient who referred our clinic with complaint of swelling, asymmetry and malpositions of teeth in lower jaw. In radiologic examination large radiolucent lesion revealed which is extending between 34 and 44 teeth in mandibular anterior region. Clinical examination swelling in base of the mouth and malposition in the teeth is detected. The biopsy showed that lesion revealed as “Cemento-Osseous Fibroma”.

3D model was produced from virtual models(Meshmixer^R) which is obtained from dental volumetric tomography via 3D printer (xyz printer da-vinci-1.0). On model, osteotomy lines were identified in direction of DVT data, and plate reconstructed on model. In operation the plate was fixed in planned position.

RESULTS: Reconstructed plate protected and maintained the integrity of the mandible. No dysfunctions were found in mandibular function. Occlusion was preserved in remaining dentition of patient and extraoral asymmetry was not observed. The patients clinical and radiological follow-up is ongoing.

CONCLUSION: The preoperative model surgery and the bending of plate reduced the duration of surgery significantly. The prepared plate was applied to mandible without additional bendings during the operation.

Thanks to piezosurgery, osteotomy was performed as planned. The using of 3D model and piezosurgery reduces the duration of operation in reconstructive surgery. Combined use of digital technology, 3D modeling and piezosurgery in reconstructive surgery significantly improves the success of treatment.

Key Words: 3D model, cementoosseous fibroma, piezosurgery, reconstruction

PS-70
**İSKELETSEL SINIF III HASTALARDA BİMAKSİLLER CERRAHİ SONRASI
6 AY BOYUNCA YÜZ YUMUŞAK DOKU DEĞİŞİKLİKLERİNİN ÜÇ BOYUTLU
STEREOFOTOGRAMETRİ İLE İNCELENMESİ**

Dt. Vesna VUKOBRAT PEKEL, Yrd. Doç. Dr. Kadir BEYCAN

Marmara University, Department of Orthodontics

GİRİŞ VE AMAÇ: Ortodontik cerrahinin ameliyat sonrası yüz bölgesinde şişlik, ödem, enflamasyon ve kas spazmı (trismus) kaynaklı ağrı ve çiklikliğinde kısıtlanma şeklinde komplikasyonları bulunmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız ortodontik cerrahi sonrası yüz bölgesinde oluşan şişkinlik ile ilişkili hacimsel değişiklikleri ölçmek ve belirli süre içinde (ortodontik cerrahiye takiben eden 6 ay boyunca aylık olarak) yüz bölgesindeki farklı bölgelerdeki şişliğin nasıl azaldığını değerlendirmektir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Bu retrospektif çalışma, çift çene ortognatik cerrahi operasyonu (Maksiller LeFort Tip I ile beraber yapılan mandibular çift taraflı sajal split osteotomi) uygulanan iskeletsel Sınıf III hastaların üç boyutlu stereofotogrametrik resimleri ile yapılmıştır. Resimler 3dMDface Sistemi (Atlanta, GA, ABD) ile elde edilmiştir. Üç boyutlu resimler her hasta için şu aralıklarla çekilmiştir; cerrahi öncesi (T00), cerrahiden 1 hafta sonra (T0), cerrahiden 1 ay sonra (T1), cerrahiden 2 ay sonra (T2), cerrahiden 3 ay sonra (T3), cerrahiden 4 ay sonra (T4), cerrahiden 5 ay sonra (T5) ve cerrahiden 6 ay sonra (T6). Yumuşak doku parametreleri Mimics 20.0 Materialise (Materialise Europe, Leuven, Belgium) yazılımı ile incelenmiştir.

BULGULAR: Çalışmanın sonucu, cerrahiden sonra yüz hacminin (ödem) ilk ayda en fazla azaldığını ve ardından yavaş bir şekilde cerrahi sonrası üçüncü aya kadar azalma gösterdiğini, sonrasında ise az miktar arttığı ve aynı kaldığını göstermiştir. Cerrahi sonrası beşinci ayda bir diğer azalma görülmüştür. Hacimsel ilk azalma alt yüz bölgesindeki azalmayla aynı zamanda gerçekleşmiştir. Orta yüz bölgesi ve nazal bölge cerrahi sonrası göreceli olarak aynı kalmıştır.

SONUÇ: Bu çalışma bizlere cerrahi sonrası yumuşak doku değişim dinamiklerini ve yüzdeki hangi alanların bu değişimlerden daha çok etkilendiğini göstermiştir.

ANAHTAR KELİMELER: Ortognatik cerrahi, ödem, sınıf III, 3D stereofotogrametri

THREE-DIMENSIONAL STEREOPHOTOGRAMMETRIC EVALUATION OF FACIAL SOFT TISSUE CHANGES OVER A 6-MONTH PERIOD FOLLOWING BIMAXILLARY SURGERY IN SKELETAL CLASS 3 PATIENTS

Dt. Vesna VUKOBRAT PEKEL, Yrd. Doç. Dr. Kadir BEYCAN

Marmara University, Department of Orthodontics

INTRODUCTION AND AIM: Orthognathic surgery is generally associated with side effects in the form of severe postoperative swelling, pain, facial oedema, inflammation and limited mouth opening due to muscle spasm (trismus). Our aim was to determine the volume changes associated with facial swelling following orthognathic surgery and to evaluate how facial swelling is changing-decreasing over time (monthly changes in a 6-month period following orthognathic surgery) in different areas of the face.

MATERIALS AND METHODS: This retrospective study was performed on 3D stereophotogrammetric images of skeletal Class III patients who had underwent bimaxillary orthognathic surgery (mandibular bilateral sagittal split osteotomy combined with maxillary Le Fort I type osteotomy). Images have been taken with 3dMDface System (Atlanta, GA, USA). Three dimensional images were acquired 8 times for each patient in the following time intervals; Before surgery (T00), 1 week after surgery (T0), 1 month after surgery (T1), 2 months after surgery (T2), 3 months after surgery (T3), 4 months after surgery (T4), 5 months after surgery (T5) and 6 months after surgery (T6). Soft tissue parameters were measured by using Mimics 20.0 software launched by Materialise (Materialise Europe, World Headquarters, Leuven, Belgium).

RESULTS: Results show that facial volume (swelling) decreased the most in the first month after surgery and followed a steady but slower decrease up to 3 months post surgery then it increased slightly or followed the same level. Another decrease was observed in the fifth month post surgery. The majority of previously mentioned early volume decrease was coinciding with the decrease in the area of lower face. The midface area and nasal area remained relatively constant throughout the postsurgical period.

CONCLUSION: With this study we gained more insight into postsurgical soft tissue dynamics and which areas of the face are the most affected by its changes.

KEY WORDS: Orthognathic surgery, Class III, swelling, 3D stereophotogrammetry

